

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПРВА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Други дан рада
19. април 2017. године

(Седница је почела у 10.15 часова. председава Маја Гојковић,
председник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господа народни посланици, настављамо рад Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 152 народна посланика.

Ради утврђивања броја посланика присутних у сали, молим вас да убаците своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система.

Убаците поново картице, испада да нема никог.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је присутно 137 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине у смислу члана 88. став 5. Пословника Народне скупштине.

За данас је само посланица Јасмина Каранац послала обавештење да је спречена да присуствује овом заседању.

Настављамо са утврђивањем дневног реда седнице.

Пошто смо се изјаснили о предлозима за стављање на дневни ред аката по хитном поступку, прелазимо на одлучивање о предлозима за допуну дневног реда.

Народна посланица Гордана Чомић, на основу члана 92. Пословника, предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој је живот изгубило седам особа.

Да ли Гордана Чомић жели да образложи? (Да.)

Изволите.

ГОРДАНА ЧОМИЋ: Захваљујем.

Ево, на неколико недеља смо од годишњице трагедије спасилачке мисије „Хеликоптер“ 13. марта 2017. године, коју је усменом наредбом тражио тадашњи министар одбране, у којој је живот изгубило седам особа. Све време од тог трагичног дана тражим да Народна скупштина Републике Србије донесе одлуку о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница и околности које су довеле до хеликоптерске несреће у којој су живот изгубили људи. Да не говорим о кампањи непосредно пре несреће, у којој су људи незамисливо клеветани и која је непримерена било каквом пристојном друштву.

Истраге које су радиле војне комисије, дисциплинске казне које су добила двојица генерала, тужилаштво које је рекло да још увек ради, сви ти папири који су нама доступни остали су без одговора на два кључна питања, која су неопходна да би било правде за жртве и да ником више не би пало на памет да се бахати преко процедуре, преко субординације и преко правила и прописа који важе за све у целом јавном сектору и за све у држави.

Прво питање које је остало без одговора јесте – од кога је министар одбране добио информацију да је потребно наредити спасилачку мисију? Ко му је дао информацију? На основу којих информација је донео такву одлуку? Одговора на то питање нема нигде, нагађања о одговору су непримерена, а ова скупштина има пред собом захтев да тај одговор нађе. То је кључно питање – ко му је рекао „спреми хеликоптер и спасавај“?

Друго питање које је остало без одговора јесте – ко је мењао план лета хеликоптера? Спорадичне информације о коришћењу мобилних телефона током лета и гласине о томе да је лет мењан немају упориште у ономе што су доступни резултати истраге војне комисије.

Оба та питања била би на корист свима, и онима који мисле да смрт седморо људи треба и може да се заташка, и онима који мисле да могу да руже pilota Омера Мехића и онима који мисле да је перцепција кампање изнад сваке истине, изнад сваког људског живота. За све би било корисно да ми данас гласамо за то да се анкетни одбор оснује и да се такве трагедије више никада никоме не понове. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог. Ко је за?

Закључујем гласање и саопштавам: за – 31, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 150 посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Примили сте Извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине који је утврдио да је наступањем смрти народног посланика Константина Арсеновића наступио

случај из члана 88. став 1. тачка 8) Закона о избору народних посланика па предлаже да Народна скупштина, у смислу члана 88. став 3. и 4. истог закона, констатује престанак мандата овом народном посланику.

Сагласно члану 88. став 1. тачка 8) и став 3. и 4. Закона о избору народних посланика, Народна скупштина, на предлог Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, констатује да је престао мандат пре истека времена на који је изабран народном посланику Константину Арсеновићу даном наступања смрти. Сагласно Закону о избору народних посланика, извршиће се попуњавање упражњеног посланичког места у Народној скупштини.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о раду, који је поднео Народној скупштини 15. новембра 2016. године.

Да ли жели реч посланик Божовић? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 25, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Да ли жели да образложи свој захтев? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о потврђивању Споразума о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињених Арапских Емирата.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић, на основу члана 92. Пословника, предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Кривичног законика, који је поднео Народној скупштини 15. септембра 2016. године.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 18, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 25, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о утврђивању јавног интереса и посебним поступцима ради експропријације и издавања грађевинске дозволе ради реализације пројекта „Београд на води“.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Балша Божовић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињеница о улози и одговорности највиших органа власти у бесправном рушењу објеката у београдској четврти Савамола и утврђивању чињеница о одговорности лица која су извршила рушење наведених објеката.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 21, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о финансирању локалне самоуправе.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Даме и господа народни посланици, уважена председавајућа, да ли је могуће да већ годину дана владајућа већина не прихвата ниједну измену и допуну закона од ДС-а? Због тога што поступате само како вам неко нареди, због тога имамо ово што нам се дешава данас на улици.

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у одредби члана 97. тачка 3) Устава Републике Србије и Демократска странка измене и допуне Закона о локалној самоуправи предлаже баш зато што је живот свих грађана, без обзира на то где живе, на првом месту.

Ви сте од 2012. до 2017. године као СНС увели да су општине и градови у фази пропадања. Одузели сте им пет милијарди динара једном, а до сада сте им, за пет година, одузели 50 милијарди динара. Због тога имате ситуацију да у Краљеву градоначелник из редова СНС-а отвара семафор, да председник општине Вождовац отвара пешачки прелаз, а градоначелник Новог Сада отвара паркиралиште за бицикле. Зато ДС конкретно предлаже да се локалним самоуправама врати пет милијарди динара, тј. грађанима и грађанкама Републике Србије, које им је СНС одузела.

Пошто се ви декларативно више не залажете за границе Карлобаг–Карловац–Огулин–Вировитица, већ се, како кажете, залажете за европске вредности, нама из ДС-а требало је 25 година да вас научимо шта су европске вредности, да је то добро и за вас и за грађане Србије, да видимо како је то у европским земљама.

Европска повеља, коју је Србија ратификовала 2007. године, против које сте ви тада били, обучени у шињел радикала, каже да свака општина мора имати политичку, административну и финансијску независност. Ниједна локална самоуправа у Србији нема ни финансијску ни политичку независност и против тога се, ако желимо добро локалним самоуправама, ако желимо децентрализацију Србије, морамо сви заједно борити.

У Европској унији половина буџетских прихода иде општинама и градовима, док је у Републици Србији ситуација знатно лошија – само 10,2% укупних буџетских прихода припада општинама, градовима и АП Војводини; сав остали приход иде Влади Републике Србије. Од 2012. године одузели сте 50 милијарди динара општинама и градовима, и зато предлажем ове измене и допуне закона – како не бисте ви делили сину Томислава Николића или Расиму Љајићу ни по бабу ни по стричевима, већ да све локалне самоуправе имају равномеран регионални развој. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 28, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о социјалној заштити.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић. Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Дуго нисмо радили, па и систем не може да се навикне.

Даме и господа народни посланици, уставни основ за доношење Закона о социјалној заштити садржан је у одредби члана 97. тачка 8) Устава Републике Србије. Демократска странка предлаже конкретно решење. Демократска странка предлаже да се свим ученицима

чији родитељи не раде обезбеди бесплатан превоз од куће до школе, да им се обезбеди бесплатна ужина и да им се обезбеде бесплатни уџбеници.

Нажалост, имамо податак је 50.000 деце која су обухваћена основним и средњим образовањем у Србији сваког дана гладно јер родитељи не могу да им обезбеде ни ужину у току дана. Са друге стране имамо да криминалци попут Звонка Веселиновића згрћу милионе преко уговора са Владом коју предводи Српска напредна странка. То је недопустиво у Србији 2017. године. То није Србија какву жели, за какву се бори Демократска странка.

Нажалост, имали смо пример дечака из Мола који је себи одузео живот зато што није могао да обезбеди превоз од куће до школе; напустио је трећи разред средње школе у Бечеју зато што није могао да купи карту за превоз од куће до школе. Нажалост, те ствари се дешавају док се министар који је задужен за овај ресор, Александар Вулин, купа у најскупљем хотелу у Србији, у Београду, у Хајату. То не смемо допустити у 2017. години.

У 2015. години је удео деце у укупној популацији Србије само 17,3%, што нас сврстава у изузетно старе земље. Зато Демократска странка предлаже још један конкретан предлог. Демократска странка предлаже да се свим младим брачним паровима који не могу остварити потомство обезбеди бесплатна вантелесна оплодња о трошку државе.

Србија јесте лидер у региону, како кажете ви напредњаци, али Србија је, нажалост, лидер у региону по ризику од сиромаштва. Ту смо први и неприкосновени у Европи. Можемо градити мостове, можемо путеве, али не смемо дозволити да нам у 2017. деца буду гладна. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 28, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Радослав Милојичић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о полицији.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Госпођо председавајућа и уважени посланици, после дуго година, нажалост, имамо и полицију и војску на улици зато што протестују јер им је дневница 150 динара. Уставни основ за доношење овог Закона о полицији садржан је у одредби члана 97. тачка 4) Устава Републике Србије и ДС предложене измене и допуне Закона о полицији предлаже због изузетног стања у којем се налазе припадници МУП-а.

Стање је толико лоше да је СНС припадницима МУП-а прво смањила плате, па је онда СНС припадницима МУП-а смањила дневнице. Дневница за оне који, ризикујући свој живот, обезбеђују нас и нашу

границу и нашу државу износи 150 динара. Један припадник полиције који је синоћ морао да се туче обезбеђујући живот Београђана и свих становника Србије на дербију може за дневницу од 150 динара да купи кифлу, и то празну, и чашу јогурта.

Две су кључне тачке измена и допуна Закона о полицији. Прва је да Министарство мора да одреди потребе система у које ће упошљавати младе, школоване и образоване студенте који заврше Полицијску академију. Данас, нажалост, сви ти ученици који заврше Полицијску академију немају загарантован посао у систему МУП-а. Морамо имати компатибилност између оног броја који се прима на Полицијску академију и оног броја који је потребан за рад у МУП-у, како би деца која заврше Полицијску академију имала загарантован посао.

Друга тачка је да су одредбом члана 172. тачка 2. Закона о полицији руши презумпција невиности, те предлажем њено брисање. То значи да против било којег припадника МУП-а било који грађанин може да поднесе кривичну пријаву и он аутоматски бива удаљен са посла до окончања поступка. Знамо, нажалост, у каквом стању су нам судови, колико трају поступци, тако да предлажемо брисање члана 172. тачка 2. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 27, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Горан Јешић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Да ли жели да образложи? (Не.)

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 19, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Кривичног законика.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Не знам, мислим да сам вас већ више од 50 пута молила да усвојимо овај предлог закона. Односи се на једну једину ствар, да се у Кривични законик међу кривична дела која не застаревају уврсти и кривично дело крађе беба. Ја више не знам како вас није срамота да Србија улази у четврту годину од момента када је морала да имплементира пресуду Европског суда за људска права, којом је Србији наложено да реши овај проблем.

Четири године Србија касни са имплементацијом ове пресуде. Четири године родитељи којима су украдена деца, који су доживели најгору ствар која може некоме да се деси у животу, не могу да дођу до правде због тога што ви не желите чак ни ову малу ствар да урадите, а закон који сте предложили, који је Влада Републике Србије предложила, ти родитељи којима су украдена деца за тај закон кажу да ће, ако буде усвојен у овој форми у којој га је Влада предложила, то њима онемогућити да икада сазнају шта се десило са њиховом децом.

У закону који сте ви предложили, који је Влада Републике Србије предложила, тим родитељима се, драге колегинице и колеге, нуди да се у замену за 10.000 евра одрекну тога да сазнају шта се десило са њиховим дететом. Ја молим колегинице и колеге који имају децу да сами себи поставе питање да ли би се они свог детета одрекли за 10.000 евра, јер то је оно што Влада Републике Србије нуди овим људима којима су украдена деца.

Као да није доста то што су преживели када им се то дешавало; ви им сада накнадно плујете у лице, накнадно их вређате, накнадно их понижавате, а верујте ми да нико ко се са њима није састао нема представу кроз шта ти људи пролазе, кроз каква понижења, и сада их додатно понижава Народна скупштина, која треба да ради у њиховом интересу, и сада их додатно понижавате ви, за које су вероватно неки од њих и гласали у нади да ћете овде седети и радити у њихову корист.

Уместо тога, ви седите и чекате да председница притисне звонце да бисте знали како да се определите око тога да ли кривично дело крађе беба може да застари или не може да застари.

Зато ја председницу молим да притисне звонце, јер очигледно је то једини начин да се неки од нас овде сете да су народни посланици.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 49, против – нико, уздржаних – нема, нису гласала 142 посланика.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Ово је још један од закона за који већ дуже време предлагем да се нађе на дневном реду, а у међувремену смо чули да се појавио некакав мистериозни нацрт закона који је припремило Министарство и о ком ће се вероватно разговарати. Оно што је у том закону интересантно јесте да је то први закон који је ујединио и запослене у просвети, и оне који се баве просветом, и Национални просветни савет, и људе који размишљају о

образовању, пишу о образовању, баве се образовањем, и сви до једног сагласни су у томе да нацрт закона, онако како га је Министарство замислило, што пре треба да нестане из наших живота.

Нацрт закона који је припремило Министарство вратиће наше учиниоце у период с краја 19. века. Нама се све у животу изменило. Изменили су се мобилни телефони које користимо, изменила су се кола која користимо, станови у којима живимо, начин живота који водимо, само нам учионице изгледају исто као пре 150 година, само нам школа изгледа исто као пре 150 година, само нам ученици изгледају исто као пре 150 година и само нам метод наставе изгледа исто као пре 150 година.

Једино што се изменило је вероватно то да учитељи и наставници више не смеју да деле неке пацке деци, а остало је све исто. Та деца седе у школама, уче напамет то што се од њих тражи, добијају оцену искључиво за то како су запамтили то што им је речено. Од њих се праве људи који из школа излазе као људи који не размишљају, који не знају критички да сагледавају свет око себе и мисле својом главом, веома често чак не знају ствари ни за које су се школовали. На њима се експериментише кроз различите премијерове фасцинације дуалним образовањем. Они се школују за радна места која не постоје и отуд ваше велико изненађење, изненађење господина Мартиновића, који не може да схвати да у Србији постоје млади људи који мисле својом главом.

Не знам, председнице, да ли сте ви приметили да се већ неколико дана, две недеље, испред Скупштине Србије окупљају некакви млади људи који имају некакве захтеве од ове скупштине. Ми смо те њихове предлоге, које јесу предмет разматрања Скупштине, предложили да се уврсте у дневни ред. Неке од њих, супротно ономе што сте рекли у данашњим медијима, можете да уврстите на ову седницу. Међу њима се налази и предлог за вашу смену. Наш пословник дозвољава да он буде уврштен на седницу која је у току. Молим вас да учините свима ...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала што сте искористили време у образлагању закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања, па ми и објаснили како Пословник, који сте сами донели, изгледа.

Значи, ја вас уверавам да ћу поштовати процедуру. Жао ми је, мени је највише жао, што не може у ову седницу да се уврсти та тачка дневног реда. Ја једва чекам да расправљамо о вашим предлозима и захтевима. Не постоји грађанин Србије који једва чека више од мене да то расправимо.

Направили сте много процедуралних грешака, и ви и други подносиоци. Очигледно не знате шта је редован поступак и колико дана треба да прође када нешто поднесете. То је 15 дана, поштована колегинице, и то пада у суботу, 29. овог месеца. Ако хоћете, можемо да радимо 29, 30. или 1. маја. Врло радо ћу вам то учинити. Размислите.

По хитном поступку значи да нема расправе. То су неки други поднели, чини ми се посланик Радуловић. Нема расправе о томе, него се само одлучује да ли ће бити или неће бити на дневном реду, а пошто имам изузетну жељу да вам изађем у сусрет и да расправљамо о томе, заказаћу посебну седницу са тим тачкама дневног реда. Значи, ништа друго. Молим вас да то уважите и да расправљамо само о тим тачкама дневног реда и о томе шта сам учинила ја да бисмо поштовали овај парламент, а како су допринели неки други.

Значи, ја нећу водити ту седницу; замолићу да то учини неко од потпредседника из других странака. Нико из СНС-а неће водити ту седницу и бићете сви задовољни, надам се, начином вођења седнице. Значи, мало стрпљења и размислите. Ако хоћете, 1. мај, то је Празник рада, можемо радно да обележимо и имамо ту седницу на којој ћемо расправити. Значи, субота 29. је рок када може први пут да се стави на дневни ред. Молила бих вас, Пословник важи вероватно за све, у вашем захтеву се каже да не поштујем Пословник. Редован поступак је 15 дана од дана подношења. Поднели сте 13; значи, 29. априла.

Хитан поступак значи да нема расправе, гласа се да или не на дневни ред. Значи, никада то не би дошло на дневни ред да није моје одлуке. Моје колеге из СНС-а су то испоштовале, сви посланици из владајуће већине поштују ту моју одлуку да вам помогнемо да дође то на дневни ред, јер вас нема довољно и грађани Србије нису гласали у толикој мери да можете да одлучујете.

Поштујем Пословник; зато што је колегиница искочила из образложења тачке дневног реда и кренула на нешто као да ја то нећу да буде на дневном реду. Биће на дневном реду. Биће посебна седница само са тим тачкама дневног реда. Ако хоћете, биће 1. маја; 29, 30, 1, 2, како год желите.

Стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама Закона о основама система образовања и васпитања.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 30, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 159 народних посланика.

Констатујем да Скупштина није прихватила овај предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о пољопривредном земљишту.

Реч има народни посланик Александра Јерков.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем.

Ви како понижавате свакога у овој држави – заиста нема професије коју СНС није понизила – тако нема ни начина за поштеним зарађивањем за живот који СНС није обесмислила.

У току ове наше паузе, којом је вероватно требало да се угоди Александру Вучићу да би се укинула свака критика, да га ништа не би

ометало у његовој председничко-премијерској и ко зна каквој све кампањи, почело је оно на шта смо упозоравали када је био усвајан Закон о пољопривредном земљишту, односно почела је срамотна расподела најбољег пољопривредног земљишта у свим локалним самоуправама у Србији одабраним пословним партнерима председника општина и одабраним привредницима који су у милости СНС-а.

Према закону који сте ви усвојили, а чије измене ја сада предлажем, омогућено је свакој локалној самоуправи да трећину претпостављамо најбољег пољопривредног земљишта у свакој општини додели тако неким одабраним људима, одабраним фирмама, одабраним правним лицима, одабраним привредницима, тајкунима, пословним партнерима, кумовима, браћи и рођацима, не зна се већ више којим све људима блиским СНС-у – без икаквих процедура, без икаквих критеријума, без икаквог надметања и без икаквог плана шта би ти људи на том земљишту требало да раде.

То је почело да се дешава широм Војводине. Наравно, као што смо упозоравали, ти ваши пословни партнери узимају најбоље пољопривредно земљиште у свакој општини, а пољопривредницима, сељацима и паорима остаје искључиво оно пољопривредно земљиште за које ваши пословни партнери нису били заинтересовани.

Овим предлогом закона ДС предлаже да се ипак направе нека правила која ти људи морају да испуне да би добили трећину пољопривредног земљишта у државном власништву у Републици Србији.

Нећу да кажем, рецимо, ово за нестале бебе ми апсолутно није јасно због чега не желите да прихватите закон. Са овим пак ми је апсолутно јасно због чега не желите да прихватите закон, јер би то ваше пословне пријатеље обавезало и наметнуло да ипак за њих нека правила важе. Очигледно је да ни за кога ко је вама близак не важе у Србији никаква правила, па што би за оне који разграбљују пољопривредно земљиште по Војводини.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 27, против – нико, уздржан – нико, није гласало 159 посланика.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о уџбеницима.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Захваљујем, председнице.

Још један из сета образовних закона који нашој деци наноси немерљиву штету и мислим да ће од свих лоших ствари које СНС ради у

нашем друштву ово што радите у образовању оставити можда чак и непоправљиве последице.

Закон о уџбеницима који је овде донет пре две или три године је, по признању министра Вербића, донет под некаквим притисцима, ако се сећају колеге које су тада били посланици. Он је неколико пута предлагао и повлачио тај закон тврдећи како је изложен некаквим притисцима, а после је предложио закон у истоветном тексту; вероватно је успео да постигне договор са тим вршиоцима притисака. Тако да је, очигледно, усвојен закон којим су задовољни само поједини приватни издавачи, а резултат тог закона је да наша деца уче из нетачних, застарелих, претешких, прескупих и лоших уџбеника.

Тај закон је омогућио да се у нашим уџбеницима налазе материјалне грешке. Тај закон је омогућио да наши родитељи и даље верују да су наставници, корумпирани наставници које сте ви довели до ивице egzистенције, основни кривци за то што деца не савладају добро градиво.

Тај закон произвео је то да сте ви ограничили број страна уџбеника а да нисте модификовали наставне планове и програме, што се само завршило тиме да издавачи смање фонд или избаце неке фотографије или слике или илустрације из уџбеника, а да градиво остане и даље претешко, непотребно, непрактично и да то буду знања која тој деци уопште нису потребна.

Због тога данас наставници говоре о томе како је потребно донети нови закон о уџбеницима. Уџбеници су основно наставно средство. Због тога данас о томе говоре и родитељи, којима су уџбеници прескупи, који се брину због тога што су уџбеници претешки.

И ја не знам где ми треба да разговарамо о овоме ако не у овој скупштини, ако не овом приликом и ако не треба да нам буде заједнички циљ да имамо уџбенике који ће код деце стварати практична знања, који ће им омогућити да мисле својом главом и који ће омогућити да та деца из школа излазе као људи спремни за живот а не као људи које ће премијер сваког момента да вређа као неспособне, лење, нераднике и људе који само чекају да им се нешто да, а не желе за себе ништа да учине.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 27, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народна посланица Александра Јерков предложила је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о високом образовању.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Знам да не волите да их помињем, госпођо Гојковић, али они млади људи које сте можда приметили да се

окупљају већ две недеље испред ове зграде у којој ми радимо, између осталог, имају и некакве захтеве у вези са високим образовањем.

Само да вам кажем, грдно се варате када мислите да сте ви особа којој је највише у Србији стало да се разговара о вашој смени. Ено вам десетине хиљада људи испред Скупштине сваког дана који траже да се разговара о вашој смени...

ПРЕДСЕДНИК: Хоћете бити љубазни – о високом образовању? Једном сам прекршила Пословник и дала сам да говорите о чему хоћете. Хоћете бити љубазни...?

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Да, између осталог, да вам кажем, њих муче ствари у вези са високим образовањем. Муче их лажни докторати министра полиције, градоначелника Београда, гувернерке НБС, интересује их где је, сада већ одлазећи, председник Републике стекао своју диплому, на који начин је дипломирао.

Мучи их то што су неки од њихових професора били уцењени да се нађу на некаквом списку да подржавају кандидатуру Александра Вучића. Мучи их то што је Влада Републике Србије овој скупштини потурила, а ви, између осталог, омогућили да се то деси, а колегинице и колеге, свака вам част, усвојили законе који забрањују њихово запошљавање када сутра заврше факултете.

Мучи их то што излазе са факултета а не знају ништа о ономе за шта су се школовали. Мучи их то што они који сутра треба да раде у школи нису имали дан педагошког образовања, или педагошке психологије или методике наставе или било шта тако. Мучи их то што нам државу воде људи са купљеним дипломама, што је очигледно да се не може запослити без некакве везе, што забрана запошљавања за неке важи, а за неке, баш као што смо видели, и не важи.

Мучи их то што вређате њихову интелигенцију свакога дана вређајући их, понижавајући их и говорећи им да су неспособни, лењи, глупи, да само чекају да им се нешто да, да не желе да учине ништа од себе и не желе да учине ништа за своје животе него чекају да им премијер својом милошћу нешто удели. У томе је проблем.

Ви кажете, госпођо Гојковић – даћете нам да расправљамо. Како може не знам ко да допусти њима да протестују? Немате шта ви икоме да допустите да протестује. То је њихово право, а они су то схватили упркос образовању које правите и упркос рупи у коју их гурате сваки дан, јер постоје млади људи који на то неће да пристану и постоје они који хоће да се боре за себе упркос свим вашим напорима.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Опет сам вам допустила да бих себи дала једнако право. Значи, захтев је изнео Бојан Пајтић, отприлике моје годиште, не верујем да је он студент. Тако да „студент није запалио жито“, него Бојан Пајтић, посланик кога овде нема од 8. августа 2016. године. Само да не бисте били ви у

заблуди. Овде нико не прича о студентима, него о Бојану Пајтићу. И причаћемо на тој седници, наравно, и о предлагачима.

(Војислав Шешељ: Које жито?)

Које жито? И о томе ћемо, наравно, причати на тој седници, посланиче.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 26, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о избору народних посланика.

Ненад Константиновић. Није овде.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – пет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о општем управном поступку.

Ненад Константиновић. Није овде.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 10, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 12, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Ненад Константиновић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о порезима на имовину.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици Бошко Обрадовић, Срђан Ного, Иван Костић, Зоран Радојичић, Марија Јањушевић, Миладин Шеварлић и Драган Весовић предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата. Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, поштовани грађани Србије који изнова пратите рад донедавно укинуте Народне скупштине Републике Србије, помаже Бог свима и Христос васкрсе!

Мислим да на дневном реду имамо једну изузетно важну тему, за коју смо дужни као народ да је овде, у Дому Народне скупштине Републике Србије, коначно ставимо на дневни ред.

У питању је резолуција о геноциду Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима у Другом светском рату. Просто је невероватно и изражавам чуђење и запрепашћење да не можемо макар око ове ствари да постигнемо консензус, да постигнемо договор да ову тачку дневног реда ставимо на разматрање и да Народна скупштина Републике Србије осуди геноцид који је над Србима извршен у Независној Држави Хрватској пре више од 70 година.

Веровали или не, поштоване колеге и поштовани грађани Србије, никада ниједна политичка и државна институција Србије, ниједно законодавно тело, ниједан највиши државни орган ове државе није разматрао тему геноцида над Србима у Независној Држави Хрватској. Шта ми онда очекујемо и како мислимо да заштитимо Србе у Хрватској у овом тренутку ако нисмо заштитили ни истину о страдању Срба у Независној Држави Хрватској пре више од 70 година?

Просто је невероватно и заиста запањујуће да немате чак ни толико слуха да подржите ову исправну иницијативу, за коју сам сигуран да је сви индивидуално, самостално, лично подржавате, али не смете да гласате за стављање на дневни ред само зато што овај предлог потиче из редова опозиције. То је оно што о вама веома прецизно говори: гласаћете против сваког предлога опозиције само зато што долази из редова опозиције, без обзира да ли тај предлог има смисла, да ли је исправан и да ли је можда изузетно важан, као што је, рекао бих, изузетно важан Предлог резолуције о геноциду над Србима у Независној Држави Хрватској.

Зар је могуће, зар можете да објасните било ком гласачу СНС-а или СПС-а да је за вас неважно да се на дневном реду нађе резолуција о геноциду над Србима у Независној Држави Хрватској? Зато сте тако немоћни и данас да одбраните интересе Срба који су преостали у

Републици Хрватској, јер нисмо заједнички рашчистили ни са оним што се десило пре 70 година.

Још једном вас молим, ако треба да вас преклињем или не знам на који други начин да измолим вашу подршку да би се Народна скупштина Републике Србије коначно определила према геноциду над Србима у Независној Држави Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 26, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланици посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијско-инвалидском осигурању.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштоване колеге народни посланици, пре свега бих желео да се захвалим народним посланицима из редова власти који су, ако сам добро видео, петоро народних посланика подржало је претходни предлог да се на дневни ред стави Резолуција о геноциду над Србима у Независној Држави Хрватској и свака им част на томе што мисле својом главом.

Ово је један изузетно важан предлог закона, који се тиче бриге о најстаријем слоју становништва у Србији, о нашим пензионерима. Наиме, наша је обавеза да бринемо о усклађивању висине пензија са трошковима живота. Вашим изменама постојећег закона, када сте смањивали пензије у Србији, такође сте укинули и одредбу закона која је јасно говорила да се на годишњем нивоу морају ускладити пензије са растом цена, са висином трошкова живота. Оваквим вашим деловањем довели сте у питање економску сигурност пензионера и најстаријих становника Србије.

Већ годинама не усклађујете трошкове живота које они имају са висином њихових пензија. Ви сте им чак и отели пензије, тако да сте онеме ко, рецимо, има пензију 30.000 динара за ове три године отели више од 30.000 динара, онеме ко има пензију 40.000 динара отели сте за ове три године више од 50.000 динара, онеме ко има пензију од 50.000 динара отели сте више од 80.000 динара, а онеме ко, примера ради, има пензију од 60.000 динара отели сте више од 120.000 динара за ове три године. Дакле, не само да нисте очували њихову економску сигурност тиме што бисте усклађивали трошкове живота са висином пензије, него сте их чак и опљачкали.

Желео бих овом приликом да укажем на још једну важну ствар коју ми помињемо овде, а то је да сте ви практично преотели Управни одбор ПИО фонда, узели сте власт, односно већину у овом управном одбору у односу на представнике запослених и представнике пензионера, и данас сте ушли у процес приватизације једног од преосталих наших

стратешких привредних и природних богатстава, а то су наше лековите бање, то су наши рехабилитациони центри, специјалне болнице, које су несумњиво власништво ПИО фонда.

Да вас о томе нешто информишем. Наиме, тренутно су у току тужбе против државе Србије са намером да се спречи распродаја вредне имовине ПИО фонда. Од 27 спорова у 15 предмета је потврђено власништво ПИО фонда, а у 12 предмета још увек трају спорови. Дакле, ви нисте власници наших лековитих бања, ви немате право да их продајете и приватизујете. Власник је ПИО фонд и то је један од начина одакле се може надокнадити оно што сте опљачкали пензионерима – из профита имовине којом располаже ПИО фонд и њеног стављања у функцију домаћег економског интереса.

Зауоставимо пљачку пензионера – то је оно што је идеја овог предлога измена и допуна постојећег закона.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 23, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да предлог није прихваћен.

Народни посланици посланичке групе Двери предложили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора Народне скупштине Републике Србије ради утврђивања чињеница и околности везаних за дешавања током изборног процеса 2016. године, од дана расписивања републичких избора до дана објављивања коначних резултата избора.

Реч има Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, да смо у овом највећем државном дому, који је био укинут месец и по дана, за време председничких избора, пре годину дана формирали скупштински анкетни одбор за утврђивање истине о изборним нерегуларностима на прошло-годишњим ванредним републичким изборима, не би нам се те изборне нерегуларности поновиле на недавно одржаним председничким изборима.

Дакле, све оно на шта смо указивали пре годину поновило се и на овим изборима. Мени је веома драго да је владајућа већина у више наврата одбила наш захтев за формирање скупштинског анкетног одбора који би утврдио истину о изборним нерегуларностима. То је за мене најважнији доказ да сам у праву, јер да немате шта да кријете, ви бисте учествовали у формирању скупштинског анкетног одбора.

Дакле, све оно на шта смо указивали пре годину поновило се и на овим изборима. Мени је веома драго да је владајућа већина у више наврата одбила наш захтев за формирање скупштинског анкетног одбора који би утврдио истину о изборним нерегуларностима. То је за мене најважнији доказ да сам у праву, јер да немате шта да кријете, ви бисте учествовали у формирању скупштинског анкетног одбора.

Наравно, подсетићу јавност да је и СНС у лику Александра Мартиновића, шефа посланичке групе владајуће странке, сама предложила формирање скупштинског анкетног одбора а онда гласала против сопственог предлога, што најбоље говори о томе колико се они плаше истине и колико се плаше утврђивања истине о изборним крађама, нерегуларностима, манипулацијама и подвалама којима се служе из изборног циклуса у циклус.

Наравно, почевши од неажурираног бирачког списка, у ком су многе мртве душе које гласају за СНС, настављајући са огромном медијском неравноправношћу и скандалозним медијским мраком у ком живимо, у ком је један председнички кандидат власти имао више времена на медијима него сви други председнички кандидати заједно, у ком није било никаквих дебата, нити сучељавања кандидата нити било каквих политичких емисија, које су, уосталом, одавно у овој држави укинуте.

Томе треба, наравно, придодати ћутање Републичког регулаторног тела за електронске медије, које је само себе укинуло или, наравно, скандалозно понашање већине у РИК-у, који изнова, из године у годину, доноси антиуставно упутство о начину гласања на КиМ, које је одбачено одлуком Уставног суда Србије 16. јуна 2014. године, када су два члана овог упутства, члан 9 и 10, проглашена незаконитим.

Дакле само на основу овог незаконитог антиуставног упутства о начину гласања на КиМ и ови председнички избори требало би да буду поништени и поновљени, јер не може РИК бити изнад Уставног суда Србије. Ако је Уставни суд Србије рекао да је то незаконито, не могу се спроводити избори на такав начин.

Дакле јасно је да су и ови председнички избори заправо били на исти начин нерегуларни и покрадени као што сте то покушали пре годину дана. Зато не признајем резултате ових председничких избора и зато не признајем Александра Вучића као председника.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање. За је гласало – 17, против – нико, уздржаних – нема, гласало – 17, није гласало – 160.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланици посланичке групе Двери тражили су да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштована председавајућа, нама подршка не опада, него, напротив, расте, јер видите огроман број младих људи. Па ви се смејте; ви сте, поштовани представници владајуће већине, добили 300.000 гласова мање него на изборима пре само годину дана, а

млади људи излазе у десетинама и десетинама хиљада на улице и подржавају оно што ја говорим овде у Скупштини Србије.

Оно што је мени веома важно да нагласим у вези са овим законским предлогом о престанку важења лоповског и накарадног закона о смањењу пензија у Србији јесте да ово што ја овде говорим подржавају многи најстарији суграђани у Србији.

Желео бих да изразим своје дивљење и своје поклоњење двема заиста изузетним синдикалним организацијама, то су Удружење синдиката пензионера Србије и Удружење синдиката пензионисаних војних лица, које изузетно поштујем, као и синдикате војске и полиције који су дигли глас против ове власти.

Дакле, против ове власти нисам само ја, или сви ми овде који седимо у опозиционим клупама, него и удружења и синдикати пензионера, просветних радника, војника, полицајаца, млади студенти и грађанство које се не мири и не жели да живи у лажи у коју сте ви претворили државу Србију.

Ви сте опљачкали пензионере, и то нећете успети да сакријете. Ми смо у партнерству са Удружењем синдиката пензионера Србије и са Удружењем синдиката пензионисаних војних лица Србије предали овај закон у скупштинску процедуру и тражимо две веома важне ствари за наше најстарије суграђане.

Под један, тражимо укидање лоповског закона о смањењу пензија, који још увек траје иако у његовом називу стоји да је то закон о привременом начину исплате пензија. Тај привремени начин пљачке пензионера од стране СНС, СПС, ПУПС и свих других сателита и слуга Александра Вучића траје већ пуне три године. Дакле, тражимо престанак важења овог лоповског закона који пљачка пензионере у Србији.

Друга ствар, још важнија, тражимо да се пензионерима надокнади опљачкано и да све оно што сте им узели у ове три године њима буде враћено у наредне три године и да тако држава Србија покаже да нико нема право да пљачка закониту, Уставом гарантовану стечену имовину која се зове пензија, а коју сте ви опљачкали својим најстаријим суграђанима. Срам вас било због тога, господо напредњаци, социјалисти и пупсовци!

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање.

Молим вас да не вређате колеге.

Закључујем гласање: за – 22, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање.

Да ли посланик Станковић жели реч? (Не или није ту.)

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавним предузећима.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – пет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Здравко Станковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о уџбеницима.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавном окупљању.

Да ли посланик Горан Богдановић жели реч? (Није ту.)

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – пет, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном реду и миру.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – шест, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о порезу на добит правних лица.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Горан Богдановић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавном информисању и медијима.

Стављам на гласање.

Закључујем гласање: за – три, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о финансијској подршци породици са децом.

Стављам на гласање овај предлог.

Извињавам се, реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председнице.

Поштоване колеге, 109. дана у 2017. години Скупштина треба коначно да почне са радом, а на дневном реду не налази се ниједан закон који треба да промени најбоље животе грађана Србије. Данас пре подне, 109. дана, или 50. дана од почетка редовног заседања, посланици опозиције, искључиво опозиције, пробају да на дневни ред ставе предлоге закона који треба да побољшају животе грађана.

Грађани треба да знају да Влада Републике Србије не ради свој посао, не шаље законе. Последњи закон је Влада Републике Србије послала Скупштини 16. децембра.

Овај закон, за који предлажем данас да га ставимо на дневни ред, Влада Републике Србије, упркос обећањима, није послала у Скупштину дуже од две године, са образложењем да се формира радна група која треба да усагласи предлоге закона. Радна група у мандату владе која је изабрана 2014. године радила је годину и по дана, а онда, како каже министар, када су коначно дошли до предлога закона, расписани су нови избори. Те изборе смо имали пре годину дана, а Влада ни у наредних годину дана није дошла са овим предлогом. Али су у кампањи пуна уста надлежног министра и чланова Владе тиме како ова влада брине о породицама са децом и начину да им помогне.

Шта је истина? Истина је да овај закон није мењан дуже од пет година, сада већ шест година. Истина је да данас у Србији 25% породица, по статистици Светске банке и Еуростата, живи угрожена од сиромаштва. Истина је да је једна трећина младих данас у Србији, и то је највиша стопа у Европи, угрожена од сиромаштва и ова влада нема апсолутно никакво решење да њима понуди како би се то стање променило. Дуготрајни живот у сиромаштву води ка изолацији, код младих људи води до напуштања школе, окретању криминалу и уништавању њихове будућности.

Мени је невероватно да не знам који пут већ стављам предлог овог закона, за који ни надлежни министар није рекао да је у њему нешто лоше него само да његова радна група још увек није спремила закон, и да ли ово значи, ако данас не ставите на дневни ред, да ћемо чекати нову владу, па тек онда, можда, али вероватно ни тада нећемо добити овај закон.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 26 посланика, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о акцизама.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Сви ови закони о којима сте данас, пре свега поштовани грађани, али, нажалост, моје колеге посланици не обраћају пажњу на оно што покушавамо да ставимо на дневни ред, треба да донесу бољитак грађанима Србије. И народни посланици опозиције врше своју Уставом и законом дефинисану функцију – усвајања и предлагања закона и контроле Владе, али само у оној мери колико им је то дозвољено од стране руководства Парламента. Нажалост, ми немамо те могућности.

Рећи ћу неколико реченица и о овом закону, мада и самом себи често постављам питање колико све ово има смисла и колико су у праву они људи који више од две недеље овде испред Парламента протестују и траже да се ствари у Србији промене.

Закон о акцизама, онако како смо предложили, уводи посебан намет на заслађена пића. Заслађена пића су од Светске здравствене организације идентификовани као једни од узрока епидемије гојазности, која данас постоји у свету, а постоји, нажалост, и у Србији. Наиме, 25% деце данас у Србији је гојазно. Гојазност, пре свега код младих људи, касније у њиховом животу ствара разне болести, скраћује живот. И Светска здравствена организација је у препорукама државама предложила да се уведе једна оваква мера. Та мера је уведена у бројним државама у Европи, свету, окружењу и даје резултате.

Намера да се опорезују ова пића није да се само додатно попуни буџет, него да се пронађу средства за едукацију, пре свега младих, о потреби здраве исхране, као и да се омогући, по нашем предлогу, да млади у школама имају један здрав оброк дневно.

Овај износ није велики и верујем да не би били смањени приходи који произвођачи заслађених пића остварују. Жао ми је и јасно ми је зашто овај предлог, иако је министар финансија, када смо први пут овде о њему говорили, рекао да подржава ову идеју, Влада није на крају подржала и зашто се овај предлог није нашао у изменама и допунама закона које је Влада предложила крајем године, а разлог у томе сам видео на прослави „Кока-коле“, где је главни и почасни гост био министар финансија и сасвим сигурно се он ставио у заштиту великог капитала, а на штету грађана Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 16 посланика, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Ово је један од ретких закона који смо у овом мандату расправљали на предлог Владе. Кажем ретких зато што је Скупштина у годину дана од последњих парламентарних избора радила свега три месеца. Ове године ни један једини дан. Данас, 2017. године је 109. дан и наравно да с правом неки грађани питају због чега сви ми овде примамо своје припадљности и да ли зарађујемо и оправдавамо поверење грађана који су нас изабрали пре годину дана на изборима.

Закон о финансирању локалне самоуправе који је Влада предложила и који смо разматрали и усвојили у октобру прошле године је ишао ка смањењу фискалне слободе локалних самоуправа; наиме, ишао је у правцу даље централизације.

Стопа пореза на зараде, која је била 80%, смањена је за четири, односно шест посто. Влада је то образлагала потребом да се додатно ојача централни буџет, рекла је да ће општинама бити надокнађен тај износ новца кроз пројекте за које они треба да конкуришу код Владе.

И управо то је политика Владе – да централизује у себи сав живот у Србији, да онемогући било какву локалну иницијативу, да од општина направи богаље који не умеју да управљају својим новцем, не умеју да брину о развоју својих средина.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 16 посланика, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о финансирању локалне самоуправе.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала, председавајућа.

Ово је један од ретких закона који смо у овом мандату расправљали на предлог Владе. Кажем ретких зато што је Скупштина у годину дана од последњих парламентарних избора радила свега три месеца. Ове године ни један једини дан. Данас је 109. дан 2017. године и наравно да с правом неки грађани питају због чега сви ми овде примамо своје припадљности и да ли зарађујемо и оправдавамо поверење грађана који су нас изабрали пре годину дана на изборима.

Закон о финансирању локалне самоуправе који је Влада предложила и који смо разматрали и усвојили у октобру прошле године је ишао ка смањењу фискалне слободе локалних самоуправа; наиме, ишао је у правцу даље централизације.

Стопа пореза на зараде, која је била 80%, смањена је за 4%, односно 6%. Влада је то образлагала потребом да се додатно ојача централни буџет. Рекла је да ће општинама бити надокнађен тај износ новца кроз пројекте за које они треба да конкуришу код Владе. И управо то

је политика Владе – да централизује у себи сав живот у Србији, да онемогући било какву локалну иницијативу, да од општина направи богаље који не умеју да управљају својим новцем, не умеју да брину о развоју својих средина.

Оно што ми предлажемо, то је да се ова измена практично поништи, да се овај степен врати на ниво пре усвајања измена и допуна Закона, значи на 80%, а да са изменом једног другог закона, то је Закон о порезу на доходак грађана, коначно кренемо у растерећење привреде, оно што ова влада прича већ пуних пет година а није урадила апсолутно ништа. Стопа оптерећења на плате запослених – за порез, социјална давања и пензионо осигурање – иста је као што је била пре пет година иако су Влади пуна уста реформи.

Када је већ тако добро стање у буџету, како слушамо из месеца у месец, односно из дана у дан, сматрамо да је време да се растерети привреда и да се оно што је овим законом одузето од локалних самоуправа и смештено у централни буџет врати привреди тако што ће порез на доходак грађана, пореска стопа бити смањена са 10% на 9%.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за– 16, против и уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог одлуке о образовању анкетног одбора ради утврђивања чињенице околности у вези са рушењем објеката у Београду у делу града познатом као Савамала 25. априла 2016. године.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Инцидент, или како год да га назовемо, рушење државног поретка државе Републике Србије, због којег практично од почетка рада овог парламента тражимо формирање анкетног одбора, десио се пре готово тачно годину дана. Верујем да ће шачица безумника, незадовољника, мрзитеља за неколико дана протестом обележити оно што се, као рушење државе можемо то назвати, десио у ноћи између 24. и 25. априла 2016.

Мислим да смо за ових годину дана могли да чујемо готово све у јавности, од тога да ли су одговорни за рушење комплетни идиоти из врха градске власти до тога да се данас готово зна и ко су били наручиоци и ко су били извршиоци рушења три бараке, које би премијер, да је само знао, лично порушио, али, ето, био је вероватно заузет тих дана па није могао.

Међутим, једино што не знамо јесте који је одговор државе, државних органа: шта је тужилаштво предузело и које су мере предузете; да ли је полиција реаговала на захтеве тужилаштва да се саслушају одређена лица; да ли је, у крајњој линији, тужилац саслушао председника Владе, новоизабраног председника државе, председника странке, не знам ни ја

више како да га назовем, Александра Вучића, који је рекао да он зна ко је одговоран. То је изјавио још 8. јуна 2016. године.

Да ли је тужилац смогао храбрости да га саслуша и да од њега чује ко је одговоран? Да ли је тужилац саслушао оне који су били директни извршиоци? Неки од њих, бојим се, данас нису међу живима. Питање је, како време пролази, колико ће их и бити да одговарају за оно што је тог дана учињено. Учињено је то, не само рушење три баракe, него рушење државе, зато што је неко из врха полиције наредио локалној, градској полицији да не поступа по позиву грађана.

То је утврђено истрагом независних државних органа – који још увек постоје, на несрећу владајуће већине – који су утврдили да је било пропуста, да полиција није реаговала иако су стизали позиви. Али једино место где се о томе још говори јесте овај парламент, само ова три минута, колико с времена на време ја и колеге које су поднеле сличну иницијативу имамо да образложимо стављање на дневни ред.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – 22, против и уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о порезу на доходак грађана. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Поштована председнице, искористићу три минута по сваком од ових предлога закона. Мислим да грађани имају право да чују да постоје и предлози за другачију политику од политике Владе Републике Србије и да та политика нити је добра нити је једина могућа.

Ово је предлог измена и допуна Закона о порезу на доходак грађана који предлаже да се стопа пореза са 10% смањи на 9%. Везан је за претходни закон о коме сам говорио, Закон о финансирању локалне самоуправе, и чињеницу да је буџетом за 2017. годину предвиђено неких пет-шест милијарди динара мање да остане општинама и градовима од пореза.

Ако је већ Влада проценила да је тај мањи износ општинама и градовима довољан, сматрамо да је ово почетак растерећења привреде и смањења укупних давања на бруто зараде запослених у Србији и да се створио простор да та стопа минимално, понављам, са 10% на 9%, буде смањена, као један показатељ да Влада разуме колико је тешко данас привредницима у Србији који раде, покушавају да без субвенција или неких буџетских или не знам каквих дилова са појединцима из врха власти развију свој посао, зато што су давања која иду према буџету и другим финансијским институцијама државе Србије највећа у региону.

Држава тиме што не мења ништа, не само пет него и више година, шаље поруку да није спремна да се упусти у праве реформе и праве промене у Републици Србији. Мислим да је направљен простор да овај порез може да се смањи, да треба размислити о смањењу других стопа везаних за давања у буџет за социјално и буџет за здравствено осигурање, да се види како ефикаснијим управљањем и смањењем крађе и корупције могу да се уштеде додатна средства, а да се растерети привреда.

Имамо причу Владе Републике Србије о борби против сиве економије. Главни узрочник сиве економије, по нашем мишљењу, управо су ова превелика захватања. Док се то не промени, стварног искорака, ма колико наградних игара Влада Републике Србије буде организовала, и промена неће бити.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање предлог.

Закључујем гласање: за – 19, против и уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о јавним медијским сервисима. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Ова скупштина усвојила је Закон о јавним медијским сервисима и, упркос најави да ће бити укинута такса на електрично бројило, добили смо другу таксу, под именом ТВ претплата, која сада мора да се плаћа тако што се при плаћању рачуна за испоручену електричну енергију прво сваком грађанину који има регистровано бројило скине износ од 150 динара, а онда остатак новца пребаци ЕПС-у.

Данас готово смешно делују изјаве челника Владе како је наплата ТВ претплате 90 и више посто. ТВ претплата не може да се не плати, такво је законско решење; можете да је не платите једино ако уопште не платите рачун за испоручену електричну енергију.

То је дубоко неправедно пре свега према оним грађанима, и то је суштина ове наше измене, који имају више електричних бројила регистрованих на своје име, који имају електрично бројило за своју гаражу или за неки помоћни објекат уколико живе у домаћинству са више објеката. На свако електрично бројило они морају да плате ТВ претплату. Сматрамо да је то неправедно, да то није суштина закона и предлажемо вам да овом изменом и допуном врло једноставно изменимо Закон тако да грађанин плаћа ТВ претплату само на једно бројило, само један једини пут.

Наравно, када би ова тачка дошла на дневни ред, сигурно би се повела расправа – а шта грађани добијају за ту таксу, односно претплату од 150 динара колико плаћају сваког месеца (неки, нажалост, и више), да ли добијају квалитетан телевизијски програм; да ли они финансирају Јавни сервис свих грађана Србије, и она два милиона, колико је гласало на овим изборима за Александра Вучића, али и оних 4.700.000 који нису гласали; да

ли и ти грађани имају право да чују неку другу идеју, неку другу политику, неко друго мишљење на програмима Јавног сервиса који финансирају. Данас они то право немају. „Ваше право да знате све“, о чему говори Јавни сервис, јесте само право да знате све о томе шта мисли и планира Александар Вучић, а не шта планирају и шта мисле представници грађана, њих 4.700.000, који не гласају за Александра Вучића.

Надам се да ће овај предлог закона... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 15, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о престанку важења Закона о привременом уређивању начина исплате пензија.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај закон... Ако ништа друго, владајућа већина требало би да предложи да се промени његов назив. Наиме, Закон о привременом уређивању начина исплате пензија постао је закон о трајном начину исплате пензија, по изјавама свих чланова Владе, од председника Владе и свих њених чланова.

Оно што је било у предлогу закона када је дошао у ову скупштину, то је да ће закон трајати три године и да ће онима са пензијама већим од 25.000 динара, којима су пензије умањене за 20 и више посто, то умањење трајати само три године. Када је закон усвајан, то је избрисано. Избрисано је, по речима председника Владе, зато што ћемо имати тако добре резултате да ће се стећи услови да примена овог закона престане и раније. Нажалост, две и по године од усвајања овог закона и његовог важења видимо да се од тог привременог карактера одустало и да ће овај закон важити док постоји ова владајућа већина. Мислим да је потребно јасно и гласно то рећи свим грађанима Србије.

Знам да милион грађана Србије који нису обухваћени овим законом сматра да ово с њима нема никакве везе, али и те како има. Та прича о томе да су за тих милион грађана који нису обухваћени овим смањењем данас пензије веће него што су биле пре две и по године јесте лажна слика; оне нису увећане ни толико колико је био раст трошкова живота у последње две и по године, што би било урађено да није измењен Закон о ПИО и да није укинута обавеза о усклађивању пензија с растом трошкова живота два пута годишње. Ти пензионери су такође осиромашени.

А највише смо осиромашени сви ми, јер је овај закон један од главних генератора сиве економије. Јер данас се многе фирме у Србији и многи запослени одлучују за то да званично раде за минималац, да се у

буџет и у Фонд за пензионо и здравствено осигурање уплаћују минималне суме, а да се остатак новца запосленима исплаћује на руке. Логика којом се воде запослени је – зашто ја да више дајем држави ако ми та држава, када дође време, неће вратити оно што сам целог живота одвајао?

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам предлог на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 19, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о предлагању закона.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај закон требало би да доведе до краја две лоше праксе које данас имамо у Србији. Прва је да Парламент готово по правилу у више од осамдесет посто случајева расправља о законима који долазе од Владе по хитном поступку у скраћеној процедури за упознавање посланика са њиховом садржином, у скраћеној процедури за разматрање и припремање амандмана, у скраћеној процедури за ступање на снагу тих закона, јер је за готово више од половине закона у прелазним и завршним одредбама одређено да ступе на снагу не осмог дана по објављивању, него дан од објављивања у „Службеном гласнику“. Исто тако, ове праксе којој смо сведоци данас, односно на почетку сваке седнице у редовном заседању, а то је да искључиво посланици опозиције предлажу десетине и десетине закона, које владајућа већина одбија да стави на дневни ред.

Овај предлог закона о предлагању закона, без обзира на то колико можда неке звучи необично, неопходан је да би вратио парламентаризам и демократију у овај дом.

Данас се злоупотребљавају пословничке одредбе. Једна од тих злоупотреба је била и одређивање паузе од педесет дана како ова скупштина не би радила, наводно, у време кампање, јер је тако увек било, што је још једна лаж, јер сваки пут када су одржавани председнички избори а нису одржавани у исто време и парламентарни, Парламент је нормално радио. И до краја 2007. године, када је била почела кампања за председничке изборе, и 2004. године, када су одржавани само председнички избори, Парламент је нормално радио. Једна велика лаж је пре педесет дана овде изговорена, а затим понављана безброј пута – како је то било сваки пут. Грађани нису имали прилике, ни на Јавном сервису, ни на било ком другом медију, да чују да то једноставно није истина, да погледају статистику и да виде шта је истина.

Да би се са свим тим лажима и лошом праксом прекинуло, ми смо предложили овај закон. Надам се да ће у неком тренутку, очигледно не данас, он наићи на поверење већине посланика и да ће се наћи на дневном реду Скупштине.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 20, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на додату вредност.

Реч има народни посланик Марко Ђуришић. Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Овај закон први пут смо предложили у скупштинску процедуру још у прошлом сазиву, 15. септембра 2015. године. Значи, пре више од годину и по дана. То је једна од мера које треба да олакшају финансијско стање породицама са децом. Суштина овог предлога закона јесте да се умањеном пореском стопом од 10%, уместо 20% колико је данас, опорезује храна за бебе.

Иако надлежни министар ни неке колеге посланици из већине нису имали ништа против ове мере када смо кроз неке друге измене и допуне Закона о ПДВ-у које је предлагала Влада предлагали и ову измену, она никада није дошла на дневни ред и никада нисмо усвојили ово или неко слично решење које би требало да породицама које имају бебе умањи, макар симболично, трошак који имају за храну.

Образложење је било, последње које смо могли овде да чујемо од стране министра задуженог за финансије, да је потребно много администрирања од стране Пореске управе и да су могуће злоупотребе. Онда смо добили измене које је предложила Влада, где се смањивало пореско оптерећење за неке друге производе и где се није постављало питање да ли су могуће злоупотребе и да ли би таква евентуална измена довела до стварног смањења малопродајних цена хране за бебе.

Мислим да ова влада не покушава ништа да уради поводом једног великог демографског проблема који постоји данас у Србији. Имамо најаве нечега, имали смо закон који је усвојен крајем прошле године, који је требало да укине повраћај ПДВ-а за беби-опрему (која је, нажалост, у Србији скупља него било где у земљама региона), а чија је примена одложена до доношења другог закона, који треба да да финансијску подршку породицама са децом, али тог закона нема.

Говорио сам пре неколико минута о томе да тог закона и даље нема и да мере које имамо данас нису довољне да помогну породицама, четвртини породица у Србији које су угрожене сиромаштвом, једној трећини деце, а то је број од 800.000, која су угрожена сиромаштвом. Неодговорно је да владајућа већина, кријући се иза формалних разлога, одустаје од расправе о овако важним темама.

ПРЕДСЕДНИК: Закључујем гласање и саопштавам: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Још један од лоших закона које је Скупштина усвојила крајем мандата претходног сазива јесте Закон о изменама и допунама Закона о систему плата запослених у јавном сектору. Тај закон је најављиван на велика звона, како ће решити проблеме плата, пре свега различитих плата за иста или слична занимања у јавном сектору. Он је у себи садржао једну суштинску фалинку, а то је дефиниција јавног сектора – као јавни сектор нису обухваћени ни Јавни медијски сервис, ни Народна банка, ни јавна предузећа, управо она места где је највећа разлика у платама запослених који обављају исти или сличан посао у односу на плате у јавном сектору како га је дефинисао овај закон.

Уместо да за ових годину и по дана уради неке измене које би исправиле лоше ствари које су урађене увођењем оваквог закона, Влада чак није била у могућности да уради оно на шта се обавезала овим законом. Влада се била обавезала да ће до почетка ове године усвојити закон о платним разредима, који је требало да дође као последица овог закона. Оно што је Влада урадила то је да је крајем прошле године тај рок, по обичају и у маниру рада ове владе, померен за још годину дана.

Ја, искрено, сумњам да ће и тај рок бити испоштован, с обзиром на то да немамо никакву законодавну иницијативу Владе; у првих 110 дана ове године ни један једини закон Влада није усвојила и послала Скупштини. Очигледно то не можемо очекивати до почетка јуна, када ћемо добити, вероватно, нову владу. Надам се да у међувремену неки неће доћи до решења да иста особа може да буде и председник државе и председник Владе, да ћемо добити новог председника Владе, нову владу, али онда се бојим колико ће времена требати тој влади и неким новим министрима, или старим, не дај боже, који се у њој нађу, да припреме предлог овог закона, предлог закона о платним разредима.

Овај парламент би до тада требало нешто да ради. Ја сам данас предложио више од десет закона које би овај парламент могао да разматра, неке да усвоји, неке можда не, неке измене и предложена решења да примени и побољша, али оно што је недопустиво, то је...

ПРЕДСЕДНИК: Време.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 17, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Марко Ђуришић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допуни Закона о култури.

Изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Однос ове владе према култури најбоље се видео када је доношен овај закон, када смо добили у овом сазиву новог министра, за кога, верујем, велика већина не може ни да се сети како се зове, нити да наброји једну његову активност од када је изабран на место министра.

Оно што је мени једино дало подстрека да истрајавам на изменама овог закона о култури јесу управо транспаренти неких младих људи који ових дана испред Парламента и по улицама великих градова Србије протестују, говоре о потреби да се култура врати, да се култура избави из изгнанства у које је протерана политиком Владе и политиком медија који креирају јавно мњење у Србији, да се отворе културне институције које су годинама затворене и поред разних обећања, постављања рокова, неких бројчаника који је требало да одброје дане до отварања тих музеја и других институција, а ништа од тога није урађено.

Овај конкретан предлог говори о томе да се награде за постигнута остварења у култури не додељују на основу уредбе Владе, одлукама Владе, него да, као и у случају заслужних спортиста, заслужни културни радници који добију међународну награду на европском и светском нивоу аутоматски стекну право на пензију и додатак како би могли да наставе да раде и да се баве својом културном делатношћу.

Влада се правда да је законско решење где је то уређено уредбом довољно. Ми сматрамо да није довољно, јер је уредба Владе нешто што се кудикамо лакше може променити него што је то закон и пружа много мање сигурности запосленима у култури и културним радницима. Они, нажалост, у случају непоступања Владе по уредби, не могу да остваре правну заштиту пред судовима јер те уредбе немају снагу закона и немогуће је да пред судом остваре своја права. Зато имамо протесте у разним градовима, због неиспуњавања обавеза према културним радницима.

Овај лош однос према култури мора да се промени, али, нажалост, ова владајућа већина очигледно то не разуме.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 16, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни закона о локалној самоуправи.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Поштована председавајућа, поштовани народни посланици, ево, после 50 дана, колико су трајале консултације председнице Скупштине са члановима Владе, настављамо са радом и опет на дневном реду ове седнице имамо законе које предлаже опозиција, уместо да их предлаже Влада. Та пракса се наставља.

Ево, по ко зна који пут, данас поново предлажем закон који би требало сви овде да прихватимо, а тиче се усаглашавања Закона о ученичком и студентском стандарду са Законом о локалној самоуправи.

Дакле, данас локалне самоуправе не могу стипендирати ученике и студенте а да притом не направе прекршај, зато што постоји законска неусаглашеност.

Да вас то не занима, види се и кроз резултате који су остварени у претходних пет година. Заправо, највећи резултат је број младих људи који одлазе сваке године из Србије, тако да сте у једном дану, 11. јануара ове године, могли видети 15 аутобуса са младим људима који из Новог Сада иду пут Словачке да раде. Резултат је да је због те небриге према младим људима прошле године отишло 65.000 радноспособних људи из Србије; претпрошле године је тај број био нешто мањи, 58.000. То је оно о чему треба да разговарамо.

Дакле, када бисте озбиљно пришли овом проблему, ставили бисте и ово на дневни ред. Чак сам предлагао да ово буде предлог власти, нека ово предложи Влада, нека предложи посланици Српске напредне странке, зато што је важно да се то усвоји, за студенте, за ђаке, али је важно и за њихове родитеље који једва састављају крај с крајем, а камоли да обезбеђују нормалне износе средстава за финансирање својих ученика.

Нажалост, нисте показали ниједног тренутка никакву бригу да ово ставите на дневни ред. Показујете да вас студенти, односно ђаци занимају само онда када их јурите по протестима да их фотографишете, прогањате, а онда у телевизијским емисијама посланици и министри машу њиховим фотографијама осуђујући их како смеју да траже, да неко помисли да Србија треба да буде нормална, демократски уређена земља са владавином права и закона. Они се оптужују због тога што имају нормалне захтеве и нормалне протесте.

Заправо, вама не одговара нормално уређена држава, нормално уређен систем и зато вам не одговарају протести. И зато немамо овај закон на дневном реду, иако га ја по ко зна који пут предлажем.

Позивам посланике Српске напредне странке, ако већ неће да гласају за овај предлог јер га предлажем ја као представник опозиције, нека га предложи они на следећој седници. Ми ћемо то подржати, да отклонимо овај ...

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о локалној самоуправи.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Још један закон из домена локалне самоуправе, а тиче се функционисања месних заједница. Данас имамо изборни закон који је резултат оваквог начина гласања у Парламенту. Тај изборни закон доводи до тога да посланици нису представници народа, него представници странака, односно шефова партија који су их овде послали. Они, уместо да испуњавају захтеве грађана, испуњавају захтеве својих шефова који су их овде поставили, односно послали.

Дакле, говорим о томе да сада имамо ситуацију да су једни једини демократски избори где се људи бирају именом и презименом избори за месне заједнице, савете месних заједница, којих данас, у овом тренутку највише имате управо ви, представници Српске напредне странке.

Треба да обезбедите начин финансирања и организовања месних заједница. Месне заједнице су важне, постоје дефинисане као категорија у Закону о локалним изборима, али им треба дати и надлежности. Прво, треба да постоји обавеза оснивања месних заједница, како на сеоском, тако и на градском подручју. Оно што је још важније, треба им дати веће надлежности, да могу саме да одлучују о неким стварима и о приоритетима које ће саме финансирати.

Да би могле да финансирају, треба им обезбедити финансије. Данас оне служе да би владајућа партија могла да одржи понеку прес-конференцију на националној телевизији. То врло често ради и премијер, хвалећи се изборним резултатима у месним заједницама, а да притом ниједног тренутка није рекао како ће оне функционисати и како ће се организовати њихово финансирање.

Стога овим предлогом закона предлажем да се 80% пореза на имовину који се убира на територији одређене месне заједнице усмери директно у буџете месних заједница како би људи који су се већ прихватили тог посла могли да имају финансијску независност, независност од локалне самоуправе и било чије воље да им пребаци средства или не, и да сами одређују који су њихови приоритети.

Нажалост, ви не стављате овај предлог закона на дневни ред зато што он није у складу са Законом о финансирању локалних самоуправа, где сте још једном скинули финансијска средства по основу пореза на зараде који је остајао градовима и општинама.

Једноставно, наставља се са праксом сиромашења општина, месних заједница и грађана да би се направио привид да у буџету

Републике Србије имамо стабилну ситуацију, да имамо довољно средстава. Нажалост, та средства у буџету су на штету грађана, јер се узимају из њихових новчаника, на штету локалних самоуправа, на штету месних заједница, пољопривредника, пензионера, радника и свих других људи који живе у овој држави.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен предлог.

Посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о порезу на добит правних лица.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Овај предлог закона односи се на стварање услова за нормално функционисање привредних предузетника, односно малих и средњих предузећа у Републици Србији. Дакле, законом предлажем да се барем на мали, симболичан начин покаже да желимо да у исту раван ставимо стране инвеститоре, којима шаком и капом гурате хиљаде евра по запосленом раднику, са нашим малим и средњим предузећима, која служе само онда када Пореска управа треба да дође да их опорезује или нека инспекција да им наплати казну.

Предлажем увођење два нова члана. Један члан заправо представља олакшицу за све оне предузетнике, односно мала и средња предузећа која на период од две године запосле нове раднике, да им се умањи основица за порез на добит, и то управо за износ који су уплатили по основу плата и зарада. Други члан се односи на привредно недовољно развијена подручја Републике Србије, у којима би требало да на период од три године ослободимо пореза на добит сва новооснована привредна друштва, предузетничке радње или било које друге облике организовања у предузетништву.

Ви сте, господе, прошлу, 2016. годину прогласили за годину предузетништва, најавили да ће се изменити око 40 закона који ће олакшати пословање и функционисање малих привредника у Србији. Наравно, то је само још једна у низу лажи, што сте обећали грађанима Србије. Од свега тога није се десило ништа. Чак нисте желели да прихватите ни ове предлоге закона, које предлажемо ја и друге колеге из опозиције, с обзиром на то да закони не стижу из Владе.

А не могу ни да стигну, зато што је основни задатак ове владе и Александра Вучића организовање избора. Од 2012. године сваке године имамо изборе, тако да Влада вероватно због тога не може да ради свој посао за који је изабрана, већ се бавимо изборима.

Дакле, данас имамо ситуацију да у Србији око 300.000 малих и средњих предузећа ствара нешто више од тридесетак посто БДП-а у Републици Србији, што је знатно ниже од просека у развијеним европским земљама. Нажалост, тренд је такав да се на десет новооснованих радњи или предузетничких радњи, односно средњих и малих предузећа, шест угаси.

Ми говоримо о њима само када је кампања у питању и када треба с неким да се сликате, а не када им треба истински и заиста помоћи. Они јако добро знају шта раде, знају свој посао. Нису они ни лењи, нису ни нерадници, нити им фали предузетничких иницијатива, како то господин Вучић зна врло често да каже, они просто немају нормалне услове за пословање и зато се данас муче.

Предлажем да се овај закон стави у процедуру и да се на неки начин помогне њима, за разлику од страних фирми, којима...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам предлог на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 17, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Мирослав Алексић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем.

Још једна за мене лично јако важна тема, јако важан закон јесте закон о изменама и допунама Закона о подстицајима у пољопривреди и руралном развоју.

Дакле, ево, већ од 2012. године слушамо најаве о томе како ће се пољопривредницима у Србији помоћи, како ће се издвајати значајнија средства. Наравно, од свега тога ништа се није догодило. То су лажи које слушамо од владајуће гарнитуре пред сваке изборе, у свакој кампањи.

Српска напредна странка је 2012. године објавила своју белу књигу у којој стоји – пољопривреда као индустријска грана је стратешка делатност, којој се придаје посебан значај и третман. Грађани у Србији морају јести здраву храну. Економско и политичко опредељење је да пољопривреда треба да буде стратешка привредна грана. Аграрни буџет ће се значајно повећати и његова висина треба да износи минимално 5% укупног буџета у 2012. години, са минималним повећањем од 1% у свакој наредној години.

Данас смо у 2017. години. Дакле, аграрни буџет би требало да буде негде око 10%, а он је данас испод 5%. Кршите и Закон о буџетском систему. Толико о томе шта обећавате грађанима и шта обећавате пољопривредницима. Све су то била обећања и лажи, са којима се наставља и даље.

Ми предлажемо у овом закону да се подигну подстицаји за пољопривредну производњу, из неколико разлога. Први је то што су мала пољопривредна породична газдинства данас највећи послодавац у Србији. У 638.000 пољопривредних газдинстава данас директно или индиректно ради преко милион и по грађана Србије.

Не постоји ниједан већи послодавац од малих пољопривредних породичних газдинстава у Србији, а њима најмање пажње придајете. То се види и по неиспуњеним обећањима и лажима које сте им давали и по томе колико су заступљени у буџету.

Далеко су мање заступљени пољопривредни произвођачи у буџету Републике Србије него што је било која страна компанија, којој дајемо милионе и хиљаде евра по једном запосленом раднику не схватајући да тиме идемо корак даље ка стварању робовласничког друштва, јер желимо да наши људи раде за двадесетак хиљада динара. Премијер се хвали како су плате у Србији мање него у окружењу и да ће инвеститори долазити овде. Није циљ да људи овде раде цабе и да носе пелене, него да раде достојанствене послове и могу од тога нормално да живе, а не да траже своју срећу у другим земљама, ван Србије.

Пољопривреда има велики потенцијал, али бисте у њу морали да уложите уколико желите да тај потенцијал искористите. У противном, остаће само још један неискоришћен ресурс Републике Србије, још једна пропуштена шанса, а наши пољопривредници све теже и теже састављају крај с крајем, због тога што њима нико не посвећује пажњу.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам предлог на гласање.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 22, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допунама Закона о високом образовању. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Добар дан, после дужег времена. Не могу да одолим да вас не питам – како сте данас? То интересује наше грађане.

Овај закон се нуди посланицима већине јако дуго, већ два сазива, и засада није наишао на позитиван одговор. Објашњење је врло једноставно: доношење оваквог закона погодило би многе људе актуелног режима, па вероватно и неке присутне, и зато мене не чуди такав однос. Али ја ћу понављати овај предлог закона; очигледно је он нашао утемељење код грађана у Србији.

Рецимо, ова шачица од неколико десетина хиљада људи која протестује сваког дана, поред осталог, захтева да не може да се деси да лажне дипломе буду у рукама људи који воде државу. Доскорашњи председник, актуелни министар полиције, познати махач туђим

фотографијама, неки шефови посланичких група, рецимо директор Канцеларије за Косово, градоначелник Београда и многи други ушли би у криминалну фазу када би био донет овај закон. И сада су они вршиоци кривичног дела, али успавано правосуђе се не бави тиме.

Шта је идеја? Идеја је да се уведе нешто што се зове, немојте да се плашите, академска честитост. Позивам све који разумеју шта значе ове две речи да се не плаше. То постоји свуда у свету, па може и код нас.

Друга ствар је да се академска честитост заснива на самосталној изради писаних радова, као и на стриктном поштовању туђих ауторских права. Да поновим, поштовању туђих права, у овом случају ауторских.

Било би јако благотворно за Србију да добијемо овакав закон. Онда би млади људи уписивали факултете с идејом да ће након тога да добију посао, а не би се уписивали у назадне странке да би добили посао. То би спречило одлив кадрова, младих људи, који, ако нису на протестима, онда су на граничним прелазима. То би довело до тога да у Србији имамо људе који знају шта се дешава око њих, зато што имају опште образовање али и специјалистичко образовање за неку област, и не би било потребе за екстравагантним решењима – да роштиљције воде ЕПС, да тетке, ујне, сестре, сестрићи неких важних политичара у Србији воде јавна предузећа. То би била прошлост и ми бисмо били држава у којој би у јавном сектору – и приватном, наравно, али то је друга прича – било доста људи који би били способни да врше свој посао.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 15, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о планирању и уређењу простора и насеља.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Наравно насеља, не насиља.

Ово је исто стари предлог измене закона. Стар је једно две године. То је један „апдејтовани“, осавремењени текст закона донет 2003. године, који је на прави начин решавао ову област али, нажалост, већ следећа влада 2004. године и тадашњи министар за капиталну изградњу или тако нешто прекршио је на свом објекту, личном, тај закон, тако да је практично остао непримењен до дана данашњег, а онда је разним изменама доведен до тога да је и даље градња у Србији на ивици законитости, у многим случајевима потпуно незаконита.

Највећи пример незаконите градње у Србији је нешто што се зове „Београд на води“ – ово што је требало да буде завршено, колико се

сећам, те куле, по обећању некога ко је тада био премијер а данас још увек није председник, до краја 2016. године, па се то није десило. Надам се да ова киша која данас пада неће да одложи завршетак, да то буде разлог за одлагање завршетка до краја 2020. године.

Ово је био један јако добар закон, који је на целовит начин и област планирања и област изградње довео до нивоа који је Србију тада стављао у ред европских земаља. Тада је почетак градње без дозволе за градњу која је последица неких других докумената било кривично дело. То значи да би, када оде председник Владе са неким својим пријатељем из нама далеких али пријатељских земаља па забоду ашов пред ТВ камерама да би бацио тамо неку временску капсулу у коју је пре тога спаковао Србију, одмах дошла полиција да га хапси, зато што не сме да забоду ни ашов ако нема дозволу за почетак градње, што се овде дешавало пуно пута.

Чује се прича да је по Београду пуно кранова, да никад није била оволика градња и ја ћу морати да посетим офталмолога, пошто не видим тај велики број кранова, или они који их виде да посете неког другог специјалисту, рецимо да оду код министарке без портфеља у српској влади. Рецимо, може одмах да оде грађевинска инспекција и погледа објекат у Небојшиној 10, који се гради под заштитом актуелне власти Врачара, Београда, Србије, где постоји нелегална дозвола за јавну гаражу, а почела је и изградња објекта П+4+Пк. То је само један од примера, ја га гледам сваки дан, па ми је зато интересантан, али има десетина и десетина хиљада таквих примера. Овај закон би решио све те проблеме.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 11, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог резолуције Народне скупштине о признању и осуди геноцида над Јерменима почињеног у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: И ово је један од предлога закона за које... За ове претходне разумем зашто се не прихватају, зато што би били на штету скупштинске већине и политичке већине тренутно у Србији, али, рецимо, не разумем шта је проблем са законом, у ствари са резолуцијом која би осудила, и пре тога признала, геноцид над Јерменима почињен у Османском царству у периоду од 1915. до 1922. године.

Већ сам неколико пута помињао које су све државе донеле слична акта, пре свега резолуције. Ту су државе и са леве и са десне стране, и са истока и са запада – и Руска Федерација, и Грчка, и Белгија, и Француска, и Канада, и Кипар, и Италија, и Швајцарска, Аргентина,

Уругвај, Шведска, Либан, неке државе у оквиру САД, као што је, рецимо, Калифорнија. И то би било историјско признање нечега што се апсолутно десило.

То, наравно, нема никакве везе, или се бар надам да нема никакве везе са актуелним турским властима и дешавањима у тој држави, а то би било појачавање темеља Срба да траже исто то од других у свету, пошто је српски народ заједно са другим грађанима Србије био жртва различитих погрома, геноцида у нашој ближој и даљој историји. Подржавам све акте, све покушаје да се и то верификује и да се направи споменик НАТО жртвама, жртвама НАТО бомбардовања.

Има један добар пример у Нишу – 2000. године или још 1999. године направљена је капела Нишлијама који су били жртве ратова деведесетих, па и НАТО бомбардовања. То би било јако добро и на нивоу Србије и то би било боље решење него зид плача који стоји испред, који естетски тешко да може на прави начин да прикаже жртве које су насликане на њему. Ти људи заслужују много боље решење него што је то платно са слабом штампом, које је жртва и неких људи који можда то желе да поцепају, али пре свега жртва временских непогода.

Мислим да то није добро за Србију, да се на такав бизаран, јефтин, бесмислен начин сећамо својих жртава. За то постоје много бољи начини. Срби и остали грађани Србије су много пута били жртве и знамо јако добро како се на прави начин одаје пошта свим тим жртвама.

Значи, за почетак, браћи Јерменима да се призна и ода почаст.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о финансирању политичких активности.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Предлагао сам овај закон на време, негде крајем јесени прошле године, када је било услова да заштитимо Србију још једном, пореске обвезнике, значи грађане Србије – од великих, бесмислених трошкова за политичке кампање. Нажалост, избори који су иза нас доказују да су то бачене паре. Имали смо десетине милиона евра или неколико милијарди динара бачених за бесмислене, естетски неприхватљиве, политички гадне и одвратне рекламе које су трошиле новац пореских обвезника Србије и грађана Србије.

Кандидат кога сам ја подржавао, и Нова странка, на овим изборима, Саша Јанковић, није учествовао у том трошењу пара и није било ни једне једине рекламе на електронским медијима тог кандидата, а успех који је остварен је значајан. То се зове релативна победа и, да није било

евидентне крађе на тим изборима, да није било крађе у предизборном, изборном и постизборном поступку, дошло би до другог круга, а онда би се видело да ту постоји једна референдумска атмосфера која своје последице има данас и на улицама Београда, Новог Сада, Ниша и других градова у Србији, и онда би резултати били неизвеснији него што су сада.

И дан-данас су неизвесни, јер је питање да ли ће Изборна комисија да прихвати незаконит изборни поступак везано и за одлуку Уставног суда и за пеглане листиће резедо боје и за много друге ствари које смо видели у овом циркусу од избора иза нас.

Дакле, оно што можемо да спречимо сигурно јесте то да се бацају паре за глупе рекламе. Неки људи те паре директно из џепа грађана стављају у свој џеп, а јавни електронски медији могу кроз промотивне емисије, кроз дуел емисије, кроз емисије где би кукавица од кандидата који се сада хвали да је постао председник пре рока сео са неким кандидатом, било којим, макар и са неким својим, макар и са неким који је на ивици да падне у несвест или да поједе сендвич и да бар са њим размени неку реч.

Међутим, очигледно је много боље да се опљачкају паре од пензионера и људи из јавног сектора и да се те паре ставе у џеп или, што би народ рекао, на неко друго место близу џепа, а да се према грађанима Србије подиже презир.

Сигуран сам да ви нећете гласати за овај закон, јер се плашите.

ПРЕДСЕДНИК: Сада ћемо видети ко ће уопште да гласа.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 12, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Народни посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала на обавештењу о резултатима гласања за претходни предлог закона, али већ сам претпоставио да ће тако бити и рекао сам зашто – недостатак куражи је једна ствар са којом морате да живите.

Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика је наставак, односно закон који има исти циљ као и закон који је мало пре био на дневном реду, о финансирању политичких активности, где пише да је забрањено изнајмљивање термина у свим електронским медијима који емитују на територији Републике Србије подносиоцима изборних листа за преношење предизборних скупова, политичких порука и реклама.

Пошто и овај закон регулише област финансирања рада политичких странака на свој начин, било је неопходно да, поред закона о

финансирању политичких активности, предложим и закон који се тиче избора народних посланика.

Наравно, тај закон о избору народних посланика се примењује и на избор председника, тако да обухвата и ту област и опет би на исти начин било спречено трошење великих народних пара.

Да вам дам само неколико примера. Око 20 и нешто милиона евра је потрошено на кампање у овом изборном циклусу, 90 и нешто посто је потрошила владајућа странка, да кажемо 15 милиона, да буде лакше за рачунање, мада је више. За 15 милиона евра може да се купи целокупна медицинска опрема за Универзитетски клинички центар у Нишу, који је сазидан и стоји празан као што је и Ургентни центар, који су неки слични зидали пре 20 година, стајао 20 година празан.

Са тим парама могу да се реше сви јавни тоалети у Србији, како је обећао актуелни кандидат за председника Србије да ће лично да оде, види, пипне, помирише и реши, па се ни то није десило. Са петнаестак милиона евра можете, најзад, да окречите Кнез Михаилову и средите фасаде, пардон Улицу краља Милана, а не оне гаће, које су биле окачене само док су били избори, да их одува ветар и да видимо да су фасаде опране тиме што је падала киша а не неким великим радом.

Са 15 милиона евра здрав и нормалан човек може да уради пуно, а болесник може да уради пуно тога што је зло.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Да ли могу да вас питам како сте ви данас?

(Зоран Живковић: Не чујем вас. Мене питате?)

Да, ја вас питам како сте ви данас, да ли вам је добро.

Закључујем гласање. Сада је ваш предлог добио – пет гласова.

Ја мислим да вас опозиција бојкотује, поштовани посланиче, а не они којима се обраћате. Против – нико, уздржаних – нема.

Није прошао ваш предлог.

Посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору народних посланика, још једном.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Овај закон се тиче ...

Да ли сте ви сигурни да је то на реду сада?

Добро.

Прво да вам одговорим: добро сам, што и вама желим.

Сада иду три закона којима ја предлажем да се пре кандидовања за јавне функције, било да је у питању кандидатура за председника државе, за народног посланика или за члана Владе, утврди законска обавеза да се изврши преглед кандидата. Да ти кандидати прођу кроз минимални преглед који је потребан за било ког другог грађанина Србије који жели да се запосли у јавном сектору. И не само у јавном сектору, али пошто председник државе, ми посланици, чланови Владе,

улазимо у јавни сектор, било би потпуно логично, ако је потребно за кафе-куварицу, чистачицу, административног радника, чувара или било кога, ако за све њих мора да постоји лекарски преглед, да имамо преглед и за нас.

Рецимо, да имамо тако нешто, не би се десило да имамо болесну ситуацију у којој најважнији народни посланик, који је игром случаја изабран за председника Парламента у некој држави, у неком времену, рецимо у Србији данас, каже да је прекид рада Парламента борба за очување безбедности у држави и борба за очување интегритета Парламента.

То је болесно. То није зла политичка намера, то апсолутно, знам ја пуно о злим политичким намерама, знам вас јако дуго, него ово није нормално и неко коме се тако нешто мота по глави, господине Красићу, и ко жели тако нешто да уведе као праксу у овај највиши дом српске демократије, у храм демократије, као што волимо да кажемо, онда ту очигледно није само то политичко несналажење или зла политичка намера, него је ту болест. Не знам која, нисам ја надлежан за то. Ја само желим да сваки кандидат за народног посланика, не када буде изабран, већ кад се кандидује, оде код лекара. То је Завод за заштиту здравља грађана или, не знам, где има више специјалности.

Као када добијате дозволу за оружје или као када добијате дозволу за управљање моторним возилом или неке такве ствари. Да се докаже потписима једне релевантне институције и стручњака који тамо раде за мале паре или их терате да побегну из земље да бисте створили услове за ваше неписмене политичке наследнике, да ти људи добију црно на бело да су здрави.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање.

Закључујем гласање.

За овај предлог је гласало – девет посланика, против – нико, уздржаних – нема.

Није прихваћен овај предлог.

Посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о Влади.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Значи, сада је гласање за претходни предлог било за 78,6% мој већи успех него на оним претходним. То је по методологији аналитичара који анализирају поновљене изборе на три бирачка места у Србији и хвале се да су победили са 90 и нешто посто. Тако сам ја победио на претходном гласању.

Предлог закона о Влади у члану 11, па има наслов – Здравствена способност, неспојивост и сукоб интереса. Пре избора Владе, сваки предложени члан Владе мора Народној скупштини да достави лекарско уверење о здравственој способности за заснивање радног односа у државним органима, као за кафе-куварице.

Члан Владе не може бити на другој јавној функцији у државном органу, органу аутономне покрајине, општине, Града Београда, града, нити вршити делатност која је по закону неспојива са дужношћу члана Владе, нити створити могућност сукоба јавног и приватног интереса.

Већ се плашите.

Члан Владе је дужан да се у свему повинује прописима којима се уређује сукоб интереса при вршењу јавних функција.

И члан 2, који каже – овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику“. Прихватићу амандмане који би тражили да се то помери, можда за неки месец. Да се неки људи снађу.

Дакле, то не би било први пут. Једна, вероватно једина озбиљна влада у историји Србије, да не компликујем са временима, коју је формирао др Зоран Ђинђић, посланици су имали пред собом, када су бирали Владу, уверења свих кандидата да су здравствено способни за обављање тих важних функција. Мислим да је то био добар обичај; штета што то није заживело. Штета што то није прихваћено од следећих, јер не бисмо дошли до овога што данас имамо у Влади – пуно људи за које је велико питање да ли испуњавају услове који су неопходни за вршење одговорне функције кафе-куварице у заједничким службама Владе Србије.

Отворено сумњам у све чланове Владе, а могу бити демантован тиме што ће сви отићи на преглед. Преглед подразумева и физичку способност, али и психички аспект способности за вршење јавних функција. То су одговорне функције, деси се да многи полуде, не само код нас, али мене највише боли за Србију.

ПРЕДСЕДНИК: Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање: за – осам, против и уздржаних – нема.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Предлог закона о допуни Закона о избору председника Републике предложио сам негде у новембру прошле године, управо са сазнањем да имамо председничке изборе и да на сваки начин спречимо то што нам се десило. Али, шта да се ради, нисте били ради да гласате за то и онда ћемо данас поново, ко год да буде изабран, а посебно онај који се већ самопрогласио изабраним, имати на функцији председника државе човека без лекарског уверења.

Ја мислим да сте свесни тежине и озбиљности ситуације. И пре тога смо имали председника који није имао лекарско уверење. Њему су се привиђали жути људи, десетине хиљада милијарди кинеских инвестиција, канал Дунав–Вардар, који иде у два слива, и у Егејски и у Црноморски. Свашта му се привиђало, али неке ствари није ни видео. Рецимо...

(Председник: Посланиче, молим вас да говорите о Предлогу закона. Ја вас љубазно молим.)

Управо вам о томе причам, ако ме разумете. Ако ме не разумете, имате службу превођења.

(Председник: Савршено вас разумем.)

Дакле, а није видео, тај исти, рецимо, једног бугарског држављанина који се зове Цветан Василев – кога цела Европа јури по Интерполовој црвеној потерници, само овде се то не ради. Имали смо и способност претходног председника за оријентални плес у некој од нама далеких али пријатељских арапских земаља.

Замислите шта ће тек сада да се деси када имамо новоизабраног, замало још председника који исто нема лекарско уверење! Њему ће се привиђати фабрика чипова негде по Србији, решење за „Петрохемију“, МСК и не знам шта све друго. Њему ће се привиђати и да је завршен „Београд на води“, да смо ми најпоштованија држава на свету, да имамо највећи раст БДП-а у целом свету, да је изградио више путева него Тито, што мислим да није фер ни према присутном унуку...

(Председник: Посланиче!)

Замислите шта ми добијамо сада, а само је оволико фалило – оверена лична карта, ако је добију, ову нову, која се добија врло брзо, не дуже од четири године се чека на добијање нове здравствене књижице. Оде лепо у заједничке службе, има на пуно места, има и у Палмотићевој, и лепо прође здравствени преглед, каже – ја сам човек здрав, ево, пише. Овако, остаје велика сумња. Још је најгоре што он сваког тренутка, и редовно и ванредно, на конференцијама и у изјавама за медије даје потврде да је основана моја сумња да се ту не ради о здрављу него о нечем другом.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче!

Могу ли да ставим на гласање овај предлог?

(Зоран Живковић: Покушајте, ако сте способни.)

Не знам, нисам извадила лекарско уверење.

(Зоран Живковић: Па, требало би.)

Ићи ћемо заједно.

(Зоран Живковић: Не, ја нећу ићи.)

Ја вас позивам да идемо заједно, непристрасно, код истог доктора. Ако треба, и комисија.

Изволите, ко жели да гласа за овај предлог?

Закључујем гласање и саопштавам: за – 12, против – један, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Посланик Зоран Живковић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о измени Закона о раду.

Има реч народни посланик Зоран Живковић. Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Требало је да се прође тај лекарски преглед, очигледно, али да ипак причамо о овој теми која је сада важна и која се тиче здравља: да се спречи отпуштање радника и радница који су у тренутку запошљавања дошли до сазнања да су болесни. У бољој ситуацији, сигурно бољој, да у време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета, одсуства са рада ради посебне неге детета и одсуства са рада због привремене спречености за рад дуже од 30 дана послодавац не може запосленом да откаже уговор о раду.

Повод за то је био случај једне раднице из неке нишке фирме, која је чудо технолошко и велики успех у отварању нових радних места за велике паре са смешним платама, нећу да кажем која је фирма да је не бих бесплатно рекламирао, али тамо је отпуштена радница која је била на боловању. То је само један пример који је дошао до јавности. Имате још пуно таквих примера, масу таквих примера.

Након тога, неком интервенцијом, притиском, она је враћена на посао. Нисам сигуран да је и дан-данас на том послу јер су прошли избори, али генерално мислим да би чак и људи који су у Парламент ушли без лекарског уверења, и без политичког уверења и без било чега што има било какве везе, морали да гласају да се бар стави на дневни ред предлог закона који, понављам још једном, каже – у Закону о раду“, „Службени гласник“ тај и тај, у члану 187. став 1. мења се и гласи: „За време трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета, одсуства са рада ради посебне неге детета, одсуства са рада због привремене спречености за рад дуже од 30 дана послодавац не може запосленом да откаже уговор о раду“.

Да чујем један аргумент против овог предлога. Само један. Ћутање вас не оправдава. Позивам сваког ко је способан да да одговор на ово моје питање да након успешног гласања добијем одговор. Ако гласате за овај предлог, ја сам спреман да вам се извиним због сумње коју сам изнео, али бојим се да ме нећете пријатно изненадити.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 13, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила предлог.

Народни посланик Маријан Ристичевић предложио је да се дневни ред седнице допуни тачком – Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господа народни посланици, само да сачекам ква-ква, да изађе пачурлија та.

Прво желим да честитам председнику Владе на убедљивој и величанственој победи на председничким изборима. Будући да је она

остварена по старим правилима, правилима које је установила ДС, будући да је остварена тако што су опозициони представници у 80% случајева у бирачким одборима бројали те гласове, будући да на РТС-у владајућа коалиција нема ниједног уредника, тим пре је ова победа на председничким изборима већа. Честитам и онима који су својим гласом допринели избору и спречили да буде извршена дестабилизација земље, која је по мени још увек у току.

Ја сам предложио закон о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту пре свега да упозорим јавност, јер је овде један пољопривредник у покушају, један студент који је недавно из свог стана изашао на демонстрације у Новом Саду, Горан Јешић. Надам се да у Бечу неће дићи неке сличне демонстрације, јер где год он има стан, има неких демонстрација. Познати пироман који је позвао на паљење Народне скупштине. Они желе да подвале грађанима да наводно ми продајемо странцима земљу. То је нетачно. Законом о пољопривредном земљишту предвиђено је да пољопривредно земљиште у државној својини могу да купују само домаћа физичка лица која имају пребивалиште пет година, држављанство пет година и која имају пољопривредно газдинство пет година и не могу да га отуђе 20 година, нити на њега да дају хипотеку.

Овим мојим предлогом ми желимо да спречимо оно што су они потписали 2007. или 2008. године, да странци могу да купују некретнине. Ми желимо, ја и неке моје колеге, да допуном овог закона и приватно пољопривредно земљиште не може да буде предмет продаје странцима.

Ја сам очекивао да нам мој колега пољопривредник, с обзиром на то да су веома тешки услови, тешка клима, минуси, снег, објасни који је утицај на усеве, на засаде, са посебним освртом на винограде, али он очигледно има пречег посла.

Он прича о академској честитости, а вечерњу школу је завршио у Битољу. Два пута је ишао: једном да наручи, други пут да преузме. Он прича о прегледу и дијагнозама, човек који је захваљујући дијагнози избегао служење војног рока. Он прича о протестима. Ја предлажем да се он више не крије и да протесте води лично. Он, даме и господо, може највише да попије.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Стављам на гласање Предлог закона о изменама и допунама Закона о пољопривредном земљишту.

Закључујем гласање.

За је гласало – девет, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да није прихваћен овај предлог.

Молим вас да утврдимо кворум пре преласка на гласање.

(Радослав Милојичић: Не ради вам систем.)

Не ради вам систем? Знам ја да вама не ради ништа.

(Радослав Милојичић: Не можемо да гласамо.)

Гласајте ако хоћете, сад је кворум. Кад буде гласање, гласаћете, ви пријавите јесте ли ту или нисте ту. А нисте ту? Ево, сад сте ту.

Присутно је 136 народних посланика.

Народни посланик Александар Мартиновић, на основу члана 92. став 2, члана 157. став 2. и члана 170. Пословника, предложио је да се обави заједнички начелни и јединствени претрес о:

– Предлогу закона о потврђивању Конвенције о Европском шумарском институту,

– Предлогу закона о потврђивању Протокола о елиминацији незаконите трговине дуванским производима,

– Предлогу закона о потврђивању Доха амандмана на Кјото протокол уз Оквирну конвенцију Уједињених нација о промени климе,

– Предлогу закона о потврђивању Споразума о учешћу у Средњоевропском програму универзитетске размене (*CEEPUS III*),

– Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и осталих чланица Иницијативе за реформу образовања у Југоисточној Европи о седишту Секретаријата Иницијативе за реформу образовања у Југоисточној Европи,

– Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Пољске о сарадњи у борби против организованог и других видова криминала,

– Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области безбедности,

– Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о измени Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о полицијској сарадњи,

– Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Чешке о сарадњи у области културе, образовања, науке, омладине и спорта,

– Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Мађарске о пловидби реком Тисом,

– Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Државе Катар о узајамном подстицању и заштити улагања и

– Предлогу закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Румуније о социјалној сигурности.

Да ли народни посланик Александар Мартиновић жели реч?

(Не.)

Хвала вам.

Стављам на гласање овај предлог.

Закључујем гласање и саопштавам: за је гласало – 135, против – четири, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина прихватила предлог.

Пошто смо се изјаснили о предлозима, стављам на гласање предлог дневног реда у целини.

Закључујем гласање и саопштавам: за је гласало – 132, против – два, уздржаних – нема.

Констатујем да је Народна скупштина утврдила дневни ред Прве седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2017. години, у целини.

Молим службу да припреми пречишћени текст дневног реда.

Дневни ред:

1. Предлог закона о потврђивању Конвенције о Европском шумарском институту, који је поднела Влада (број 322-217/17 од 1. фебруара 2017. године),

2. Предлог закона о потврђивању Протокола о елиминацији незаконите трговине дуванским производима, који је поднела Влада (број 011-165/17 од 25. јануара 2017. године),

3. Предлог закона о потврђивању Доха амандмана на Кјото протокол уз Оквирну конвенцију Уједињених нација о промени климе, који је поднела Влада (број 011-3261/16 од 9. децембра 2016. године),

4. Предлог закона о потврђивању Споразума о учешћу у Средњоевропском програму универзитетске размене (*CEEPUS III*), који је поднела Влада (број 011-3064/16 од 30. новембра 2016. године),

5. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и осталих чланица Иницијативе за реформу образовања у Југоисточној Европи о седишту Секретаријата Иницијативе за реформу образовања у Југоисточној Европи, који је поднела Влада (број 011-2266/16 од 30. септембра 2016. године),

6. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Пољске о сарадњи у борби против организованог и других видова криминала, који је поднела Влада (број 011-2932/16 од 18. новембра 2016. године),

7. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области безбедности, који је поднела Влада (број 011-2846/16 од 14. новембра 2016. године),

8. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о измени Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о полицијској

сарадњи, који је поднела Влада (број 011-2327/16 од 4. октобра 2016. године),

9. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Чешке о сарадњи у области културе, образовања, науке, омладине и спорта, који је поднела Влада (број 6-164/17 од 25. јануара 2017. године),

10. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Мађарске о пловидби реком Тисом, који је поднела Влада (број 011-107/17 од 16. јануара 2017. године),

11. Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Државе Катар о узајамном подстицању и заштити улагања, који је поднела Влада (број 011-3670/16 од 30. децембра 2016. године),

12. Предлог закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Румуније о социјалној сигурности, који је поднела Влада (број 011-3661/16 од 30. децембра 2016. године),

13. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група Доста је било (број 02-469/17 од 24. фебруара 2017. године),

14. Предлог одлуке о измени Одлуке о утврђивању састава сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, који је поднела Маја Гојковић, председница Народне скупштине (број 02-479/17 од 27. фебруара 2017. године),

15. Предлог одлуке о изменама Одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, који је поднела Посланичка група ЛДП – ЛСВ – СДА Санџака (број 02-495/17 од 27. фебруара 2017. године),

16. Предлог одлуке о престанку функције Заштитника грађана, који је поднео Одбор за уставна питања и законодавство Народне скупштине (број 118-501/17 од 28. фебруара 2017. године).

Сада је 13.00 часова; одређујем паузу до 14.00 часова.

(После паузе – 14.15)

ПРЕДСЕДНИК: Прелазимо на тачке 1–12. дневног реда

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ КОНВЕНЦИЈЕ О ЕВРОПСКОМ ШУМАРСКОМ ИНСТИТУТУ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА О ЕЛИМИНАЦИЈИ НЕЗАКОНИТЕ ТРГОВИНЕ ДУВАНСКИМ ПРОИЗВОДИМА,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ ДОХА АМАНДМАНА НА КЈОТО ПРОТОКОЛ УЗ ОКВИРНУ КОНВЕНЦИЈУ УЈЕДИЊЕНИХ НАЦИЈА О ПРОМЕНИ КЛИМЕ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА О УЧЕШЋУ У СРЕДЊОЕВРОПСКОМ ПРОГРАМУ УНИВЕРЗИТЕТСКЕ РАЗМЕНЕ (*CEEPUS III*),

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ОСТАЛИХ ЧЛАНИЦА ИНИЦИЈАТИВЕ ЗА РЕФОРМУ ОБРАЗОВАЊА У ЈУГОИСТОЧНОЈ ЕВРОПИ О СЕДИШТУ СЕКРЕТАРИЈАТА ИНИЦИЈАТИВЕ ЗА РЕФОРМУ ОБРАЗОВАЊА У ЈУГОИСТОЧНОЈ ЕВРОПИ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ПОЉСКЕ О САРАДЊИ У БОРБИ ПРОТИВ ОРГАНИЗОВАНОГ И ДРУГИХ ВИДОВА КРИМИНАЛА,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ НЕМАЧКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ БЕЗБЕДНОСТИ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О ИЗМЕНИ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ БУГАРСКЕ О ПОЛИЦИЈСКОЈ САРАДЊИ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ ЧЕШКЕ О САРАДЊИ У ОБЛАСТИ КУЛТУРЕ, ОБРАЗОВАЊА, НАУКЕ, ОМЛАДИНЕ И СПОРТА,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ МАЂАРСКЕ О ПЛОВИДБИ РЕКОМ ТИСОМ,

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ ДРЖАВЕ КАТАР О УЗАЈАМНОМ ПОДСТИЦАЊУ И ЗАШТИТИ УЛАГАЊА

– ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РУМУНИЈЕ О СОЦИЈАЛНОЈ СИГУРНОСТИ (заједнички начелни и јединствени претрес).

Поштовани посланици, сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће данашњој седници присуствовати министри Ивица Дачић, др Небојша Стефановић, проф. др Зорана Михајловић, др Расим Љајић, Бранислав Недимовић, Младен Шарчевић, др Златибор Лончар и Александар Вулин; државни секретари др Стана Божовић, Миодраг Поледица и Стеван Никчевић; доц. др Зоран Михаиловић, проф. др Весна Мандић, проф. др Виктор Недовић, Вељко Ковачевић, вршилац дужности помоћника министра грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Зоран Милошевић, вршилац дужности помоћника министра за рад, запошљавање, борачка и социјална питања,

Милорад Тодоровић, вршилац дужности секретара Министарства унутрашњих послова, Саша Стаматовић, директор Управе за шуме у Министарству пољопривреде и заштите животне средине, Драгана Вујић, начелник одељења у Министарству спољних послова, Јасмина Роскић, начелник одељења Министарства трговине, туризма и телекомуникација, Данијела Божанић, шеф Одсека у Министарству пољопривреде и заштите животне средине, Невена Шовић, самостални саветник у Министарству здравља, Јелена Дрењанин, самостални саветник у Министарству трговине, туризма и телекомуникација, Мерсиха Омерагић, саветник у Министарству здравља и Ивана Ковачевић, саветник у Министарству просвете, науке и технолошког развоја.

Молим посланичке групе, уколико то већ нису учиниле, да одмах поднесу пријаве за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 170. став 1, а сходно члану 157. став 2. Пословника Народне скупштине, отварам заједнички начелни и јединствени претрес о: Предлогу закона о потврђивању Конвенције о Европском шумарском институту, Предлогу закона о потврђивању Протокола о елиминацији незаконите трговине дуванским производима, Предлогу закона о потврђивању Доха амандмана на Кјото протокол уз Оквирну конвенцију Уједињених нација о промени климе, Предлогу закона о потврђивању Споразума о учешћу у Средњоевропском програму универзитетске размене (*CEEPUS III*), Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и осталих чланица Иницијативе за реформу образовања у Југоисточној Европи о седишту Секретаријата Иницијативе за реформу образовања у Југоисточној Европи, Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Пољске о сарадњи у борби против организованог и других видова криминала, Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области безбедности, Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о измени Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о полицијској сарадњи, Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Чешке о сарадњи у области културе, образовања, науке, омладине и спорта, Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Мађарске о пловидби реком Тисом, Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Државе Катар о узајамном подстицању и заштити улагања и Предлогу закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Румуније о социјалној сигурности.

Да ли представници предлагача желе реч? (Да.)

Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Поштоване колеге посланици, поштована председавајућа, желео бих да кажем само неколико ствари, везано за два акта која се налазе пред вама. Један је Предлог закона о потврђивању Конвенције о Европском шумарском институту и други је Предлог закона о потврђивању Доха амандмана на Кјото протокол уз Оквирну конвенцију УН о промени климе.

Први предлог закона који се налази пред нама јесте последица споразума који је потписала државна заједница Србије и Црне Горе још 2003. године и који није досад ратификован у Парламенту.

Европски шумарски институт је једна институција научног карактера, која има за циљ да све њене чланице на исти начин шире вредности у погледу пошумљавања простора, развоја посебних сорти и свега онога што подстиче ову област.

Досад је отприлике 25 земаља ратификовало Конвенцију ЕФИ. На основу ове конвенције наша држава постаје члан. Поред тога, институти који су специјализовани, имају специјализован карактер у сектору шума, имају право да постану чланови Европског шумарског института.

У погледу пошумљавања простора имамо великих проблема, како у погледу шума које се налазе уз саобраћајнице, шума које се налазе уз реке, каналске токове, али исто тако и у погледу занављања простора који се налази на шумском земљишту. Јако је важно да прихватимо сва савремена искуства. То је основни циљ ове конвенције: да најсавременије тековине имплементирамо на наше просторе.

Што се тиче овог другог предлога, Предлога закона о потврђивању Доха амандмана на Кјото протокол уз Оквирну конвенцију УН о промени климе, ова Оквирна конвенција је важила до 31. децембра 2012. године. Са Доха амандманима на Кјото протокол, који је усвојен 8. децембра 2012. године, уведен је прелазни период од 2013. до 2020. године у оквиру ког ће се смањивати емисија штетних гасова који имају ефекат стаклене баште, и јако је важно да ове амандмане прихватимо.

За овај предлог закона карактеристично је да Србија нема обавезу, као неке земље ЕУ или друге земље које прихватају ове Доха амандмане, да у периоду до 2020. године смањи штетну емисију гасова, али укључујемо се у читав овај процес и јако је важно да најмање три четвртине земаља депонују своје сагласности на ове Доха амандмане.

Оно што ће уследити након овог периода до 2020. године јесте тзв. Париска конвенција. Наша влада је 1. децембра 2016. године усвојила Предлог закона о потврђивању Париске конвенције и ми активно улазимо у овај процес смањења штетних гасова из једног простог разлога: то је оно чему у будућности морамо стремити. Засада толико.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има др Златибор Лончар. Изволите.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Поштована председнице, поштовани народни посланици, ја ћу вас укратко обавестити о Протоколу о елиминацији незаконите трговине дуванским производима, који је први протокол произашао из Оквирне конвенције о контроли дувана СЗО коју је наша земља ратификовала 2006. године и тиме прихватила обавезу да уведе мере за смањење понуде и тражње за дуванским производима у складу са одредбама Конвенције и свим протоколима, смерницама и водичима који из ње проистичу.

Незаконита трговина дуванским производима је озбиљна претња јавном здрављу на глобалном нивоу, јер доприноси да се одржи или чак повећа заступљеност и употреба дуванских производа у популацији, чиме се умножавају и појачавају здравствене последице употребе дувана.

Незаконита трговина дуванским производима опструира пореске мере и мере контроле цене дувана и узрокује значајан губитак редовних пореских прихода у свим државама, док с друге стране омогућава остваривање финансијске добити илегалним трговцима. Због свега тога захтева делотворни и свеобухватни одговор како на националном, тако и на нивоу међународне заједнице.

Протокол о елиминацији незаконите трговине дуванским производима сачињен је као посебан међународни споразум којим се успостављају правила за сузбијање незаконите трговине дуванским производима на глобалном нивоу, и то примарно кроз контролу ланца снабдевања дуванским производима и јачање међународне сарадње.

Протокол обавезује земље потписнице на успостављање система лиценцирања и вођења евиденција о свим активностима које се сматрају законитим у промету дуванских производа, као и на оснивање надлежног органа за издавање, обнављање и одузимање лиценце. Протокол позива на интензивнију међународну сарадњу кроз размену информација, узајамну правну помоћ, заједничко спровођење истрага и гоњење кривичних дела, као и кроз спровођење мера које обезбеђују изручење починилаца кривичних дела.

Протокол такође обавезује земље потписнице на успостављање глобалног система праћења порекла и кретања дуванског производа кроз ланац снабдевања, од тренутка производње до крајњег потрошача. Ова мера је Протоколом препозната као суштинска за сузбијање незаконите трговине и трговине фалсификованим дуванским производима, прописана и новом Директивом ЕУ о дуванским производима 40/214, која је ступила на снагу у мају 2016. године.

Протокол о елиминацији незаконите трговине дуванским производима ступиће на снагу 90 дана након што га ратификује, или потврди, 40 земаља потписница. Тренутно га је ратификовало 25, укључујући и ЕУ као целину, док је у већем броју земаља ратификација у току.

Законом о потврђивању Протокола о елиминацији незаконите трговине дуванским производима потврђује се посвећеност Републике Србије циљевима Светске здравствене организације УН. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Реч има министар др Зорана Михајловић. Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Добар дан. Данас се испред вас налази Предлог закона о потврђивању Споразума Владе Републике Србије и Владе Мађарске о пловидби реком Тисом. Врло важан споразум. Претходни споразум, по којем радимо, стар је шездесет година и по том споразуму, који важи и дан-данас, док не будемо изгласали, односно ратификовали споразум који смо потписали, Тиса је отворена за пловидбу само за српске и мађарске бродове, уз плаћање, наравно, одређених дажбина. Због тога директно имамо утицај на наш водни саобраћај, односно на смањење упловљавања бродова, а самим тим и мање транспорта и мање превезене робе.

Из тог разлога смо започели пре годину и по дана преговоре са мађарском владом. Ти преговори су довели до тога да потпишемо овакав споразум којим практично отварамо Тису за све друге бродове без плаћања накнада које су постојале.

Даћу вам неколико података. У периоду од 2006. године број упловљавања се, по постојећем споразуму, смањивао. Када говоримо о упловљавању у Тису, рецимо, 2006. године је било двадесет, 2009. године десет, 2013. године шест упловљавања, 2014. године пет, а 2015. и 2016. године ниједно, управо због тога што је то било прескупо за све бродове који нису српски или мађарски.

Влада Републике Србије је са Владом Мађарске преговарала и овај споразум потписала. Заиста се надам да ћемо из једне квалитетне расправе на крају овај споразум и ратификовати.

Наш водни саобраћај претходних десет или петнаест година, чини ми се, нарочито на рекама, није нам донео онолико прихода колико су друге државе свој положај користиле. Податак од пре три године који није за похвалу јесте да је учешће превоза робе у водном саобраћају, односно уопште учешће било само 7% у укупном обиму превоза робе у Србији. У неким другим државама оно износи од 15 па надаље. Рећи ћу вам да је за те три године, на данашњи дан, учешће водног саобраћаја у укупној превезеној роби 10%. Наш циљ је да до 2020. године то буде сигурно 15%.

Још један податак је врло важан за водни саобраћај Србије, зато што је то грана о којој се мање причало у односу на, рецимо, друмски саобраћај, железнички саобраћај и ваздушни саобраћај. У ствари, то је огроман потенцијал, који треба да користимо; Влада Републике Србије у свим својим новим стратегијама и економској политици то заиста и ради.

Дакле, у 2014. години пет милиона тона робе се превезло Дунавом, Савом и Тисом; 2016. године, дакле само две године након тога,

укупно превезена роба је десет милиона тона. План је да 2017. године то буде 12 милиона тона и да како опорављамо луке и лучка подручја и улажемо у инфраструктуру, и наравно смањујемо, с друге стране, нелегална пристаништа, тако држава Србија приходује и да то буде добро за развој економије.

Надам се да ћемо на основу размишљања и расправе ратификовати овај споразум и да ћемо у том смислу и као држава имати огромне користи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министар Александар Вулин.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Поштовани потпредседниче Народне скупштине, уважени народни посланици, даме и господо, другарице и другови, пред вама се налази Предлог споразума између Републике Србије и Румуније у области социјалне сигурности.

Последњи споразум који је закључен између Румуније и Републике Србије био је давне 1977. године и регулисао је искључиво област здравственог осигурања. Сада можемо слободно да кажемо да смо направили заиста велики корак и да смо договорили са органима Републике Румуније да се овај споразум односи како на здравствено осигурање тако и на све области социјалног осигурања, што ће рећи остваривање права из пензионог, инвалидског осигурања, здравственог осигурања, здравствене заштите, осигурања за случај повреде на раду и професионалне болести и додатка за децу.

Овај споразум је уређен у складу са стандардним решењима и принципима, што значи да има једнак третман држављана држава уговорница у области социјалног осигурања; да се непосредна исплата стечених давања кориснику који је остварио право на давања врши у месту његовог пребивалишта; да се сабира период осигурања навршених у обе државе уговорнице ради остваривања права на пензију или новчану надокнаду; да се здравствене заштите за лица која имају пребивалиште или боравиште на територији друге државе уговорнице може користити и, наравно, принцип осигурања који омогућава да терет давања из социјалног осигурања сноси она држава чији је осигураник у питању.

Ово је само један у низу споразума које смо потписали. Желим да вас обавестим, а доћи ћемо сигурно у овај високи дом да добијемо подршку и за следеће уговоре на којима радимо, они који су најближи су свакако споразуми са Руском Федерацијом, надамо се са Грчком, Квебеком, а покренули смо иницијативу закључивања споразума и са Шпанијом, Азербејџаном, Белорусијом, Кином, Уједињеним Арапским Емиратима, као и нових споразума са Италијом, Хрватском и Пољском. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Хвала.

Поштовани народни посланици, пред вама се данас налазе три међународна споразума из домена рада Министарства унутрашњих послова. У суштини, то је нови споразум о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области безбедности, који је потписан 22. марта 2016. године, једна измена Споразума о полицијској сарадњи са Бугарском и ратификација Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Пољске о сарадњи у борби против организованог и других видова криминала.

У нашем споразуму са Владом Савезне Републике Немачке јача се сарадња у области безбедности, поготово у области ефикасног спречавања и сузбијања кривичних дела организованог и тешког криминала, тероризма, криминала у вези с опојним дрогама, илегалне трговине оружјем, као и илегалне миграције и кријумчарења људи преко државне границе.

Потврђивањем овог споразума ми суштински уводимо у институцију сарадњу коју остварују надлежни органи наведени у Споразуму, у коме су ближе дефинисане све области и циљеви наше сарадње, прецизирани облици и органи надлежни за сарадњу.

Истовремено, потврђивање овог споразума омогућиће још јачу, интензивнију сарадњу на путу европских интеграција, односно даљу координацију са Министарством унутрашњих послова Савезне Републике Немачке, поготово када се ради о поглављима 23 и 24, имајући у виду колико је Немачка утицала на методологију постављања преговора везано за ова два поглавља.

Примена овог споразума утицаће на подизање нивоа безбедности грађана по угледу на развијеније државе чланице ЕУ, допринеће већем осећају сигурности код грађана због смањења броја кривичних дела у области тероризма, организованог и тешког криминала, као и кривичних дела у вези с опојним дрогама.

Хоћу да кажем да министарства унутрашњих послова две земље имају значајну сарадњу у области сузбијања организованог криминала. Имали смо неколико добрих заједничких активности, заједнички истражни тимови радили су на више кривичних дела и разбијању организованих криминалних група које су деловале на територији обе државе.

Подсетићу само на септембар 2016. године, када је разбијена већа организована криминална група која је трговала различитим врстама опојних средстава, што је, наравно, допринело значајном повећању безбедности грађана и у Републици Србији и у региону. Заплењено је око 300 кг кокаина и ухапшено више лица, међу којима и организатори ове криминалне групе, који су се налазили на територији Републике Србије, пре свега у Земуну.

Поред овога, Немачка је један од највећих донатора из ЕУ везано за рад МУП-а. Могу да кажем да је та донација у периоду од 2008. до 2016. године износила око 435.000 евра. Током 2016. године реализована је донација за МУП у вредности од око 58.000 евра.

Такође, реализовали смо више заједничких активности које су укључивале мере подршке у обезбеђивању зелене границе, у сузбијању илегалних миграција, препознавање фалсификованих докумената, подршку у области обезбеђења државне границе, борбу против кријумчарења људи, што је, наравно, допринело стварању стабилне климе у обезбеђењу наше државне границе, али и обезбеђењу да нема инцидената током трајања интензивног таласа миграција, док је кроз нашу земљу пролазило некад и по 15.000 људи током једног дана.

Што се тиче Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о полицијској сарадњи, оригинални споразум потписан је 20. маја 2010. године. Међутим, ми смо одлучили да приступимо измени на иницијативу обе стране зато што смо током разговора схватили да је Споразум предвидео да полицијски службеници који раде на обезбеђењу државне границе могу да пређу државну границу само на званичним прелазима. С обзиром на то да су руте патрола некада и по 50 км, то би изазивало додатне трошкове, мању ефикасност полицијских службеника у сузбијању илегалних миграција и веће проблеме на терену у раду људи који се баве овим тешким послом.

Због тога предлажемо измене овог споразума које предвиђају да полицијски службеници обе полиције могу прећи државну границу Републике Србије и Републике Бугарске и мимо званичних прелаза, на зеленом појасу, у заједничким патролама. Дакле, ради се о заједничким патролама, када могу ефикасније да се укључе у сузбијање илегалних миграција, јер, као што знате, не рачунајући Бившу Југословенску Републику Македонију, највећи број миграната илегално прелази у Републику Србију преко Бугарске.

Што се тиче сарадње, могу да кажем да је сарадња са бугарском полицијом изузетно добра. Преко хиљаду оперативних информација се размени годишње, што је добар број, и покушавамо да интензивирамо ту сарадњу. Веома добро сарађујемо и у области реадмисије миграната који илегално улазе у нашу земљу а који немају право да затраже азил на територији наше земље или у ЕУ. Наравно, добру сарадњу имамо у области сузбијања организованог криминала, пре свега шверца незаконите робе, кријумчарења људи и, наравно, наркотика.

Што се тиче Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Пољске о сарадњи у борби против организованог криминала, овај споразум потписан је 7. новембра 2011. године у Варшави и омогућује да се створи основ за ефикаснију оперативну сарадњу две земље на сузбијању организованог и других видова криминала. Овај

споразум фактички има посебан нагласак на кривичним делима везаним за тероризам и његово финансирање, илегалној производњи и илегалном промету оружја, трговини људима, сексуалној експлоатацији, противправном лишавању слободе, илегалном прелажењу граница и организовању илегалних миграција, као и кријумчарењу робе.

Обавештени смо од стране Министарства спољних послова Пољске да су они крајем 2015. године завршили све унутрашње процедуре које омогућавају да се у поступак реадмисије пусте ови споразуми, тако да је данас пред нама наш део посла, да ми ратификовањем споразума омогућимо да све заједничке мере могу да ступе на снагу.

Имамо доста добру сарадњу са Републиком Пољском, пре свега путем Интерпола; размени се годишње око 280 информација. Наравно да ће се ова сарадња наставити и у будућности, имајући у виду колико је на територији Европе препознат значај сарадње у области унутрашњих послова, пре свега у борби против организованог криминала, превенције тероризма и шверца наркотика, али и кроз финансијске истраге које су суштински значајне јер новац за финансирање организованог криминала највише долази од дроге, као и могућности сарадње са надлежним тужилаштвом кроз заједничке истражне тимове. Таква врста сарадње наставиће се и са Републиком Пољском.

Мислим да ће усвајање сва три споразума омогућити да Република Србија буде ефикаснија у сузбијању свих видова криминала, али и у међународној сарадњи у којој ћемо помоћи и другим земљама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар Шарчевић.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Поштовање народним посланицима, поштовање председавајућима. Имам у име свог министарства три уговора. Један се односи на *CEEPUS III*, пројекат који има за циљ да се спроведе већа размена студената, како на основним студијама тако и на осталим нивоима студија, као и докторским. Иначе, Србија је у овом процесу од 2005. године. То су седмогодишњи циклуси и потребно је да се ратификује овај циклус који обухвата велики број стипендија које се омогућују нашим студентима и докторандима. Значи, Србија добија 415 одлазних стипендија, а прима 149 стипендија које се реализују за стране студенте у нашој земљи.

Иначе, то је пројекат који има седиште у Бечу и има свој секретаријат. У оквиру тог пројекта Централне Европе је више земаља: Албанија, Аустрија, Босна и Херцеговина, Бугарска, Хрватска, Чешка, Мађарска, Македонија, Молдавија, Црна Гора, Пољска, Румунија, Србија, Словенија и Словачка. У последњих 20 година извршено је преко 47.000 размена студената у свим правцима. Иначе, овај споразум је предвиђен на основу члана 14. став 1. тачка ц) Бечке конвенције.

Други споразум се односи на сарадњу земаља Југоисточне Европе, коју чине Србија, Хрватска, Босна и Херцеговина, Македонија, Црна Гора, Албанија и Молдавија. У питању је *ERI SEE*, значи, сарадња

земаља Југоисточне Европе које би ускладиле развој својих образовних стандарда и система са европским стандардима.

Овај пројекат је започет још 2010. године. Секретаријат је био у Загребу и следећим ротацијама је Београд предвиђен као ново седиште секретаријата, тако да се овај акт и односи на доношење одлуке да Београд постане тај центар. Споразум је у том својству потписао колега Жарко Обрадовић још 12. 4. 2013. године. Потребно је да се ратификује у Народној скупштини, а постоје одређене обавезе које смо у буџету за просвету, науку и технолошки развој предвидели. Ту су и чланарина и одређена средства која за рад секретаријата даје свака земља учесница. У укупном фонду средстава за рад овог тела учествују и многе друге европске земље, богатије, као што су Швајцарска, Холандија, Норвешка и др.

Трећи акт јесте закон о сарадњи између Републике Чешке и Републике Србије. Иначе, та сарадња датира из 1957. године, значи из времена бивших држава, а касније је ратификован нови споразум 2005. године, када је постојала формација Србије и Црне Горе.

Протокол је потписан у Прагу 29. новембра 2016. године и обухвата сарадњу како на пољу образовања и науке тако на пољу омладине и спорта, културе и информисања. Свеобухватан је, обухвата много поља сарадње. То нам је заиста једна пријатељска држава и овај споразум предвиђа низ ствари, које сте могли да прочитате овде, на свим пољима која покривају три министарства. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко од овлашћених представника предлагача жели реч? (Не.)

Да ли известиоци надлежних одбора желе реч? (Не.)

Да ли председници, односно представници посланичких група желе реч? (Да.)

Реч има народни посланик Мирослав Алексић. Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, поштоване колеге посланици, ево, после 50 дана, колико су трајале консултације у Влади Републике Србије, како нас је о томе 1. марта обавестила председница Парламента, изгледа да су се коначно стекли услови да можемо да почнемо да радимо. Дакле, то је доказ још једне бруталне лажи, када је председница Парламента у овом дому рекла да иде на консултације, а сутрадан саопштила да се седница неће наставити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, молим вас, вратите се на теме дневног реда.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Говорим о дневном реду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, не говорите. О тачкама дневног реда треба да говорите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: То је у вези, чућете сада у наставку. Ради се о томе да после 1. марта данас почињемо да радимо и имамо дневни ред који се састоји од дванаест обједињених тачака, међу осталим тачкама. Стара пракса се наставља, и ми данас треба да расправљамо у обједињеној расправи о Средњоевропском програму универзитетске размене, борби против организованог и других видова криминала, полицијској сарадњи, пловидби реком Тисом, узајамним подстицајима и заштити улагања између Србије и Катара итд.

Наставља се са праксом суманутих дневних редова, где се меша све са свачим и где ми треба обједињено да расправљамо о нечему. Не чуди што смо за првих десет месеци рада овог дома од 47 закона колико је усвојено, 81 донели по хитном поступку. И тако смо, а и данас то радимо, постали тело за ратификацију закона по хитном поступку, уместо да озбиљно расправљамо о свакој тачки и да демократски наступамо овде у Парламенту.

Када овде нема демократије у овом дому, не треба да нас чуди ово што се дешава на улици. То је резултат нашег рада овде. Ми смо од децембра, вашом одлуком, примали редовно плате, а нисмо радили до дана данашњег.

Што се тиче дневног реда и споразума који су данас тема, прочитаћу вам када су они ступили на снагу, да би сви схватили да ово не представља никакву суштину рада Парламента, већ само задовољавамо форму да покажемо грађанима Србије да Парламент, у ствари, нешто ради.

Што се тиче Конвенције о Европском шумарском институту, ступила је на снагу 28. августа 2003. године.

Протокол о елиминацији незаконите трговине дуванским производима усвојен је у Сеулу 12. новембра 2012. године.

Доха амандман на Кјото протокол усвојен је 8. децембра 2012. године.

Споразум о учешћу у Средњоевропском програму универзитетске размене потписан је 25. марта 2010. године.

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Пољске о сарадњи у борби против организованог и других видова криминала потписан је 7. новембра 2011. године итд.

Ради се о споразумима који су давно потписани и ступили на снагу. Ми их тек данас ратификујемо како бисте имали изговор да сазовете једну седницу и да представите грађанима да посланици нешто раде, а они у овом тренутку и не раде.

Што се тиче самих споразума, ако говоримо о програму универзитетске размене, сарадњи Србије и Чешке у области науке, културе, образовања итд., ми заправо треба да говоримо о обезбеђивању бољих услова за школовање младих, да говоримо о правима студената који протестују испред овог дома и траже само уређену државу, ништа више од

тога, а не да их сликате и јурите ко је од њих протествовао и после тога их прозивате у телевизијским емисијама.

Када говорим о образовању и реформи образовања, коју помињете од 2012. године, ми говоримо данас о споразуму...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, хоћете да се вратите на тему дневног реда?

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: У теми сам, молим вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, нисте у теми.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Како нисам?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Причате о фотографијама које су сами учесници објавили на друштвеним мрежама. Наставите о теми, молим вас.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Добро. Настављам о теми.

Дакле, тема је образовање и услови образовања, јер су споразуми из области образовања, и просто морам шире да сагледам ту ситуацију.

Дакле, ми говоримо о споразумима из области образовања које потписујемо у тренутку када нам лекари организовано одлазе у иностранство, када млади људи не планирају ни своје школовање а камоли каријеру у Србији да започињу.

Ми у једном од ових споразума, конкретно, то је Иницијатива за реформу образовања, где је Србија земља домаћин, је л' тако, говоримо о томе шта је потребно од инвентара за канцеларију. Читам: три канцеларијска стола, три канцеларијске столице, један сто, два лаптопа, три телефона са централом, једна факс-машина, три клима-уређаја, један клуб-сто са четири столице, један фрижидер, апарат за кафу итд. То се налази, господине Арсићу, у једном од ових споразума.

Дакле, говорим о тачки дневног реда, и ми треба да расправљамо о томе. Уместо да заиста расправљамо о образовању као темељу сваког друштва и државе, какве услове имају наши студенти, наши ђаци, да ли смо те тоалете, које је премијер најавио да ће обићи све у Србији, да ли их је обишао, да ли смо их завршили итд., ми се бавимо формом и давањем сагласности на одређене споразуме.

Што се тиче самих студената, нажалост, они у Србији и даље живе од плата и пензија својих родитеља, и живеће и надаље.

Закон о сарадњи у борби против организованог криминала, односно потврђивање споразума, такође је важна тема. Ми пре свега, пре него што дамо сагласност на било какав међудржавни споразум, треба да погледамо у своје двориште, чиме ми излазимо пред те друге земље са којима желимо да остваримо сарадњу. Уколико је у питању борба против организованог криминала и корупције, да видимо шта смо ми урадили, шта сте заправо ви од 2012. године, откада сте на власти, урадили у области борбе против корупције и организованог криминала.

Подсетићу да је 2014. године, пред изборе, најављена бескомпромисна борба против криминала и корупције, да смо гледали разноразне акције – Резач 1, Резач 2, Плутон – које су медијским помпама пропраћене, без судских епилога, без оптужница. Нажалост, то служи само за промотивне сврхе, кампање премијера Вучића и појединих министара који желе да промовишу себе како се боре против криминала и корупције.

Да је то тако говори на крају и извештај ЕУ, који нисмо чули у овом дому зато што су неки посланици вероватно имали задатак да нападну оне који су дошли да нас извести о томе како Србија напредује на европском путу, па нисмо могли да чујемо да је индекс у борби против корупције већи него 2012. године. Дакле, није ни исти, него је већи.

Ако погледамо данас анализу београдског Центра за безбедносну политику која је рађена 14. 2. 2017. године, ту заправо 45 испитаника каже да се држава не бави озбиљно борбом против корупције, да су корупција и криминал два кључна проблема која угрожавају безбедност Србије изнутра.

На крају крајева, имате прилику да врло често видите у јавним предузећима, највећим јавним предузећима и системима који послују у Републици Србији разноразне корупционашке радње, разноразне криминалне активности, али нажалост, то је отприлике у овој држави неке допштено. Неко мора да се придржава закона, а неко има право да ради шта год хоће, па можемо да говоримо о многим стварима. Ако кренемо од Беле књиге, коју сте ви 2012. године објавили као владајућа странка, СНС, то је био ваш програм, можете видети сами шта сте од тога урадили а шта не. Да не говорим о Закону о пореклу имовине, о разноразним ситуацијама, покушају атентата у Јајинцима, Савамали, која је врх ако говоримо о корупцији и криминалу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, молим вас да се вратите на тему дневног реда.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Ви дугујете одговоре не мени, дугујете одговоре грађанима Србије за све ово што говорим, нарочито онима који су за вас гласали и од којих сте тражили поверење четири пута у последњих пет година. Надам се да ћете им одговорити врло брзо на питања која су овде отворена.

Што се тиче других споразума, као што је, на пример, Споразум између Владе Републике Србије и Мађарске, о пловидби реком Тисом, то је све у реду; и треба да се бавимо тиме. Подсетићу да смо се у овом дому бавили још једним каналом, Морава–Дунав–Морава–Вардар, пројектом који је такође требало да донесе велике економске бенефите за Републику Србију.

Данас говоримо о пловидби реком Тисом. Био бих много срећнији када бисмо говорили о томе какве смо поуке извукли из поплава 2014. Три године после тога, данас имамо упозорење на могуће поплаве, а

не знамо да ли смо ишта урадили у области превентиве да спречимо плављење градова и изливање река у Србији.

Што се тиче Споразума о узајамном подстицању и заштити улагања са државом Катар, ту мислим да би посебно требало обратити пажњу, из неколико разлога. Дакле, имали смо ми много оваквих споразума о којима смо досада говорили. Многи од тих споразума су произвели и одређена дејства. Један од таквих споразума је и Споразум за изградњу „Београда на води“, где данас не знамо шта је из тог споразума заправо истина а шта није, не знамо праву истину и до дана данашњег постоје неке пословне тајне у које очигледно грађани Републике Србије немају права да имају увид.

Исто тако, један од сличних споразума са Емиратима је потписан везано за давање земљишта у закуп – и Карађорђева, односно Моровића у Карађорђеву, и земљишта у Гајдобри и Сивцу. Укупно преко 10.400 хектара. Само у Карађорђеву и Моравићу 3.534 хектара. Подсетићу вас да је и то један од сличних споразума на које смо ми дали овде сагласност, односно дала је већина а не опозиција, дали сте ви.

Сада, ако погледамо шта су њихови резултати, па наравно да се отвара питање шта радимо данас. Ми сада видимо да три године после тог споразума и давања земљишта у закуп немамо никакав извештај о томе шта су резултати. Премијер Вучић је, бранећи овај споразум, седећи овде у овој клупи, рекао дословце да ће арапски партнери, захваљујући тој инвестицији и том споразуму, повећати продуктивност четири или пет пута на тој пољопривредној површини, много више него што су остваривали наши паори.

Данас, три године после тога, ми не знамо да ли је један једини динар уплаћен држави на основу тих приноса које су они остварили. Ко то земљиште заправо обрађује? Ко се тиме бави? Да ли је то „Ал Равафед“, или је то „Ал Дахра“ или нека трећа фирма? Ради се о фантомским фирмама о којима не знамо ништа и не можемо доћи до информације ко заправо управља земљиштем Републике Србије које смо узели од наших паора који су уредно плаћали закуп и обрађивали, плаћали много више него што треба да плаћају Арапи. Дали им то за 60 евра по хектару и сада не знамо заправо ни ко то ради ни шта ради.

Онда не треба да нас чуди када се постављају питања ко располаже овим земљиштем. Када институције не дају одговоре, када не постоје одговори од надлежних, онда, наравно, круже разне приче – да ли то земљиште обрађује брат премијера Андреј Вучић, да ли неко други. Али то ће се...

(Председавајући: Господине Алексићу...)

... Прекинути оног тренутка када надлежни изађу и кажу: да, ево, резултати споразума са Арапским Емиратима, са „Ал Равафедом“, „Ал

Дахром“ или било којом другом фирмом су такви и такви; ми смо земљиште дали, добили смо 2014. године то, 2015. године то, 2016. то.

Нажалост, изгледа да ви немате шта да кажете и идемо сада са новим споразумима као што је овај са државом Катар, за који са потпуно истом бојазни можемо претпоставити да може довести до истих резултата: да ми не знамо шта се крије иза ових споразума које стављате пред нас.

Суштина је да сви ови споразуми, као што сам на почетку свог излагања и рекао, нити су актуелни у датом тренутку, нити представљају суштину за даљи развој и деловање Републике Србије и Парламента. Једноставно, они су на дневном реду зато што је неко желео да имамо овакав дневни ред, да данас имамо предлоге закона које предлажу опозициони посланици, не предлаже их Влада, зато што Влада очигледно нема када да се бави законима и државом јер мора да се бави изборима.

Од 2012. ми смо сваке године на по једним изборима, и то је отприлике главна опсесија и нешто чиме се бави влада Александра Вучића. Притом, овде видим неке министре који су у последњој влади постали министри, а пре њих се преко четрдесет министара у различитим владама променило, па наравно да не можемо говорити о њиховој...

(Председавајући: Колега, молим вас, о дневном реду. О дневном реду наставите дискусију. Оставите министре. Ту су. Одговараће на питања. Поставите им питања.)

Не, не, не постављам питања. Ја сам само прокоментарисао да ово о чему говорим, неких министара...

(Председавајући: Знаш, разумео сам. Говорили сте о изборима, а тога је вас увек страх. Наставите.)

Да. Дакле, генерално мислим да овакав рад и сада се обраћам вама, председавајући, јер сте ви овај дневни ред предложили, и молим вас да убудуће не буде на дневном реду оваквих тачака које немају смисла и које су обједињене а да једна са другом нема никакве везе, да бисмо могли озбиљно о томе да дискутујемо. И да споразуми, наравно, долазе на дневни ред онда када су потписани, а не четири или пет година после ступања на снагу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Господине председавајући, тешко је одговорити када, нажалост, има толико дезинформација, толико ствари које су потпуно ван истине, које су потпуно ван дневног реда, као што сте имали прилику да видите. Кад год нема аргумента, помиње се име или брат премијера Вучића, без икаквог доказа, само као покушај криминализације тог човека, а да се притом не пружи ниједан доказ, да се не каже ниједна ствар, него се каже – онда ћемо то видети.

Замислите када бих ја за некога у овој сали рекао – знате, можда он дилује дрогу, али видећемо. На шта би то личило? Зар на такав начин може да се води озбиљна расправа у овом дому?

Друга ствар, говорило се о изборима. Шта је проблем, извините, са изборима које је опозиција тражила толико пута? Толико пута захтеви – хајде да проверимо народну вољу, хајде да идемо на изборе. Ваљда се у демократском систему избори цене. Провера народне воље никада није погрешна. Народ каже шта мисли.

Ја знам шта је проблем са изборима. Проблем је када неки кандидати добију 0,32%, 1,12%, 1,15%, 1,04%, 2,29%, 4,48%, 5,56% и онда када највише рангирани опозициони кандидат добије 16,36%, а Александар Вучић добије 56%. Онда је то проблем и онда су ваљда криви избори, или још боље, крив је народ, народ је крив – зашто народ гласа на такав начин, ко је уопште дозволио народу да тако гласа. Онда треба да идемо на нове изборе. Каже – хајде да идемо на нове изборе. Онда дођемо у Парламент, а они кажу – па ви се бавите изборима. Људи, ви их тражите нон-стоп. Ви тражите изборе нон-стоп и ми упорно излазимо на те изборе.

Што се тиче споразума, морам да кажем народном посланику да споразум није ступио на снагу пре него што га усвоји Народна скупштина. У томе је суштина. Да су споразуми ступили на снагу, не би били данас пред нама. Они су пред Народном скупштином да Народна скупштина одлучи хоће ли ступити на снагу. То је суштина.

Не можете називати споразуме онако како сте их ви назвали и малтене рекли да су они беспотребни, да не треба ни да расправљамо о томе, када ови споразуми у великој мери утичу на животе грађана Републике Србије. Споразуми који су пред нама из области унутрашњих послова регулишу сарадњу полиција у сузбијању илегалних миграција, чинећи да полиција постане ефикаснија у борби против организованог криминала, у борби против нарко-трафикинга. Па да ли то треба да бацимо у воду? Зар не треба да радимо на томе? Јасно ми је зашто некима то не би одговарало. То ми је потпуно јасно. То разумем.

Овде сам имао прилике да видим да протести који се одвијају нису протести студената или студентских организација, јер су се саме студентске организације изјасниле да оне не учествују у томе. Овде учествују људи који су поражени представници политичких странака, штабова итд., политички кандидати. И већина тих људи даје интервјуе у медијима. Они се појављују у медијима. Дају своје процене протеста, интервјуе, а онда када се појаве у неким новинама, каже се – што објављујете њихове слике? Па они људи желе, па они сами дају интервјуе, појављују се као носиоци тога. Мислим да су ваљда поносни на то што раде. Ваљда се не стиде тога што учествују у томе. Ја бих се стидео, а они се, ваљда, не стиде.

Такође, овде имамо ситуацију да је највећи одлив младих људи из ове земље био управо од 2008. до 2012. године, а рећи ћу вам и зашто. У том периоду су људи губили послове у минути, 400.000 радних места је изгубљено у Србији. Па од чега да живе ти млади људи? Не могу да живе од тога што ће само ходати улицом, морају нешто да раде. А када изгубите 400.000 радних места, онда је потпуно немогуће да те људе задржите у Србији. И зато је највећи одлив био од 2008. до 2012. године. Баш у годинама када су највећи дилери дроге у овој земљи били угледни инвеститори, па им се инвестиције из дроге рачунале у раст БДП-а, нарко-дилери, које нико није смео да такне, били су на листи угледних грађана. Није смео нико да их погледа мало оштрије, није смео да их погледа док су куповали зграде, инвестирали у њиве, градили и зидали. Нико није смео да их погледа, па је ова влада ушла у оштру борбу против њих, па их је ова влада ухапсила, па је ова влада одлучила да се обрачуна са наркотрафикингом. Пошто се причало о томе, у акцији против корупције у 2016. години ухапшен је председник Привредног суда у Зајечару, затим председник Вишег суда у Шапцу, председник Основног суда у Лозници, судија Основног суда у Лозници, начелник Полицијске управе у Шапцу.

Извините, када је то било урађено у једној години? Које године је неко кренуо у озбиљан рат са високом корупцијом? Тужилаштво за организовани криминал и полиција. Тако се ради, када идете да приводите оне који могу да одлучују, оне који могу да утичу на корупцију. Када се то радило? Ко је то био ухапшен у претходном периоду? Који крупнији наркодилер? Која је озбиљнија заплена? Ми заплењујемо четири тоне дроге прошле године. Четири тоне! Колико је заплењивано раније? Где су ти дивни резултати борбе против корупције и криминала? Није их било, јер није било одлучности те власти. Није је интересовао народ, ни кад су продавали деци дрогу у школама, ни када су трговали, ни када су тајкуни постали власници ове земље, није их интересовало. Све оне који су чинили власт, није их занимало. Ову владу занима, ову владу то занима.

Што се пресуда тиче, пресуде су почеле. Нећу да вршим притисак на судове, судови нека раде брзином којом мисле да треба. Имамо пресуду о Бори Новаковићу, прва озбиљна пресуда за корупцију у Новом Саду. Прва озбиљна пресуда, затворска казна за оно што је суд пресудио да је корупција и криминал. Суд је пресудио и почеле су пресуде. Нема тих прича – само се хапсе, нема пресуде. И те како има и оптужница и оптужних аката и пресуда. И то је кренуло, и добро је да су они који су ставили руке у џепове грађана Србије почели да добијају заслужене казне. Људи су се плашили да то никада неће доћи док су неки претходни били на власти; сада тога има.

Што се тиче неких, помињани су неки центри овде, који су вршили неке анализе, па ти људи учествују у протестима; неки подржавају политичким изјавама неке председничке кандидате опозиције, па наравно

да ће они то да кажу. Ту нема „о“ од објективног, али и то је у реду. Немамо ништа против, само немојте то да наводите као озбиљан аргумент, ту озбиљног аргумента нема. Читао сам те текстове, анализе; то су анализе на нивоу основне школе. Ту ништа озбиљно нема, ниједан конкретан пример, ништа озбиљно.

Што се тиче споразума, рекао бих да су омогућили да Србија буде још ефикаснија. Ми смо отворили 130.000 нових радних места, отварамо фабрике, чинимо да земља буде безбедна и мислим да је то највећи допринос који Влада даје да Србија иде напред. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Хвала. Рекламирам повреду Пословника, члан 106. став 3. и 108. став 1. Мислим да сте ви, господине председавајући, грубо повредили овај пословник дозволивши и демонстрирајући сада у пракси управо оне двоструке стандарде због којих је добар део не само посланика опозиције него и јавности незадовољан начином на који ради и како се води Народна скупштина.

Колега Алексић је говорио о теми и можда уз понеку реченицу асоцијације мало изашао, што је логично и нормално када говоре политички представници опозиције. Ви сте га упозоравали и опомињали, дословно сваки час. Најмање пет пута сте га прекинули. Сада је господин Стефановић широко и опширно говорио потпуно ван теме дневног реда, независно што је такође износио свој политички став. Притом је он чак гост у овом парламенту. Ви сте пропустили прилику да га иједан једини пут упозорите. То је суштина. Не требају ми ни ова три минута, ово сви који гледају овај пренос могу да виде. Није уопште потребно мерити на кантар, то су ти двоструки аршини. Због тога имате незадовољство, због тога имате протесте, а не зато што их је неко организовао одавде или споља. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, слажем се с вама да сам прекршио Пословник када је народни посланик говорио о „Београду на води“, студентским демонстрацијама, одласку свршених студената у иностранство, неуспелој борби против корупције, изборима, „Ал Дахри“ итд., да не набрајам, то сам све прекршио. Зато што сам прекршио Пословник и нисам колеги Алексићу изрекао опомену, дао сам право да министар Стефановић одговори на питање које је колега Алексић поставио. Када то будете разумели, можда ћете једног дана и да председавате у овој Народној скупштини.

Сматрам да Пословник није повређен.

Колега Алексићу, само сте добили одговоре на ваша питања, немате право на реплику.

Реч има министар др Зорана Михајловић. Изволите.

ЗОРАНА МИХАЈЛОВИЋ: Имала сам прилике свашта да чујем овде, али оно што је оставило утисак и што је јако важно да се зна, да би грађани Србије знали, а посланици, верујем, знају – зашто оволико споразума и откуд ови споразуми на дневном реду? Они имају свакако једну заједничку, врло важну ствар, а то је да су то међународни споразуми. Према томе, ако неко мисли да не треба да имамо односе са другим државама, од билатералних споразума или ратификације важних конвенција, онда је то озбиљан проблем за те политичке групације. Међутим, за нашу владу је врло важно да има што боље односе са регионом и да ратификује многе конвенције које су испред нас.

Оно што је такође важно због грађана Србије... Пре свега се јављам и јављаћу се убудуће да би грађани Србије чули оно што заиста јесте и поткрепљено је подацима, чињеницама и информацијама које су проверене, а не причом рекла-казала, јер све што смо чули, од почетка до краја, од посланика било је најцрње могуће. С друге стране, све, не само међународне финансијске институције, релевантне институције оцениле су економску политику, политичку стабилност и све оно што ради ова Влада Републике Србије далеко изнад свега другог, чак и онога што раде друге владе у региону или што су радиле владе које су биле пре Владе коју је водио Александар Вучић.

Прича о поплавама је врло важна зато што... Неколико података... У овом парламенту били смо сви ми министри, заједно са председником Владе, када смо причали и извештавали о томе шта смо радили 2014. године у оним страшним поплавама које су се десиле. Сигурна сам, да су претходне владе водиле рачуна о томе да чисте корита, да раде све оно што је требало да се ради у инфраструктури у локалу, ми не бисмо имали такве проблеме какве смо имали 2014. године.

За вашу информацију, у претходне две године Влада Србије уложила је две милијарде динара само у локалну инфраструктуру у борби против поплава. За вашу информацију, у последњих тридесет година нису чишћена корита врло важних река попут Колубаре, Тамнаве и Баричке реке, то је чистила и сређивала ова влада, и локалне самоуправе. Тридесет година нису сређени канали у локалним самоуправама. Сви овде то врло добро знају. Ова влада је то уредила, и то на такав начин да данас не можемо да причамо о томе да такви проблеми могу да се десе.

На самом крају, финансије Србије биле су потпуно „потопљене“ пре 2014. године. Да су остале те претходне владе – управо на примеру поплава – чини ми се да би Србија била потпуно потопљена и поплавлена. Србија је данас поштована држава, Србија данас има економске показатеље, које није правила Влада Србије, она је радом показала те показатеље. Све светске, међународне институције направиле су поређење и рекле шта је радила Влада Србије.

Према томе, када говоримо о томе да у сваком сегменту, као што је посланик причао, влада стравична корупција, хајде да причамо о чињеницама, јер то није тачно. Ниједна ствар коју сте поменули у вашем говору, везано за корупцију, за поплаве и да ови споразуми немају везе један с другим, није тачна. То грађани Србије треба да знају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Уважене колеге народни посланици, ја бих рекламирао повреду Пословника... Да ли је нешто спорно?

Дакле, став 2. члан 108: „Због повреде реда на седници, председник Народне скупштине може да изрекне мере: опомену, одузимање речи или удаљење са седнице.“ Ја вас позивам, господине председавајући, да скренете пажњу министрима да не могу да држе предавања и лекције народним посланицима, јер нису они изабрали нас, већ је ова Народна скупштина Републике Србије изабрала Владу Републике Србије и министре. Морали би са мало мање ароганције да се обраћају овом високом дому и најважнијој државној институцији Србије.

Желим, такође, да вам скренем пажњу на члан 229. То би требало да буде ваша обавеза да их подсетите, јер када бисте им скренули пажњу на овај члан, верујем да би са много мање ароганције говорили овде пред Народном скупштином. Шта каже овај члан? „Министар информиса надлежни одбор Народне скупштине о раду министарства једном у три месеца. На седници одбора, питања министру о поднетој информацији могу да постављају чланови одбора...“ итд.

Наведите ми једног министра из Владе Републике Србије који је овде присутан, који је поднео свој тромесечни извештај о раду. Наведите ми један скупштински одбор који је заседао, где су они одговарали на питања народних посланика. Данас су дошли овде да држе лекције народним посланицима, а месец и по дана их нигде није било зато што је укинута Народна скупштина Републике Србије. Али су зато државним аутомобилима ишли на страначке конвенције и држали митинге широм Србије.

Господине председавајући, заиста вас добронамерно упозоравам, уважавам ваш став да будете демократични и дате шансу да се мало шире говори и посланицима опозиције и министрима да одговарају, то у потпуности подржавам, али вас молим да скренете пажњу министрима да још увек нису поднели извештај о своме раду, а више од шест месеци су министри Владе Републике Србије. До сада су морали да поднесу два извештаја, да имамо седнице надлежних скупштинских одбора и да та информација дође овде на пленум. Тако нешто није урађено и то је доказ какви су ово министри у Влади Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, што се тиче члана 229, извештаји се подносе. А то видите са председницима надлежних радних тела, нема потребе да Народну скупштину о томе обавештавате.

Што се тиче члана 108, да треба да изрекнем опомене и да министри не поштују Народну скупштину и народне посланике, ја не делим ваше мишљење, зато што су оба министра из Владе Републике Србије одговорила на питања која је поставио колега Алексић. Ако је за вас схватање дебате да неко постави питање и уз питање да и одговор, који успут није тачан, а да му онај ко има информације не да одговор, онда то није демократија.

(Марко Ђуришић: Што не дате реч? Ово је демократија, дајте реч.)

Колега посланик је поставио питања, добио одговоре и то је то.

(Марко Ђуришић: Не, добио је лажне одговоре.)

Ви сте меродавни да ли су лажни или исправни?

(Марко Ђуришић: Не, него си ти меродаван.)

Мислим да је једино меродаван народ, да су меродавни грађани Србије; они ће о томе да одлучују на следећим парламентарним изборима, када буду били.

По Пословнику реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо, господине председавајући. Члан 103, више ствари, али пре свега желео бих да укажем на став 8.

Одмах да вам кажем, ја сам лично задовољан одговором који сте ви упутили сада и немојте ово да схватите као било какво пребацивање или критику с моје стране, али ово је нешто на шта бих желео да скренем пажњу пре свега вама али и народним посланицима, који изгледа нису до краја свесни, иако су већ довољно дуго народни посланици, да неке ствари овде треба поштовати, да нека правила овде постоје и да постоје извесне последице уколико се та правила не поштују.

Дакле, господине председавајући, тај став на који сам желео да укажем овом приликом говори нешто на тему тих последица. Каже да када дође до злоупотребе права на рекламирање Пословника, може да се остане без одређеног времена за даљу расправу. Ако постоји посланичка група. Ја бих проценио да постоји, то је моја слободна процена; да ли их има или нема, веома је, слажем се, тешко утврдити ових дана, јер има ту много прелазака из једне у другу, ту се више не зна ко кога подржава, ко за кога ради, да не кажем ко за кога плаћа, никада то не бих рекао.

Али није прилика да се указује на Пословник начин да неко лечи своју личну фрустрацију зато што је на изборима добио 2,2%, па рекламира члан 2,29 или 229, шта је рекао? Јесте, лако се помешају те цифре, јер то је отприлике ниво подршке коју неки добију. Онда, не знајући шта ће са собом, дижу Пословник да би се мало нашли у директном

преносу, да би мало реплицирали министрима и нас овде учили нечему што ни сами савладали нису.

Мислим да то није нешто што треба да дозволимо, господине председавајући. Зато предлажем да, у складу с овим ставом 8, кад год се тако нешто деси, ономе ко је злоупотребио говорницу одузмемо ни 2,2 ни 2,4, већ округло два минута од времена. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немојте, колега, рекли би онда да је диктатура. Пустите то. Одмах ће да кажу да је диктатура и имаћемо стотине хиљада грађана испред Народне скупштине.

По Пословнику реч има народни посланик Мирослав Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Рекламирам члан 104. Пословника. Ви сте га прекршили, господине председавајући, јер ми нисте дали право на реплику на погрешно тумачење са ваше стране. Два пута сте ми поменули име и презиме, тумачили оно о чему сам говорио и нисте ми дали право на реплику, на шта апсолутно имам право по овом пословнику. И ви сте то потврдили. Било да сам говорио о „Београду на води“, било о демонстрацијама, било о земљишту у Војводини, све је то било везано за тачке дневног реда о којима сам говорио.

Иза тога је министар мени одговорио, такође погрешно тумачећи моје речи. Говорио је о дилерима дроге који су неки инвеститори некада били, говорио је о томе како су они хапсили, како сте ви заправо све њих похапсили, само је заборавио да каже шта је било са Космајцем, који је највећи дилер дроге, кога је ова власт ухапсила због неплаћеног пореза на неко земљиште. Откуд то да тајкуни сада нису више Богољуб Карић и остали који вам говоре на конвенцијама, а неки пре њих... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Алексићу, молим вас да говорите по Пословнику.

(Мирослав Алексић: Ја говорим по Пословнику.)

Не говорите о Пословнику, говорите неке друге ствари.

(Мирослав Алексић: Ви сте прекршили Пословник.)

Немојте да ми објашњавате, молим вас.

Сматрам да рекламирани члан 104. није прекршен зато што сте добили одговоре на питања. Поставите питање, добијете одговор. Овде постоји 250 народних посланика, ако би свако тражио по један круг питања и одговора... Немам ништа против, али уморићете се брзо.

Реч има Маријан Ристичевић, по Пословнику.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, управо присуствујете ометању. Дакле, неко ради и гради, неко шета и смета, ја им не могу забранити.

Даме и господо, рекламирам чл. 105, 106. и 107. Посебно, достојанство Народне скупштине. Више говорника је овде говорило, слушали смо и велику величину „из Милутовац“, где је његов Вук

„Потомак“ добио цела два гласа. И он нам држи овде предавање. Мислим да је то повреда достојанства Народне скупштине.

Асистирао му је Бошко „Пернар“, човек пред којим жене падају само тако – што од физичког, што од вербалног насиља. И он говори о ароганцији. Грубо је повредио достојанство Народне скупштине зато што је, тако арогантан, 28. марта ушао у Општину Пећинци са 50 својих припадника, напао на портирници инвалида, рекао му да треба да клекне пред три народна посланика. Ушао је у зграду Општине Пећинци, одбио да изађе и притом малтретирао секретарицу Скупштине општине Пећинци, која је завршила у хитној. Из тих разлога, напосто, жене не могу да му одоле. Или су физички малтретиране или психички. После његовог дејства према слабијем полу, углавном заврше у хитној помоћи.

Зато мислим да је грубо повређено достојанство Народне скупштине и да убудуће, господине председниче, морате да водите рачуна пред оваквим демократским величинама и да, сходно ономе што је Орлић тражио, одбијете она два минута, па макар и мене сад коштало та два минута, али да убудуће одбијате та два минута за сваку злоупотребу Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сматрам да ниједна од одредаба Пословника које сте набројали није прекршена зато што је догађај био ван сале Народне скупштине.

Реч има народни посланик Золтан Пек. Изволите.

ЗОЛТАН ПЕК: Хвала. Поштовани потпредседниче, поштовани министри, даме и господа народни посланици, ја бих говорио о Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Мађарске о пловидби реком Тисом.

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Мађарске о пловидби реком Тисом потписан је у Нишу 21. новембра 2016. године. Овим споразумом је предвиђено да је пловидба реком Тисом слободна и отворена за пловидбу бродова уговорних страна и свих држава, без обзира на заставу брода.

Према Уредби Владе Републике Србије о одређивању међународних и међудржавних водних путева река Тиса је међудржавни водни пут на којем важи међународни режим пловидбе на целој дужини тока кроз Републику Србију, тј. од нултог до 164. километра. Поново треба да назначим да ово значи да је пловидба реком Тисом слободна и отворена за бродове свих држава, без обзира на заставу брода.

Потврђивање Споразума представља дугорочан правни основ за даље унапређење односа између две државе с обзиром на чињеницу да је усклађен са међународним стандардима пловидбе и важећим међународним уговорима. Његовим ступањем на снагу престаће да важи Споразум између Владе Федеративне Народне Републике Југославије и Владе Народне

Републике Мађарске о пловидби реком Тисом, који је потписан 9. марта 1955. године. Овај споразум је важио више од 60 година.

Потврђивањем овог споразума стећи ће се услови за укључивање реке Тисе у трансевропску мрежу водних путева, што представља добру основу за развој билатералне сарадње и добросуседских односа, као и основ за даљи развој водног саобраћаја.

Овде треба да вам дам информацију да је овај споразум Парламент Мађарске већ ратификовао.

Зашто је важан овај споразум? Споразум је важан због усклађивања Србије са правним тековинама Поглавља 21 и са новом инфраструктурном политиком ЕУ, тј. повезивања свих облика транспорта са трансевропском транспортном мрежом. Споразум је важан и због укључивања реке Тисе у трансевропску мрежу водних путева, што је предуслов за учешће у европским фондовима за финансирање стратешких пројеката.

Споразум је важан због укључивања војвођанских потиских општина у пројекте прекограничне сарадње, како би се искористио статус реке Тисе као међународног пловног пута и заједничким планирањем створили услови да ове општине унапреде водопривредну и саобраћајну инфраструктуру, да побољшају стандардне заштите животне средине, али и да приходују од добити у трговини, од промета путника и роба и да остваре приход и од туризма.

Треба истаћи да на реци Тиси нема ниједног пристаништа за путнички саобраћај. Изграђена пристаништа су само за робни транспорт.

Једно од највећих и најзначајнијих пристаништа на реци Тиси је у мом родном граду, Сенти. Сам град има одличан друмски и железнички саобраћај. Друмски и железнички мост од 1963. године спаја северну Бачку и северни Банат. Што се тиче саме луке, лука Сента располаже са око 18.000 квадратних метара складишта затвореног типа, а од тога 1.300 квадратних метара чине јавна царинска складишта. Поред затворених складишних простора има и отворених складишних простора – око 20.000 квадратних метара; од тога пет хиљада квадратних метара чине царинска складишта. Годишњи претоварни капацитет ове луке је 1.500.000 тона разне робе. У питању су житарице, сточна храна, суви репини резанци и разна ринфузна роба.

Поред могућности робног транспорта, река Тиса има и изузетне потенцијале за развој наутичког туризма. Неколико година уназад организује се чак и сезонска линија бродом високе туристичке класе (тзв. крузер) на линији од Будимпеште до Токаја, чиме се доказује интересовање, као и могућност значајног унапређења туризма на основу водног саобраћаја.

Стратегијом развоја водног саобраћаја Републике Србије од 2015. до 2025. године предвиђено је да се у току 2017. године иницира

отварање још шеснаест нових путничких пристаништа: десет на Дунаву, два на Сави и четири на Тиси (у градовима Тител, Бечеј, Сента и Кањижа).

Пловни пут реке Тисе потпуно је обележен у складу са важећим међународним прописима, али, нажалост, нема званично проглашених објеката безбедности пловидбе – мислим на зимовнике, склоништа и сидришта. Овде бих поново истакао могућност учешћа на тендерима који су расписани у разним европским фондовима за финансирање изградње стратешких пројеката, као што сам рекао, нпр. за изградњу ових објеката као што су зимовници, склоништа или сидришта.

За данашње луке у Републици Србији карактеристично је релативно лоше стање лучке инфраструктуре, док је лучка супраструктура застарела, због чега су претоварне операције ниског квалитета, непродуктивне, неефикасне, дуготрајне и, нажалост, повећавају трошкове и за кориснике и за пружаоце услуга. Стратегијом развоја водног саобраћаја Републике Србије предвиђено је побољшање постојећих лучких инфраструктура.

На крају, посланици Савеза војвођанских Мађара ће у дану за гласање гласати за овај споразум, као и за остале споразуме који су на дневном реду. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Поштовани народни посланици, примили сте оставке народних посланика Бојана Пајтића, Марка Миленковића и Марка Благојевића на функцију народног посланика у Народној скупштини Републике Србије, као и извештај Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине поводом разматрања ових оставки, који је утврдио да је подношењем оставке наступио случај из члана 88. став 1. тачка 2) Закона о избору народних посланика и предлаже да Народна скупштина, у смислу члана 88. ст. 3. и 4. истог закона, констатује престанак мандата овим народним посланицима.

Сагласно члану 88. став 1. тачка 2) и ст. 3. и 4. Закона о избору народних посланика, Народна скупштина, на предлог Одбора за административно-буџетска и мандатно-имунитетска питања Народне скупштине, констатује да је престао мандат пре истека времена на које су изабрани народним посланицима Бојану Пајтићу, Марку Миленковићу и Марку Благојевићу, даном подношења оставке.

Сагласно Закону о избору народних посланика, извршиће се попуњавање упражњених посланичких места у Народној скупштини.

Настављамо са радом.

Реч има народни посланик Санда Рашковић Ивић. Изволите.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Господине председавајући, господо министри, желела бих, пре него што почнем, само да упозорим председавајућег господина Арсића на нешто. Наиме, господине Арсићу, ако

је др Небојша Стефановић доктор, онда је и Санда Рашковић Ивић такође доктор, као и др Зорана Михајловић.

(Војислав Шешељ: Јесте ли заједно докторирале?)

За себе могу да кажем да сам докторирала на Београдском универзитету на Медицинском факултету 5. јула 1993. године. За Зорану не знам, али, ево, кажем за себе. Тако да вас молим, ја од тога не патим, али ако је један доктор наука доктор, онда и други доктори наука треба да буду доктори.

У сваком случају, мени је драго да смо коначно добили прилику да радимо и да расправљамо и о овим споразумима. Жао ми је што данас, на четврту годишњицу потписивања Бриселског споразума, не говоримо о овом врло важном споразуму, који је доспео у ћорсокак, него о другим споразумима. Али, добро, нека то остане отворено, јер смо већ више пута, и као посланичка група и као више посланичких група из опозиције, тражили да се прича о Бриселском споразуму у светлу Поглавља 35 и томе посвети посебна седница.

Сада ћу се вратити на тему. Осврнула бих се на два споразума, пошто је обједињена расправа, то су: Споразум између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области безбедности и Споразум између Републике Србије и Државе Катар.

Значи, као што је министар Стефановић говорио, нећу то понављати, само ћу рећи да је овај споразум потписан у Берлину пре годину дана, 22. марта 2016. године, и да се ради о сарадњи у области сузбијања организованог криминала. Оно што је добро у овом споразуму, то је да читајући овај текст нисам нашла одредбу на основу које би Немачка могла да у неком тренутку депортује одређени број миграната са своје територије у Србију.

У овом споразуму се јако много говори о реципроцитету, међутим, потпуно је јасно свима да је овај реципроцитет потпуно формалне природе. Питање је да ли је реципроцитет уопште могућ, суштински реципроцитет, у ситуацији када постоји једна огромна несразмера између политичке, економске, војне и сваке друге моћи Немачке, с једне стране, и с друге стране Србије.

Међутим, оно што бих прокоментарисала јесте формулација у члану 2. која говори о облицима сарадње где се конкретно у тачки 3) предвиђа да ће свака од страна, на захтев друге стране, спровести мере дозвољене у складу са одредбама свог националног законодавства, при чему може одобрити присуство представника надлежних органа друге стране. Значи, понављам, може се одобрити присуство представника надлежних органа друге стране. Који су то надлежни органи када је реч о Савезној Републици Немачкој? То су: Савезно министарство унутрашњих послова, Савезно министарство финансија, Савезно министарство здравља, Савезна криминалистичка служба, Дирекција Савезне полиције, Царинска

криминалистичка служба и Савезни институт за лекове и медицинске производе. Моје питање јесте – шта тачно раде представници надлежних органа друге стране који су присутни на нашој територији, хипотетички говоримо, приликом спровођења оперативних мера?

Мене је ово мало асоцирало на ултиматум који је Аустроугарска упутила Србији 1914. године након Сарајевског атентата. Наравно, ово је било унилатерално, овде је предвиђено присуство наших органа на територији Немачке и немачких органа на територији Србије, али ја се опет враћам на онај формални реципроцитет, који није и суштински реципроцитет.

Мислим да је потпуно оправдано поставити ово питање, пре свега због тога што треба узети у обзир члан 9. овог споразума којим се прецизно дефинише статус такозваних официра за везу. Значи, имамо официре за везу. Каже овако: „Страна уговорница може по потреби и уз сагласност друге стране уговорнице упутити официре за везу полицијским органима друге стране уговорнице.“ Официри за везу имају саветодавну функцију, то знамо и то је објашњено, и пружају помоћ без права на самостално вршење полицијских овлашћења на територији друге стране уговорнице. Ако већ имамо официре за везу, питам се шта ће нам онда представници надлежних органа и зашто није дефинисано која су то овлашћења надлежних представника ових других органа.

Наравно, када говорим о овом споразуму са Немачком, осврнула бих се и на Споразум са Пољском. Занимљиво је, рецимо, да је Споразум са Пољском потписан још 2009. године, а тек сада долази на дневни ред. Споразум је такође о борби против организованог криминала и других видова криминала. Ту се каже да се предвиђа могућност да надлежни органи уговорних страна размене официре за везу, али не и више од тога. Зашто је онда са Немачком ово овако разиграно и прилично проширено?

Сада бих прешла на овај други споразум, а то је Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Државе Катар о узајамном подстицању и заштити улагања. Овај споразум је, као и сви споразуми, типског карактера. Његовим одредбама се улагачима, физичким и правним лицима, из Катара и Србије гарантује национални третман, као и третман најповлашћеније нације, уз пуну заштиту и безбедност улагања.

И овде имамо као једну од ставки – реципроцитет. И овде, као и у овом споразуму са Немачком, то баш не стоји, зато што ми не можемо, као Србија и као српски бизнисмени, да уђемо у ту трку у Катару као што могу инвеститори из Катара да дођу овде. Наравно, немам ништа против страних инвестиција, само мислим да стране инвестиције треба да буду изједначене са домаћим инвеститорима.

Оно што наша посланичка група пребацује и где има примедбе јесте прилична нетранспарентност овог споразума. Знамо да је одлазећи председник, Николић, био у Катару; читали смо у новинама да је Катар, рецимо, заинтересован за аграр, „Бистрицу“, „Ђердап III“, од аграра за ПКБ, за 36 српских бања, за наменску индустрију. Имамо утисак да се у овом споразуму, који је у ствари једносмерна улица и направљен је за катарске инвеститоре у Србији, њима отварају врата, и то велика врата, за распродају јавних добара. Поготово што знамо, то се такође у медијима помиње, да су катарске компаније које су заинтересоване да улажу у Србији *Qatar Electricity and Water Company* и још неке компаније које су у власништву породице Тани. То је значајна владарска породица, тако да се овде у ствари спрема један нетранспарентни споразум који ће тој катарској породици омогућити велике инвестиције овде. Зли језици и неки медији јављају и о томе да би у овом случају могло да дође и до прања новца. Подсетићу вас да је „Крик“ говорио о офшор компанијама Синише Малог; да ли се сада овде спрема неки нови случај, такође, офшор компанија?

Такође бих се осврнула на ситуацију око Косова и Метохије, везано за овај споразум. Ако видимо члан 1, Дефиниције, у тачки 5) дефинише се појам „територија“ на следећи начин, прочитаћу вам: „За Републику Србију: територија над којом Република Србија врши суверена права и јурисдикцију у складу са својим националним законодавством и међународним правом. За државу Катар: територија, унутрашње воде и територијално море Државе Катар, морско дно и подземље, ваздушни простор изнад њих, економска зона и континентални део на којем Држава Катар врши суверена права и јурисдикцију у складу са својим националним законодавством и међународним правом.“

Овде упада у очи да је дефинисање територије врло штуро када је Србија у питању, а да је врло детаљно када је у питању Катар. Пошто знамо да је Катар једна од земаља које су велики финансијери и спонзори косовске независности, оправдано се може поставити питање како би се у смислу одредаба овог споразума третирао улагање Државе Катар на Косову и Метохији. Да ли би се то третирао као улагање у државу Србију или као улагање у тзв. независну, лажну државу Косово?

Што се тиче подстицања и заштите улагања, има још нешто на шта бих скренула пажњу, а то је – у члану 3. тачка 2) каже: „Свака страна уговорница ће у складу са својим законима и прописима, кад год је потребно, обезбедити издавање одобрења неопходних за рад саветника и других квалификованих особа са страним држављанством.“ Већ сам на почетку рекла да немам ништа против страних инвестиција. Имам против тога, понављам, да су те инвестиције дебело плаћене са 10.000 евра по радном месту, да наши инвеститори немају исте услове. Али сад видим овде да се уводи и једна нова тема, а то је да се подстиче запошљавање страних држављана. Да ли је нама заиста потребно ово запошљавање

страних држављана? Наравно, одговор је да није. Ми имамо много наших незапослених, много младих који одлазе из земље, тако да сматрам да неколико одредаба овог споразума није како ваља и да је овај споразум изразито штетан и лош по српску страну.

На крају бих поставила питање – колико ће још школа са именом „Свети Сава“ да промени име у Бин Зајед или неко друго име неког катарског великана из породице Тани или неке друге значајне породице да бисмо ми овамо довели инвеститоре из Катара, а да од тога Србија заиста нема ни националне ни економске ползе? Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министар др Небојша Стефановић. Изволите.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Поштовани народни посланици, везано за надлежне државне органе, наше и немачког Савезног министарства унутрашњих послова, који поступају најчешће у заједничким оперативним обрадама – за шта се формирају, у складу са законом, заједнички истражни тимови надлежних тужилаштава и полицијских органа који спроводе те истраге – некада је потребно присуство једних или других органа на територији друге земље, у смислу спровођења истраге.

Нажалост, морам да кажем да је много више грађана наше земље који на територији Немачке чине неко кривично дело, него што има грађана Немачке који на територији наше земље чине неко кривично дело. У заједничким оперативним обрадама у којима су претходне године лица лишавана слободе углавном су лишавани наши држављани на територији Републике Немачке, нешто по нашим замолницама, а нешто по замолницама Савезне Републике Немачке.

Што се тиче официра за везу, они не могу спроводити самостално оперативне полицијске послове, они служе само за то да лакше омогуће комуникацију. Ви то знате, били сте амбасадор у Риму, ми и тамо имамо полицијског официра за везу; дакле, знате шта је суштински њихов посао. Међутим, и они који дођу на нашу територију, који учествују у заједничким истражним тимовима или по неком другом послу у складу са нашим законодавством, могу да раде и да предузимају само оне радње са којима се ми сагласимо и које ми одобримо. Дакле, то може да уради само Република Србија.

У принципу, у данашње време је немогућа сарадња у обради озбиљних криминалних група без сарадње на територији читаве Европе. Без информација које поседују полиције у више држава у којима те оперативне и организоване криминалне групе делују, немогуће је сагледати само из визуре једне земље. Зато и Немачка од нас некада тражи помоћ и сарадњу; некада наши људи иду у Немачку да помогну у тим тимовима, некада немачке колеге буду овде. Једно време су били... Чак смо имали, то смо јавно радили, показали смо их на граници, помагали су у време највећих мигрантских криза, помагали су у идентификацији докумената. Било је

сумње да се одређени део докумената фалсификује приликом изласка из наше земље, уласка у ЕУ; њихови експерти за документа, за оригиналне папире, пре свега немачке радне дозволе и пасоше, помагали су и вршили обуке наших људи из граничне полиције у уочавању тих фалсификата. Мислим да је то био пример добре сарадње.

Имамо и обрнуте примере. Ми по споразуму имамо, рецимо, десет припадника полиције који се налазе на територији Бивше Југословенске Републике Македоније, на граници са Грчком. Наших десет граничних полицајаца налази се у другој држави и ради на обезбеђивању државне границе друге земље, управо јер је то интерес Републике Србије. Дакле, ми се исто тако споразумом обезбеђујемо да осигурамо безбедност грађана Републике Србије.

Желим да вас уверим да овде нема апсолутно ништа спорно, ништа проблематично. Зависи са како којом земљом, зависи шта је тренутни интерес. Тамо где имамо више организованих криминалних група, успоставља се интензивнија сарадња. Са земљама у којима није било случајева да наши или њихови држављани чине кривичне дела на територији те земље није ни било толико интензивне сарадње – напосто, такав је полицијски посао – није било потребе за разменом те врсте информација, односно није било шта да се размени.

Господине председавајући, само хоћу вама да кажем, с обзиром на то да се помињао случај Драгослава Космајца, случај Драгослава Космајца се данас налази у поступку пред Вишим судом у Београду. Жао ми је што није вођен неких ранијих година, можда би било прикупљено више доказа, јер та кривична дела нису почињена 2013. или 2014. године него много раније, али очигледно да тада није било политичке или неке друге спремности да се гони. Сада се гони. И Ал Капоне је ухапшен за утају пораза, није ухапшен за све оно што је радио, зато што су за то могли да се обезбеде докази. Ми у Републици Србији можемо да поступамо само тамо где постоји довољно доказа и тако ћемо наставити да радимо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министар Бранислав Недимовић. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Господине председавајући, поштовани посланици, хтео бих да кажем неколико речи везано за Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Државе Катар о узајамном подстицању и заштити улагања, али не у контексту искључиво овог споразума о коме сте говорили, него у ширем контексту инвестиција, без којих ми као држава у овом тренутку апсолутно не можемо.

Не желећи да било кога фаворизујем, било ког инвеститора, причам о комплетном улагању на простору читавог света, имати инвестициони фонд од 170 милијарди долара, какав је Катарски

инвестициони фонд, јесте, сложићете се, изузетно велика количина средстава. Ми овим споразумом правимо правни оквир да може да дође до улагања која су нама неопходна. Да ли ће се она десити, зависи од иновативности, инвентивности наше, њихових жеља, потреба.

Желим да кажем једну другу ствар. Да бисмо ми у овом тренутку наставили и још више појачали развој наше привреде – ми смо у 2015. години имали до 1,8 милијарди евра прилива страних инвестиција, у 2016. имали смо 5,5% више, непуне две милијарде – нама треба још и још инвестиција. Сви инвеститори који имају добру веру и који имају капитал који је добар, свеж нама су неопходни из једног простог разлога – да бисмо запослили наше људе.

Ове области које сте ви мало пре помињали, у којима су исказали заинтересованост, мало пре сте поменули пољопривреду, ИТ, туризам... Дај Боже да има инвеститора који хоће да уложи у наш сектор бањског туризма, јер нама су тамо неопходне инвестиције.

Осврнуо бих се на једно... Жао ми је што овде није колега који је мало пре говорио. Очигледно овде понеко дође, само каже шта има, окрене се и оде. Мислим да ми треба да слушамо све време и мислим да је то наш посао, али, Боже мој, то је сад већ за неку другу причу.

Причало се о поплавама 2014. године. Много је новца уложено, колегиница је мало пре причала о томе, али желим да укажем на неколико ствари које су се десиле. Данас је актуелна та тема и желим да обавестим и вас и јавност да је ангажовањем предузећа „Србијаводе“ данас на простору Србије ситуација потпуно мирна, а једним делом за то су заслужна улагања у претходне две године. Током две године било је доста инвестиција на различитим речним токовима.

Поменућу само један карактеристичан пример. Сећате се сви Лучана – сваки пут када дође април, биле кише у Србији или не биле, у Лучанима је увек био проблем. Сада се та инвестиција реализује. Влада Србије је дала триста милиона динара. Тамо су у току радови, биће готови током овде године; комплетан систем Лучана и онај војни комплекс, односно тамо где је наменска индустрија, биће потпуно заштићени и више тај проблем нећемо имати.

Причати и износити чињенице које не стоје – не обраћам се вама, него причам о неким претходним излагањима – мислим да није у реду, пре свега због узнемирења јавности. Желим још једном да кажем, данас је у Србији ситуација у хидролошком смислу добра.

Данас смо потписали један споразум са владама Босне и Херцеговине и Црне Горе о заједничком управљању реком Дрином, о систему раног упозоравања на опасност од поплава, и уопште сливу реке Дрине. Добили смо средства из Зеленог климатског фонда, сви заједно, да изградимо неке нове одбрамбене системе на Дрини, Лиму и неким другим рекама, како бисмо се заштитили у наредним годинама. Нама је то

неопходно; двадесет, тридесет година у тај систем уопште није улагано. Много тога морамо да радимо, у крајњој линији, због тога смо и мењали Закон о водама у децембру месецу. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем. Реч има министар Александар Вулин. Изволите.

АЛЕКСАНДАР ВУЛИН: Видим да се овде Споразум са Катаром ставља под знак питања зато што је Катар признао Косово и Метохију. Треба бити доследан; ако ћемо то узети као критеријум, зашто се не каже да су Сједињене Државе највећи спонзор независности Косова и Метохије, па да онда прекинемо сваки уговор и споразум са САД?

То не би смели да говоре они који су те ноћи, изборне ноћи, након парламентарних избора, прво отрчали код америчког амбасадора по памет и заштиту. Када год хоће да критикују своју државу, отрче по памет и заштиту код САД или неког другог представника међународне заједнице, који су такође признали Косово и Метохију.

Подсетићу вас, када је дошло до признавања лажне независности Косова и Метохије, из ове земље протерани су амбасадор Црне Горе и још понеко, али нису никад протерани, рецимо, амбасадори Велике Британије или САД.

Само бих молио да се понашамо принципијелно. Ако је Катар, онда да се истим аршинима односите према њему као и према било којој другој земљи која је признала Косово. Немојте нападати овај споразум са таквим образложењем. Ово је добро за нашу земљу. Добро је да се у нашу земљу улаже, добро је да новац улази у нашу земљу и добро је да долази са сваке друге стране. Посебно не од оних који, када год имају неки проблем са својим бирачима или са изборним резултатима, прво отрче код америчког амбасадора да траже помоћ и заштиту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик др Војислав Шешељ, по Пословнику.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Мислим да министар Вулин не би смео да даје овакве изјаве овде. Знам да овде има странака, односно народних посланика који су се у Народној скупштини нашли...

(Председавајући: Само наведите члан Пословника.)

... Вољом америчког амбасадора, али ко је дао право америчком амбасадору да убацује народне посланике у састав Народне скупштине? Оне изборне ноћи ви сте му омогућили то да уради. Ви сте се повукли, ви сте устукнули, нисте смели да се супротставите. Е, зато су нам Скотови посланици данас у Народној скупштини.

Ја могу да разумем Скота, можда ће следећи пут хтети да има сто својих посланика. Чак многе од вас може претворити врло лако у своје. Али не могу разумети оне који том притиску подлегну, устукну, па се онда после јуначе. Ми српски радикали смо се јуначили и те ноћи и хтели смо да се не попушта Скоту. А сад, Скот вам је овде убацио групу посланика, на

вама је да их љуљате, да их негујете, да их пазите, а не да јаучете што сте морали признати бебе које нису ваше. Уосталом, на ДНК анализу, па да видимо јесу ли Скотови, јесу ли ваши, јесу ли овога, јесу ли онога. Шта се то нас тиче? Ви сте дозволили да се Скотови посланици нађу у Народној скупштини. Немојте сад против тога да се буните. Да сте били јуначине, да сте били чврсти, одлучни, да сте рекли „не може се са Србијом тако поступати“, е, њих не би било у Народној скупштини.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само бих вас молио, колега Шешељу, да следећи пут кажете члан Пословника за који сматрате да је повређен.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Члан 107, рекла је Наташа уместо мене.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: А, рекла је Наташа? Добро.

Реч је затражила колегиница Санда Рашковић Ивић. По ком основу?

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Имам право на реплику...

(Председавајући: Нисте ниједном споменути.)

Није поменуто име, али заиста, верујте, већ смо уморни од тога да слушамо како је неку посланичку групу амерички амбасадор убацио у Скупштину. Прво, то слушамо сада и од др Војислава Шешеља, а те изборне ноћи је управо Српска радикална странка објавила да наша листа, ДСС–Двери, има 6,8%.

За министра Вулина – господине министре, ви кад год немате аргументе за нешто... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани народни посланици, поштована господине министри, који већ шест месеци нисте поднели извештај о своме раду, најпре бих желео да изразим радост због поновног почетка рада Народне скупштине Републике Србије, којој је ово први радни дан у 2017. години, што јасно говори о вашем односу према најважнијој државној институцији.

Претпостављам да би власт највише волела да Народне скупштине Републике Србије уопште нема и да самим тим нема критике власти, али, ево, ипак смо ту и чује се глас опозиције, без обзира на то колико бисте ви желели да га дефинитивно угасите.

Оно што је веома важно да чују грађани Србије јесте да сте ви данас овде одбили више од педесет предлога закона које су предложили народни посланици опозиције, а да сте на дневни ред ставили дванаест међународних споразума који дефинитивно немају животни значај за грађане Србије какав имају ових педесет предлога закона које је опозиција данас предложила за дневни ред. Чињеница је да избегавате најважније животне теме у Србији и да користите заседања Народне скупштине да се говори о свему сем о ономе што је најважније у Србији.

Тако и данас имамо ових дванаест међународних споразума. Да су били толико битни, ми бисмо их усвојили још пре месец и по дана. Они вама нису битни. Тиме сте на неки начин увредили државе партнере са којима склапамо ове споразуме о сарадњи, јер сте показали да вама ови споразуми нису битни и да могу да се одложе за месец и по дана само зарад ваших страначких, политичких поена и укидања Народне скупштине Републике Србије.

Зато је веома згодно упоредити значај ових тема о којима ми данас разговарамо са другим темама које су данас важне у Србији. Рецимо, једна од тема са којима се данас суочавамо јесте поменути споразум са Катаром о узајамном подстицању и заштити улагања. Реците ми, господине министри, каква ћемо ми то улагања имати у Државу Катар, па нам је овај споразум о узајамном подстицању и улагању битан? Зар за то време нисмо могли да разговарамо овде о стању у српској привреди, српској пољопривреди, српском селу, српској просвети, српској култури или било којој важној теми која би требало да се нађе на дневном реду, а није се нашла?

Ту је, рецимо, чланство у Европском шумарском институту. Да ли је то важније од стања са којим се суочавају социјално угрожене породице у Србији, а које приватни извршитељи избацују из породичних домова? Или можда ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, парламент је одлучио које су теме на овој седници, овог дана, о којима ће да се расправља. А ви сте о свему причали само не о темама које су на дневном реду. Пустио сам вас три минута. Довољно је. Довољно је да се бавите политиком. А сада вас молим да се осталих седамнаест минута бавите тачкама дневног реда о којима расправљамо.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Велико хвала, господине председавајући, на томе што признајете да теме које су данас наметнуте вољом владајуће већине нису животне теме, које интересују грађане Србије. Али ја ћу се вратити на њих, јер сам спреман да разговарам и о тим темама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, имамо иста права када гласамо, мој глас вреди колико и ваш, и немојте више да вређате посланике који гласају супротно од вас.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, молим вас неколико ствари. Прво, када желите да расправљате са мном, јавите се за реч, сиђите доле у посланичке клупе и као народни посланик ми одговорите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Бранио сам достојанство Народне скупштине и осталих 249 народних посланика.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Затим вас молим да не користите моје време за ваше реплике, већ да се јавите за реплику па користите ваше време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Продужићу вам петнаест секунди пошто сам вам узео сада двадесет.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Захваљујем. Оно што је чињеница јесте да Народна скупштина Републике Србије нема могућност да разговара о животним темама, јер сте ви ту могућност укинули. Наметнули сте нам ових дванаест тема. У реду је, разговараћемо и о ових дванаест тема, али је моја обавеза да кажем грађанима Србије о којим сте све темама забранили да се говори овде у Народној скупштини Републике Србије.

Рецимо, једна од веома занимљивих тема, коју сте нама овде наметнули, да се о њој разговара да се не би разговарало о важним животним темама, јесте Протокол о елиминацији незаконите трговине дуванским производима. Ово је веома важан протокол зато што га доносе они који имају велико искуство у шверцу цигарета деведесетих година прошлога века, а то су представници СПС-а, ЈУЛ-а и свих других који су били део једне власти која је била позната по шверцу цигарета, незаконитој трговини дуваном и низу других криминалних ствари које су се дешавале у овој држави деведесетих година прошлог века. Заиста је то мудро; онај ко најбоље зна како се шверцују цигаре, тај једино и може да донесе протокол о незаконитој трговини дуваном, јер најбоље зна који се канали шверца користе. Не морате се ништа узнемиравати, господине Лончар, нисам мислио на вас. Вас ћу дотаћи када будем анализирао земунски криминални клан.

Дакле, оно што је овде кључно питање јесте заправо – зашто је морала да се врати председник Скупштине госпођа Маја Гојковић када сам ја добио реч? То је једно од важних питања о којима такође треба да расправимо.

Међутим, Протокол о елиминацији незаконите трговине дуваном и дуванским производима у Србији заправо не говори о незаконитом монополу страних фирми на производњу и трговину дуваном у Србији. Дакле, уништили сте, сви заједно, различите српске домаће фабрике дувана, уништили сте производњу дувана у Србији и сав монопол, кроз различите пљачкашке приватизације и ове стране инвестиције које толико хвалите, дали сте страним фирмама у Србији.

Тренутно се највише бавите препродавцима резаног дувана на нашим пијацама који од тога живе и покушавају да прехране своје породице. Никада нисте ушли ни у једну страну компанију да видите да ли они можда шверцују дуван и различито приказују оно што увозе у Србију, и начин на који послују у Србији.

Увек сте спремни да згазите обичног грађанина и човека у Србији. Увек сте спремни да додатно опорезујете народ, али никада нисте спремни да уђете у стране компаније које нас користе као јефтину радну снагу, које нас пљачкају и профит износе у иностранство, које на сваки други начин злоупотребавају монополски положај у овој држави, зато што

су наше домаће компаније уништене, зато што им не могу бити конкуренција, јер ви подржавате стране, а не домаће компаније. Зато би овај Протокол о елиминацији незаконите трговине дуванским производима требало заправо много више да се бави незаконитим монополом страних компанија који оне имају у нашој држави.

Примера ради, Кјото протокол, којим се такође данас бавите јер је то најважнија тема коју данас у Србији треба покренути у Народној скупштини Републике Србије, бави се корисном ствари у заштити наше животне средине, а то је спречавање или смањење емисије штетних гасова. Ми тај проблем немамо зато што је наша домаћа привреда уништена, па је смањена емисија штетних гасова у Србији, али зато имамо други проблем – повећавање цене горива у Србији. Бићете први у Европи и свету, али по највећој цени горива. То би, рецимо, такође Кјото протокол требало да анализира; можда је то ваш начин да сви престанемо да возимо аутомобиле, јер више не можемо да плаћамо скупо гориво, и да на тај начин смањимо емисију штетних гасова.

Овде имате и Споразум о сарадњи у области безбедности са Немачком, који је искључиво у интересу Немачке, а веома мало у интересу Србије. Не видимо нигде могућност да заштитимо ову земљу од неконтролисане мигрантске кризе и огромног броја миграната који сваког дана учине по једно кривично дело, или неку врсту насиља, или неку крађу или неки напад на грађане Србије, у нашој држави. Ако не знате о чему говорим, питајте грађане Шида који већ данима протестују да се измести прихватни центар за мигранте које сте наметнули томе граду, односно општини у Србији.

Много бих више сарађивао са земљама Вишеградске групе, са Пољском, Чешком, Словачком и Мађарском, јер оне не пристају на квоте и уцене из Брисела. Они знају како да се супротставе Бриселу и да заштите своје националне и државне интересе у области безбедности. Зато бих са њима право много више споразума него са било ким другим.

Тако правите један споразум са Пољском, који апсолутно подржавам, о сарадњи у борби против организованог криминала и других облика криминала, али за пет година ваше власти не можете ништа у Србији да урадите по питању борбе против организованог криминала и корупције, већ сте на слободу пустили све оне који су директно одговорни за пљачку и уништавање наше државе, од Станка Суботића Цанета, преко Богољуба Карића, до Млађана Динкића. Сада идемо даље, вероватно ће тако завршити на слободи и Космајац, и Шарић и сви други које сте тако хапсили пред камерама, а никада нисте то окончали ниједном судском пресудом. Нити се данас у затворима Србије, на вишегодишњој робији, на основу правоснажне пресуде, налази иједан политичар, тајкун или криминалац који нас је опљачкао у претходних 27 година.

ПРЕДСЕДНИК: Добро, дозволите ми да се снађем само, који споразум је у питању?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Госпођо Гојковић, вратили сте се!

ПРЕДСЕДНИК: Да, као што видите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Радујем се, радујем се, али нећете дуго, пошто иде ускоро ваша смена.

ПРЕДСЕДНИК: Тако је. И ја вама желим све најбоље у животу.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Такође.

Дакле, оно што је овде заправо веома важно нагласити јесте да ви овим споразумима заправо решавате међународна питања, а нисте решили ниједно домаће, унутрашње питање.

Ви решавате, рецимо, сарадњу са полицијом Бугарске, а имате вашу полицију и војску која је у штрајку и на рубу материјалне егзистенције. Дакле, господине Стефановићу, решите најпре проблем припадника МУП-а и дневнице од 150 динара у Копненој зони безбедности, и све оно чиме малтретирасте, заправо, службе безбедности у Србији, које штрајкују – једине у Европи штрајкују војска и полиција – а немојте потписивати споразуме који заправо служе да ми данас причамо о свему само не о томе у каквом су стању наши припадници војске и полиције у Србији под влашћу Српске напредне странке.

Или, рецимо, област сарадње са Чешком у области културе, образовања, омладине и спорта, коју апсолутно подржавам. Гласаћу за већи део ових споразума који су на корист ове државе, али да ли сте уредили једно домаће питање културе, образовања или омладине? Или вам је омладина на улицама и штрајкује и буни се против лажи у којој живи и немогућности да нормално живи у сопственој држави?

Зашто не уредите ријалити-шоуе и што не уведете ред у тај простаклук и ту срамоту која влада нашим телевизијама?

Или, зашто министар Шарчевић не поднесе оставку зато што жели да сексуализује нашу децу и намеће им некакав образовни пакет којим промовише хомосексуализам и ко зна какве друге накарадности у нашим вртићима и школама?

Дакле, веома је једноставно питање: да ли ви желите да се у овом Дому Народне скупштине разговара о макар једном животном питању Србије или ћете и у наредним скупштинским заседањима, као сада, да нам намећете разне споразуме који нису од животног интереса за државу Србију?

Ево, имамо још један такав споразум, сјајан пример онога о чему говорим. Имамо споразум о социјалној сигурности са Румунијом. Наведите ми коју сте социјалну сигурност обезбедили сопственим грађанима: пензионерима којима сте смањили пензије, запосленима у државној управи којима сте смањили плате, породицама које избацујете на

улицу када не могу да плаћају кредите или комуналне услуге, или било ком другом социјално угроженом грађанину Србије. Питам вас просту ствар – зашто ти закони нису на дневном реду у Народној скупштини Републике Србије?

Разумем, наравно, да ви имате своје приоритете, које вам диктирају страни инвеститори, они су ваши шефови, Светска банка, ММФ, страни инвеститори, стране амбасаде. Они заправо пишу законе и споразуме који су у њиховом интересу. Грађани Србије код вас не могу да дођу на ред. Код вас је увек први ММФ, друга је Светска банка, трећи су западни амбасадори, четврти су страни инвеститори. Никако да дођу просветни радници, који имају плате испод републичког просека, никако да дођу пензионери, никако да дође војска и полиција.

Никако да у ову скупштину дође један закон који се бави проблемима грађана Србије, непрестано решава питања која су у интересу крупног капитала. Као што је, рецимо, и Споразум о пловидби реком Тисом којим хоћете да обезбедите јефтин превоз нашим рекама за стране инвеститоре који су овде дошли и којима није довољна јефтина радна снага коју сте им дали, нису довољне субвенције које сте им дали од наших пара, него сада треба и страним бродовима да омогућите бесплатан пролаз кроз нашу државу.

Хајде целу државу да поклонимо странцима. Хајде да им дамо и наше лековите бање, које хоћете да продате кад-тад, хајде да им дамо и Телеком, и ЕПС, и Аеродром Београд, и ПКБ, који хоћете да продате. Хајде све да распродамо, да немамо више ништа. Нека странци владају државом, а ми да будемо јефтина радна снага код страног газде.

Да ли је то идеја државе у којој желите да живимо, господине Вулин? Да ли је то идеја онога како ви замишљате Србију у будућности? Да ли за то служе ови уговори и међународни споразуми?

Или, пример споразума о међусобном помагању, или како га год називате, са Катаром, где желите да заштитите све њихове интересе. А где су наши интереси? Имамо ли ми Срби и грађани Србије било који наш интерес у овој држави? Да ли је наш интерес да одговорите на било које питање које вам постављају демонстранти, протестанти широм Србије последњих петнаест дана? Или ћемо једино у Народној скупштини Републике Србије да говоримо о наметнутим темама, које уопште нису приоритет у Србији данас? Знате ли зашто то закључујем? Да су ови споразуми приоритет, госпођо председавајућа, они би били на дневном реду пре месец и по дана. Овако сте ви одложили примену ових споразума за месец и по дана и тиме увредили државу партнере са којима смо склопили ове споразуме, рекли сте им – ви нама нисте битни, битно је да не ради Скупштина за време председничких избора. То је јасан доказ како ви третирасте те државе којима желите да будете партнер.

Дакле, нити сте коректни и поштени према другим државама, нити сте коректни и поштени према својим грађанима, јер избегавате да на дневни ред Народне скупштине дође било која животна тема, било која тема која се тиче интереса грађана Србије који данас штрајкују. Не заборавите, данас у Србији штрајкују и просветни радници, и пензионери, и војска, и полиција, и студенти, и омладина и комплетно грађанство.

На крају овог првог дела мог обраћања вама желим да се дотакнем једне веома важне ствари која се помиње у Предлогу закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Државе Катар о узајамном подстицању и заштити улагања. Наиме, веома је интересантан члан 6. став 1. Предлога овог закона, у коме се предвиђа надокнада пословног губитка услед побуне или немира. Потпуно сам сагласан с вама, мислим да сте добро проценили да ће у овој држави доћи до озбиљне побуне против ваше власти и да желите да заштитите улагача из Катара јер мислите да ће овде избити некакви немири.

Овде неће избити никакви немири, овде постоји оправдани опозициони, грађански, народни, студентски и омладински бунт против ваше власти. То нису немири, то се, господо напредњаци, зове демократија. То се зове право грађана да изразе другачије мишљење од мишљења које свима нама жели да наметне Александар Вучић. Ми једноставно нећемо да га прихватимо, јер ми смо слободни људи, нисмо као ви слуге Александра Вучића, које не могу да имају слободно мишљење.

Дакле, посебно подржавам ову одредбу овога споразума којом ви најављујете побуну у Србији, јер мислим да сте добро приметили и схватили да више не могу да вас трпе ни пензионери, ни просветни радници, ни војска, ни полиција, ни студенти, ни омладина, ни грађани Србије, који једноставно не желе да живе у вашој лажи. „Немој да ми лажеш бабу“, то је поента свих протеста, које ми данас поздрављамо и подржавамо широм Србије, јер нећемо више да трпимо ваше лажи, вашу бахатост, вашу корумпираност, ваше лажне приче, ваша лажна обећања, ваше изборне крађе, ваше изборне нерегуларности.

ПРЕДСЕДНИК: Може мало о споразумима за крај, још минут?

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Тако је. Још једном у потпуности подржавам споразум којим СНС најављује побуну против ове власти у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Нема таквог споразума.

(Посланици Владимир Ђукановић, Неђо Јовановић и Александар Марковић добацују: Пословник.)

Морам да дам реч др Небојши Стефановићу, јер прво одговарају предлагачи, даћу вама одмах. Пуна је листа, извињавам се.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Поштована председнице Народне скупштине, видим да овде има доста жучи, доста питања која, наравно, немају много везе с темом дневног реда, али очигледно одређене политичке

странке имају проблем са легитимитетом. Тај легитимитет је увек угрожен када добијете 1% на изборима, или 2%, онда је то озбиљно питање нарушеног легитимитета и представљања народа у Народној скупштини Републике Србије. Оставићу то Народној скупштини, то није оно што је моја тема.

Оно што хоћу да кажем јесте да сам забринут због једне ствари. Овде се прича о терању страних инвеститора. Чујем, не требају стране фабрике, хајде да их затварамо, хајде да терамо људе који доносе новац, какав је наш интерес да дођу други људи и овде инвестирају новац. Па, интерес је што тако запошљавамо људе, тако људи живе, тако зарађују плате.

Морате да разговарате са људима које су неки терали у стечај, неки који су приватизовали фабрике, који су уништавали све што је било, као термити да су прошли, ништа није остало, ништа. Онда дођу неки људи који овде отворе фабрику. То је наша фабрика. То што је власник странац... Ти људи плаћају овде порез, овде људима плаћају плате. Неке породице од тога издржавају своју децу. Да ли је то довољно? Нажалост, када изгубите, од 2008. до 2012. године, 400.000 нових радних места, онда 130.000 није довољно, али је много боље него што је било.

Само политиком којом гарантујете мир и стабилност, у којима желите да земља живи, да напредује, можете да гарантујете да ће и други људи доћи да отварају овде радна места, да отварају фабрике. Па ваљда се се за то боримо? Боримо се да млади људи имају посла, да старији људи имају посла, да свако има посао. То нам је заједничка борба.

Што се тиче заплене дувана, пошто сте говорили о томе, запленили смо преко 400.000 боксова цигарета. То није резани дуван, то је 400.000 боксова цигарета који су заплењени на територији Републике Србије у акцијама тужилаштва и полиције. Озбиљно смо радили на томе, јер је то новац који иде из наших школа. Када неко шверцује ту врсту дувана, то узима од наше деце, узима од школа, од болница, од асфалта, уместо да иде у буџет, одакле бисмо дали некој локалној самоуправи, некој школи, неком дому здравља.

Колега Лончар је у последњих годину дана учествовао у отварању толико здравствених центара, нови гама-нож, нова одељења у Клиничком центру; он ће више о томе говорити, можда боље, али мислим да ова влада веома добро ради. Тако се инвестира новац када га имате, када га не разбацујете, када не одлази, када се не баца. Други министри учествовали су у одличним активностима у Влади.

Што се тиче Копнене зоне безбедности, морам да вам кажем да полиција нема ангажовање у Копненој зони безбедности осим редовног ангажовања. Дакле, јединице Жандармерије су направиле ротацију са војним јединицама и јединице Жандармерије више не учествују у Копненој зони безбедности.

Што се тиче посебних ангажовања специјалних, посебних јединица полиције, њихова дневница је 1.800 динара на територијама које су захваћене неком врстом елементарне непогоде или имају посебну угроженост од претераних, изузетних миграција или било коју другу ствар.

Направили смо неки компромис. Нажалост, још увек има људи који имају на неком редовном ангажовању мале дневнице. Ја то разумем. Направили смо компромисе зато што смо наследили буџет који је разваљен, уништен, где нема новца. Просто, морамо да се определимо за то да направимо основ на коме ћемо моћи на здрав начин људима да исплаћујемо плате и пензије, да купујемо нову опрему.

Модернизовали смо један већи број оклопних возила; купили смо један већи број патролних возила; набавили нове униформе после дуго година; почели да исплаћујемо све оно што се некада дуговало по годину дана у полицији. По годину дана су били дугови. Све се то вама води као исплаћивано, а они не исплаћују. Води вам се да то имате, па су ти људи били принуђени... Данас се исплаћује месец за месец. Чак и када направимо кашњење, то је кашњење од месец или два. Дакле, исплаћује се редовно.

Није тачно да је полиција у штрајку. Ниједан полицијски синдикат није у штрајку. Постоји протест једног мањег броја полицајаца. Видећете када сами протестују, када не доводе све политичке странке на своје скупове и учествују у политичким манифестацијама, јер то су људи који су сада одлучили да се баве политиком. Имају право на то, сасвим је у реду, али мислим да би било честитије да се укључе у неку политичку странку, изађу као политичка странка, па виде шта људи мисле о томе, јер лако је огрнути се синдикалним плаштом, а онда се бавити политиком. Дакле, ти људи, када на такав начин раде, не мисле о полицијским захтевима, мисле о политичким. Али чак ни они нису у штрајку. Они су позвали на протест и протестују суботом и недељом, када се ради на начин који је дозвољен законом. Немамо ништа против.

Немамо ништа против против било ког човека који протестује на улицама. Као што сте видели, полиције нема. Никога не ометамо, ништа не радимо да успоримо, да ометамо, да склонимо, да забранимо. Чак и када нису пријављени, што отежава саобраћај многим људима у граду. Дакле, свако може да присуствује. Једине црвене линије које јесу, то је да нема насиља. Свако ко размишља о насиљу, боље да то не покушава. То у Србији никоме неће да буде дозвољено, апсолутно никоме. Насиље је ствар која се неће толерисати.

Свако може да има, као што сте ви рекли, и хвала вам на томе што сте рекли, опозициони бунт. Да, ово је опозициони бунт, ово што видимо, апсолутно. То је опозициони бунт. Људи желе да демонстрирају. Апсолутно имају право на то. Мени је јасно и зашто – један део људи просто не може да прихвати чињеницу да већина у Србији има другачије виђење Србије од њих. Само што морају да схвате да је и то демократија, да

и други људи имају право да не виде ситуацију као они. Напросто, то је демократија у Србији, да изађе апсолутна већина грађана, у овом случају 56% и каже – да, желимо Александра Вучића за председника Србије.

То људи морају да прихвате и када добију 2,29%, колико сте ви добили на изборима, и када добију мање од тога. Морају да прихвате да је то народна воља. Може да вам се свиђа, може да вам се не свиђа, али то је народна воља у том тренутку. Када дођу неки други избори, ви ћете покушати поново или ћете имати право да покушате поново, па како тада прођете, како народ буде процењивао ваш рад, тако ћете и добити. Као и ми, као и сви остали. Оно што је једино важно, насиља не сме да буде.

Оно што сте рекли... Ова влада не да не продаје ЕПС, овде ЕПС купује капацитете других земаља. Улазимо у преговоре за куповину електромрежа других компанија, других држава у нашем окружењу, и у Црној Гори и у Републици Српској, улазимо у пројекте. Негде смо већ купили, негде смо започели преговоре. Ми појачавамо државне капацитете и државну имовину ЕПС-а, ЕМС-а, других капацитета. Напросто, ова држава се домаћински односи према имовини. Не распродајемо ништа. И тамо где смо ушли у одређене нивое приватизација, задржали смо већинско власништво државе, држава има већински пакет акција и управља тим компанијама.

Ми водимо државу на озбиљан и одговоран начин. Нисмо секли тенкове и бацали их у пећи. Ми наша оклопна возила модернизујемо; стављамо нове оклопе, нове моторе, нове савремене системе. Купујемо нове панцирне прслуке; купујемо нове пушке; купујемо ново наоружање. Модернизујемо и нашу војску и нашу полицију.

Радимо на томе да људи имају посао. Отварамо 55 фабрика за кратко време. Требало је то урадити. Лако је критиковати. Ово треба урадити.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

(Балша Божовић: Повреда Пословника.)

ПРЕДСЕДНИК: Јавили су се прво по Пословнику Неђо Јовановић, Владимир Ђукановић, па онда ви.

Морам да обришем листу да бисте могли да се јавите. Морам да обришем листу. Сачекајте са јављањима да би повреде Пословника прво биле.

Неђо Јовановић, јавите се.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Хвала, председнице. Рекламирам чл. 106, 107, 108, 109, у вези с чланом 103.

Мислим да је требало прво, уз уважавање министра, да ми дате право да рекламирам Пословник одмах по учињеној повреди, што нисте учинили, а повреда је била флагрантна. Ради се о томе да је на најгрубљи начин извршено понижавање ове скупштине, да је грубо нарушено

достојанство овог парламента. Мислим, госпођо Гојковић, да такав степен толеранције не сме да долази до изражаја, па ни када је опозиција у питању.

Ради се о томе да ви и те како добро знате да изношење неистина, и то најгрубљих неистина и увредљивих израза, подразумева вашу обавезу да изрекнете санкцију по Пословнику, а то је, најблаже речено, једна обична опомена посланику који је тако нешто учинио, што му свакако није дозвољено.

Такође и те како добро знате да ова скупштина не сме да буде алиби било коме, па ни за очајан политички или изборни резултат, јер тражење алибија кроз изношење неистина, кроз изношење лажи, кроз увреде не може оправдати оно што су грађани препознали.

Такође и те како добро знате да легитимитет овој скупштини дају грађани, а они су га дали, са 55% поверења, ономе коме то поверење заиста треба дати, а то аутоматски значи неповерење онима који су остварили један или два посто. Ако је тај легитимитет дат Скупштини, онда га ми не можемо нити смеом овде урушавати, нарочито не на начин како је то учинио посланик који је повредио ову скупштину износећи неистине о наводним криминалним радњама, износећи неистине о свему ономе што је причао ван дневног реда...

(Председник: Време.)

... Ван дневног реда... Не даје за право ни вама нама, ни том народном посланику да вређа грађане Републике Србије који нам дају легитимитет да радимо ово што радимо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Ако могу кривицу да поделим, поштовани посланиче Јовановићу, са Верољубом Арсићем пола-пола, али ви знате колико је мени тешко да изричем опомене, ви сте свесни тога да ја нисам баш лака при изрицању опомена, па сам се уздржала овог пута. Посланик заиста ништа није говорио о дневном реду, али нека му неискуство буде олакшавајућа околност за то, ако се слажете. Ако сматрате да смо обоје повредили Пословник, ми ћемо гласати о томе. Значи, важи олакшавајућа околност? Хвала.

Владимир Ђукановић је следећи, па Балша Божовић.

ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ: Хвала, уважена председавајућа.

Знате како, стара латинска пословица каже – незнање шкоди. Али без обзира на то што неко из незнања прича то што прича, чак се и незнањем хвали, ипак чланови 107. и 109. не смеју да се крше, посебно не ако се тиме вређа достојанство парламента и читаве јавности измишљањем и лагањем народа кроз неке бесмислице које су управо исказане у најгорем могућем незнању.

Разумем да дотични посланик мора да се оправда, јер је промашена инвестиција оних који су га платили и добио је 2%, али бих вас заиста замолио да убудуће спречите обмањивање јавности, посебно са том причом о томе да смо јефтина радна снага, јер тако се вређају грађани

Србије који желе да раде. У неко његово време, када је подржавао неке друге опције, ти људи су на улици остајали.

Према томе, не можете тако да вређате оне који желе да раде.

Својевремено сам, уважена госпођо Гојковић, код професора Шошкића, и ви знате, полагао Политичку економију; један колега на испиту заиста је промашио тему и професор му је рекао – колега, окрените се, у амфитеатру – био је пун амфитеатар – погледајте, цео аудиторијум вам се смеје. Тако је и овде, имали смо посланика који апсолутно ништа о теми није рекао, али оно што су му негде написали, из неке амбасаде, покушао је овде да нам прикаже. Наравно да му се цео аудиторијум смеје, има свега 2%. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК: Сто девет, то је и Неђо Јовановић већ тражио да гласамо, односно да не гласамо о повреди тог члана, то не може; 107, општи члан који говори о поштовању достојанства Народне скупштине. Мислим да сваки посланик треба сам да води рачуна о томе да ли повређује или не повређује достојанство Народне скупштине. Није моја улога да будем цензор у томе, него се то ради на изборима, па добијеш или 56% или 2%, зависи колико си поштовао достојанство Народне скупштине. Стварно не знам у чему је моја кривица.

Да ли желите да гласамо, посланиче Ђукановићу? (Не.)

Посланиче Божовићу, изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем. Председнице Скупштине, рекламирам члан 27. Пословника о раду Народне скупштине, с обзиром на то да је министар Стефановић, причајући о изборним резултатима, изоставио да каже једну веома важну чињеницу, а то је да 54, 55, 56, 60% јесте проценат који је потпуно занемарљив у земљи у којој је и даље важније ко броји, а не ко гласа.

Мислим да је веома ружно омаловажавање студената и грађана који протестују, па чак и синдиката полицијских, с обзиром на то да министар злоупотребљава...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, будите љубазни па немојте радити оно што ви говорите да се радило.

Члан 27. говори о томе да ја представљам Народну скупштину, сазивам седнице, председавам и вршим друге послове у складу са законом и овим пословником, и старам се о примени овог пословника.

Немојте реплицирати министру, могли сте тражити реплику.

БАЛША БОЖОВИЋ: Вама се обраћам, председнице.

ПРЕДСЕДНИК: Знам да се обраћате мени.

БАЛША БОЖОВИЋ: Обраћам се вама, да по члану 27. ви нисте вршили своју улогу у овом парламенту.

ПРЕДСЕДНИК: Како да не, нисам представљала добро ову скупштину, где, у земљи и иностранству? Немојте, молим вас.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ако могу да кажем да је веома лоше да не реагујете у ситуацији када министар користи говорницу да омаловажи протесте и синдикат полиције и да злоупотреби на тај начин говорницу Скупштине...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, ово спада у домен реплике.

БАЛША БОЖОВИЋ: А може исто тако, председнице Скупштине, министар да изађе пред протестанте ...

ПРЕДСЕДНИК: Изаћи ће министар где год он буде желео да изађе. Али ви дозволите да се данас придржавамо правила нашег понашања, које је прописано Пословником.

БАЛША БОЖОВИЋ: Дакле, не дозвољавате ми да завршим.

ПРЕДСЕДНИК: Немојте злоупотребљавати, члан 27. једноставно не говори о томе.

БАЛША БОЖОВИЋ: Не злоупотребљавам ја, него министар Стефановић, а мени не дозвољавате да рекламирам Пословник као народни посланик.

ПРЕДСЕДНИК: Улоге су потпуно различите. Он је реплицирао посланику Обрадовићу, вас није ни споменуо.

БАЛША БОЖОВИЋ: Али ви нисте испратили шта је говорио министар Стефановић и на тај начин сте прекршили Пословник о раду Скупштине. Сада га рекламирам и ви ми не дозвољавате да чак и тражим да ли сте прекршили или не, да се Скупштина изјасни.

Дакле, дозволите ми да кажем у чему се ваша повреда Пословника садржи.

ПРЕДСЕДНИК: Ја вас ништа не разумем.

БАЛША БОЖОВИЋ: Дозволите да кажем да бисте ме разумели.

ПРЕДСЕДНИК: Да, али немојте о министру Стефановићу, него о мени, ако може.

БАЛША БОЖОВИЋ: Не, ја вама говорим, није ми министар тема, ви сте ми тема.

ПРЕДСЕДНИК: Ја сам тема? Ја да изађем пред протестанте?

БАЛША БОЖОВИЋ: Не, него сте дозволили министру Стефановићу, ви као госпођа Маја Гојковић, да злоупотреби говорницу.

ПРЕДСЕДНИК: Није злоупотребио говорницу, реплицирао је.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ја мислим, као народни посланик, да јесте зато што је на увредљив начин говорио о људима који протестују, чак и о синдикату полиције.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, зашто ви нисте тражили реплику? Он то није изговорио, стварно. Ушла сам у салу, нисам Бошка Обрадовића слушала, само други део. У другом делу ништа није говорио о дневном реду.

Али ви сада маштате о нечему што бисте волели да сте чули, а нисте чули, јер би то било одлично за вас да можемо да причамо о нечем другом, а не о теми дневног реда.

БАЛША БОЖОВИЋ: Није рекао да се синдикат бави политиком и да из политичких разлога протестује?

ПРЕДСЕДНИК: Ја се не копчам на леђима, схватам шта ви хоћете. Знам шта ви хоћете, довољно сам искусан политичар.

БАЛША БОЖОВИЋ: Председнице, није ме било четири месеца у овој скупштини, видим да се ствари нису много промениле.

ПРЕДСЕДНИК: Пустите то, Шваба тра-ла-ла, него да ми нешто чујемо о Доха амандманима, о Европском шумарском институту, такав је дневни ред.

Нема реплике, каква реплика.

Такав је дневни ред. Ако вама међународни споразуми не представљају баш ништа, онда устаните, дискутујте и реците – мени међународни споразуми не представљају баш ништа, ја ћу државу да изолујем, овај дневни ред ништа не ваља.

Не ваља, али је изгласала већина посланика у парламенту. Ако ви знате неки други облик демократије где ће мањина да управља парламентом, онда то предложите, напишите неки рад; прочитаћемо, видећемо шта ће од тога да буде. Немојте стално мени да говорите како треба да тумачим Пословник када је Пословник јасан. Члан 27, не знам одакле сте извукли, из малог мозга, само зато што нешто мора да се цитира. Немојте тако.

БАЛША БОЖОВИЋ: Ви вређате људе који су на улицама. С друге стране, не дозвољавате онима који су у мањини да то кажу. На четири месеца сте ме избацили из ове скупштине и ништа се није променило у међувремену, све је исто.

ПРЕДСЕДНИК: Код вас се ништа није променило, цабе сам вас искључивала из рада парламента када ви баш ништа нећете да промените.

Даћу паузу свакако, ово нема никаквог смисла.

Дајем паузу од пет минута зато што нема смисла.

Убедите снагом аргумената колеге да вас пусте да говорите, ви то можете сигурно.

Значи, пет минута пауза. Безброј неких повреда Пословника... Желели сте да радимо због повреда Пословника? После четрдесет дана – хајдемо повреде Пословника. Нема смисла.

(После паузе – 16.50)

ПРЕДСЕДНИК: Имамо повреде Пословника овим редом: Маријан Ристичевић, Александра Јерков и Игор Бечић.

Реч има Маријан Ристичевић. Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Захваљујем. Даме и господо народни посланици, госпођо председавајућа, рекламирам чл. 27, 106, 107, 108. Ви сте допустили да опозициони посланици преузму вођење седнице и да се старају о реду. Госпођо председавајућа, у вези с достојанством, допустили сте немушти дијалог са Балшом Божовићем. Мени треба преводаца. Он прича о студентима. Ти студенти су и он. Дакле, на студентским протестима је био господин Балша Божовић. Мало је бајат, завршио је комбиновани државно-приватни факултет, више у „Бона фидесу“, али, госпођо председавајућа, то му не даје за право да крши Пословник.

Овај његов пријатељ из десног сектора, батаљон Азов... Испред Скупштине, кад су рушили Зид плача, ево га, нема лажи, нема преваре, ево га Балша Божовић... Штета што господин Живковић није ту да нам објасни тај чудни ветар који је дошао из Украјине. Ови су палили живе Русе у Одеси. То су њихови пријатељи. Свака част обичним студентима, али овде има необичних.

Новинари – они организују протест, зову на протест, учествују на протесту, извештавају. Ево, Антонела Риха на протесту кренула да купи гладиоле па је затекло. Ево и потомака добро плаћених политичара, који су заслужни за рушење тог зида, који је наводно ветар срушио. То је рекао мој пријатељ, колега виноделац.

Ово су такође ти студенти, мало су пребаждарени, карбуратори велики као код „тристаћа“, е то су пријатељи Балше Божовића, тако да се не заваравамо.

Ја сам већ рекао, мени то не личи на рушење власти, него на рушење државе. Ми смо ту не да бранимо власт, него да бранимо државу.

Госпођо председавајућа, на крају, честитку коју су нам упутили, уз зечје уши на патријарху, од господина Надимовића, једног од организатора тог протеста – „Срећан велики патак свима који славе“... На срећу, није увредио неку другу конфесију, али, с тим у вези, убудуће пазите, госпођо председавајућа, размислићу како да гласам, како наступају и како преузимају седницу посланици опозиције. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Члан 27. је коришћен у случају посланика Балше Божовића и повреде Пословника. Покушала сам да га наведем да говори о повреди Пословника, и он је учинио нешто слично вама, с тим што ви мене опомињете да је требало да га спречим. Ја та конкретна сазнања која сте ви сада изнели немам, тако да нисам могла да учествујем у томе и да знам да ли он износи истину или неистину.

Сматрам да нисам повредила члан 27, али о томе парламент може једино да одлучи.

(Маријан Ристичевић: Желим да се гласа.)

Александра Јерков, изволите.

АЛЕКСАНДРА ЈЕРКОВ: Само вас молим, прво, председнице да ме обавестите да ли имам два минута, како каже члан 103. Пословника, или два минута и педесет секунди као претходни говорник, да причам шта год ми падне на памет, као што сте њему допустили.

Госпођо председнице, ви сте прекршили члан 100. Пословника. Све и да сте се позвали на њега и да сте, како вам Пословник налаже, сишли међу клупе и полемисали са народним посланицима, и даље вам не би било допуштено да кажете народном посланику да говори нешто као „Шваба тра-ла-ла“, зато што то наш пословник не дозвољава. Ви сте то малопре учинили. Ви сте са места председнице Скупштине једном народном посланику рекли да говори нешто као „Шваба тра-ла-ла“.

Не знам да ли је то начин на који сте ви навикли да комуницирате са колегама, да ли је то начин на који ви комуницирате у странци, да ли сматрате да је то прихватљива комуникација за Народну скупштину. У сваком случају, све што мислите, молим вас да задржите за себе, а да се овде ограничите на начин комуникације који нам овај пословник прописује. Он нас обавезује да се једни другима обраћамо са уважавањем и да не дајемо, посебно са места председника Скупштине, госпођо Гојковић, такве квалификације о нечему што народни посланици говоре, само због тога што се вама, из било ког разлога, не допада то што су они рекли.

Друго, члан 103. вама не оставља никакву могућност да прекидате говорника и полемисете са њим. Ваше је да саслушате његово образложење због чега сматра да сте повредили било коју одредбу Пословника, да дате образложење и да питате да ли је та особа задовољна образложењем које сте дали или није.

Уместо тога, ви не можете да саслушате ниједан минут, ви прекидате, вређате, полемисете са народним посланицима, на шта немате право, све да бисте могли после да говорите и тврдите како сте великодушно допустили опозицији било шта. Не треба ви ником ништа да допуштате, ви треба да се држите Пословника.

У том правцу, ја ћу завршити јер видим да желите да ми после пребаците вероватно како сте ми дозволили да говорим дуже, али ја ћу говорити у складу са Пословником, што ви не чините.

ПРЕДСЕДНИК: Ето, сад ви знате и шта ћу ја да кажем. Добро, како год.

Члан 103. има пуно ставова, не знам на шта сте мислили. Ја ћу вас послушати следећи пут.

(Александра Јерков: Рекла сам да сте дужни да дате образложење по Пословнику и да питате народног посланика да ли је задовољан образложењем.)

Добро, тако је, у праву сте делимично. Мислим да треба чешће да користим онда став 8, да ућутим, да ништа не одговорим, иако сам по Пословнику дужна да одговорим посланику на повреду.

(Александра Јерков: Дужни сте да...)

Добро, дужна сам да слушам и добацивања. Све је у реду.

Значи, по члану 103. став 8, могу да одузимам две минуте, да прећутим и само, како сте ми ви препоручили, стриктно се придржавам Пословника и одузимам по две минуте сваки пут кад неко буде реплицирао и рекао – повреда Пословника. Хвала на савету, мислим да ћу то и да користим.

Ово друго што сте рекли, да, можда сам мало искочила из свог објашњења. Драго ми је да сте приликом повреде Пословника на чл. 100. и 103. исказали свој сензибилитет ка увредама па сте заштитили свог колегу посланика из ваше посланичке групе. Молим вас онда, када неко изриче увреде на рачун другог посланика, да једнако реагујете, да бих вас схватила на прави начин, онако како ви то желите када су у питању увреде само за посланике који су вама симпатични. Молим вас да када посланик, који додуше од пре два-три дана и није посланик, каже „Мају на врбе“ или „Немој да ме спомињеш на Скупштини“, иако се каже – у Скупштини, и – на седници, али добро...

(Народна посланица Александра Јерков добацује.)

Па, сад баш нисам сигурна, али добро, ако ви кажете на Скупштини, онда ћемо на Скупштини. „... Јер могу да ти се појавим“ или „Повампирићу се“, онда једнако да реагујете.

Али „Маја на врбе“ је врло интересно и мислим да би требало да сви посланици реагују на то.

Ето, ја се Балши Божовићу извињавам што сам рекла „Шваба тра-ла-ла“. Једнако очекујем извињење од свих посланика који су тако осетљиви на увреде посланице која каже „Шваба тра-ла-ла“, што каже 99% грађана Србије када хоће да каже да неко нешто понавља стално, али „Маја на врбе“ то је већ мало осетљиво.

Мислим да нисам повредила члан 100. и члан 103, али на гласању ћемо то утврдити.

(Александра Јерков: Нисте ме питали да ли желим да се изјасним.)

Па сигурно да желите.

(Александра Јерков: Ви знате шта ја желим?)

Не чујем вас добро, ја чујем само кад се јаве посланици.

Желите, не желите?

(Александра Јерков: Желим, и члан 100. и члан 103.)

Добро, и члан 100. и члан 103. Све је у реду.

Реч има Игор Бечић, повреда Пословника. Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштована председавајућа, уважени посланици, ја сам се јавио још после излагања господина Обрадовића. Сматрам да су грубо прекршени чл. 106. и 112. Ми смо имали прилику, већ шест месеци, да неко изађе са председничком кандидатуром, да нас убеђује из седнице у седницу да је озбиљан председнички кандидат, да заслужије поверење грађана, а кад добије 2%, онда на данашњој седници излази са grubим лажима, обмањивањем јавности, грађана и нас посланика, објашњавајући да су та два процента већа него 56% колико је добио председник Српске напредне странке, господин Александар Вучић.

Да не говорим о глупостима које су овде изречене о службама безбедности, о протестантима, и свему ономе што је говорио у свом излагању. Сад, не знам шта је његова политика – залаже се за Русију, а онда не признаје да је председник Русије господин Путин честитао председнику Српске напредне странке победу на изборима.

Такође, неки други посланици залажу се за неке друге европске вредности, а не признају да су немачка канцеларка, кинески председник и многи европски званичници честитали величанствену победу господину Вучићу. Сада желе да нас убеђују да оно што политичари покушавају да манипулишу са студентима, да овде износе лажи о неким, по њима, неправилностима на изборима... Све то да би се занемарило оно што је истина данас у Србији, да је кандидат, председник СНС добио 56%, а они се могу поносити са 1% или 2% подршке грађана на изборима.

Сматрам да је Пословник прекршио председавајући, господин Арсић, тако да сматрам да не треба да се гласа о томе. Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, зато што сам хтела да одговорим као Балши Божовићу; ви сте му реплицирали. А морала сам да послушам посланицу Јерков па да вас пустим да кажете до краја. Ето, тако изгледа када ми не дате да прекинем. Хвала вам.

Да престанемо сад мало са повредама Пословника, да не бих морала да одређујем паузу, и да наставимо са радом?

Владимир Орлић, реплика коме?

(Владимир Орлић: Обрадовићу.)

Реч има Владимир Орлић, реплика Бошку Обрадовићу.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала лепо, госпођо председнице. Да, разумем да није једноставно пратити ток расправе када сви они који се упорно труде да овде добију пажњу и јавности и колега у Народној скупштини, да привуку камере на сваки могући начин, раде то што раде. Заиста је тешко пратити седницу и држати ток расправе. Ја сам врло стрпљиво чекао, а јасан је основ, основ је помињање председника Српске напредне странке.

Зашто га је поменуо онај који је реплику изазвао, а притом, пошто је тешко држати нит... Мислим свакако на посланика „Пернара“,

односно „Двернара“, како беше. Зашто га је поменуо, то је више него јасно. Тај човек је Александром Вучићем потпуно фасциниран, из више разлога. Прво због тога што је резултат од преко 55% гласова, колико је добио Александар Вучић, сам по себи резултат вредан пажње. На то свако може да каже само – скидам капу. Преко два милиона гласова грађана Србије јесте свакако резултат вредан пажње и на то свако може да каже само – скидам капу. Али када се тим питањима и Александром Вучићем баве они који имају феноменална два процента, они могу само да остану фасцинирани, да дан и ноћ ни о чему другом не мисле до о Александру Вучићу, његовом резултату и свом „феноменалном успеху“ од два процента.

Но, та два процента нису крај баладе, даме и господо. Када погледате места где су поновљени избори, тај који је реплику изазвао, „Пернар“, „Двернар“, како беше, добија у Тополи један глас, не један проценат него један цео глас, добија у Лесковцу један глас, добија у Трстенику један глас, а у Новом Саду, опа, алал вера, цела три гласа!

Тај неко, пошто је очигледно био најзаинтересованији за појам „студентско и омладинско“, јер се тим два-три пута бавио, очигледно има жељу да се са тим појмовима идентификује. Иако у петој деценији, човек не би рекао да је уопште у контексту студентског и омладинског, ја ћу да покажем добру вољу и да кажем – ево, ипак признајемо, јесте. Јесте у контексту и тог студентског и тог омладинског, јер управо свим оним што ради и што прича он сам себе подмлађује – чини да делује баш као дете. Хвала лепо.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Јасмина Николић, као овлашћени представник.

ЈАСМИНА НИКОЛИЋ: Захваљујем се. Уважена скупштина, уважени представници предлагача, ја ћу се осврнути на све законе о потврђивању конвенција, протокола и споразума, оним редом којим су излистани у обједињеној расправи.

Крећем од закона о потврђивању Конвенције о Европском шумарском институту. Конвенција је настала 2003. године. Нема сумње да се ради о корисној конвенцији, пре свега за академску заједницу будући да у раду Института учествују колеге са Шумарског факултета Универзитета у Београду, Института за шумарство у Београду и Института за шумарство и животну средину из Новог Сада.

Оно што бих замолила предлагача, две кратке ствари у вези с овом конвенцијом, јесте можда кратко појашњење о контексту кашњења, пошто је тринаест година прошло од настанка Конвенције до верификације овог споразума. Друга ствар је чињеница да се у образложењу закона каже да нема финансијских обавеза за државу, што је очигледно тачно, с тим што су институти буџетски корисници, универзитет такође. Сигурно неке

чланарине плаћају. Колико видим, не ради се о великим средствима, можда нешто између 220 и 750 евра, с тим што не би било лоше да се констатује у образложењу да би потпуно могло да се разуме о којој врсти финансијске обавезе се ради. Кратко питање још – да ли ће и ко покривати трошкове, ако уопште може да се предвиди учешће државних представника у раду те конвенције?

Што се тиче другог закона, то је закон о потврђивању Протокола о елиминацији незаконите трговине дуванским производима, Влада га је предложила 25. јануара 2017. године. Ви сте рекли да је до сада Протокол потписало 65 земаља – сада читам податке са сајта Светске здравствене организације – 26 је ратификовало, тако да је на месту констатација да нам не требају средства у буџету за имплементацију овог споразума. Колико разумем, у 2017. години је свега једна земља ратификовала до сада споразум; не знам да ли ћемо ми бити друга или трећа по реду, да ли је још негде то у току. Питање је – да ли очекујете онда примену у 2018. години? Не знамо. У реду, хвала.

Закон о потврђивању Доха амандмана на Кјото протокол уз Оквирну конвенцију Уједињених нација о промени климе. Дакле, овде је јасно о чему се ради, ово је наша обавеза. Једну ствар нисам разумела, могуће је да сам погрешно разумела, да Србија нема обавезу смањења емисије гасова, заправо, колико сам ја разумела, нема онај квантификовани део, не каже се тачно колико. Оно што ме је збунило, молим вас за појашњење, јер не знам да ли је пропуст или неки конкретан разлог – зашто није стављена на дискусију Париска конференција, односно тај споразум, пошто је тема очигледно та. Нарочито зато што је Србија већ испунила неке обавезе; колико видим, предњачи у томе да достави укупну емисију (нешто преко 9%) и прва је у региону.

Четврти је Предлог закона о потврђивању Споразума о учешћу у Средњоевропском програму универзитетске размене *CEEPUS III*. Морам да кажем, будући да долазим из високог образовања, да је ово одлична ствар. *CEEPUS III* је програм који годинама имплементирамо у Србији, на обострано задовољство студената и наставника, како из наше земље тако и других земаља. Збуњује једна ствар, а то је да каснимо седам година са ратификацијом Споразума, иако се позивамо на то да га имплементирамо по Бечкој конвенцији. Ја не знам зашто каснимо па је моје питање министру – ако није проблем да објасните зашто каснимо, било би добро. Такође, да напоменем, пошто за уговорне стране које депонују своје инструменте одобрења након ступања на снагу Споразума, а то је било 2011. године, практично Споразум ступа на снагу првог дана наредног месеца, у нашем случају још није ступио на снагу – то је оно што је мени важно да истакнем – иако се имплементира по Бечкој конвенцији.

Оно што је јако добра вест, ако сам добро разумела, а молим министра да потврди или порекне, јесте да се очекује да ће Србија

председавати заједничком одбору министара у периоду од 2017. до 2019. године. То је некако провучено кроз образложење, па не би било лоше да потврдите ако је тако.

У образложењу прописа се не каже ништа у вези са проценом финансијских средстава потребних за примену у 2017. години. Из онога што сте рекли видим да смо примили 149 стипендиста, оних 149 месечних јединица *CEEPUS-a*, које износе нешто око 18.000 за студенте и 35.000 за наставнике. Практично бисмо могли да изведемо онда и колико је то укупно финансијских средстава за Србију, јер нисам нашла у буџету, могуће је да је моја грешка.

Пето, Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и осталих чланица Иницијативе за реформу образовања у Југоисточној Европи о седишту Секретаријата Иницијативе за реформу образовања у Југоисточној Европи.

Овај споразум предвиђа да Београд буде ново седиште Секретаријата. Раније је било у Хрватској, ако се не варам; онда је пренето на ЦОП, Центар за образовне политике, где је и сада, привремено. Споразум подразумева и неке обавезе Србије, о којима сте већ говорили, а то је да обезбеди Секретаријату просторије, комуникационе везе и логистичку помоћ, и то без надокнаде, као и годишњи финансијски допринос, који је за сада до 2013. године био 9.000 евра, и једнократно учешће у оперативним трошковима од 20.000 евра. Рекли сте да је то предвиђено у буџету. У реду. Остаје питање шта ће се десити са средствима која су планирана за 2016. годину, у износу од 3.567.000 динара, пошто нису предвиђена средства за 2017. годину овако експлицитно.

Још једно питање. Он ступа на снагу након што четири државе чланице Иницијативе ратификују међународни споразум. Не знам колико их је до сада ратификовало, па ако можете да нам кажете. Када се очекује ступање на снагу?

Морам да изразим жаљење... Не знам како је протекао конкурс, да ли смо имали нашег кандидата на конкурс за избор директора Секретаријата, пошто је он изабран у мају 2016. године на конкурс расписаном у новембру 2015. године; то је, ако сам добро разумела, колегиница из Хрватске, која је и започела *ERI SEE* у Хрватској. Па, ако можете да кажете јесмо ли имали као земља свог кандидата за директора и како је текао тај изборни конкурс.

Шесто, Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Пољске о сарадњи у борби против организованог криминала. О овоме је већ било дискусије на одбору, и то смо усвојили. Два питања имам, мада сте делимично одговорили зашто се касни са ратификацијом Споразума, јер је потписан 2011. године; чујем да га је тек 2015. Пољска ратификовала. У реду. Следеће питање је у вези са буџетом. Каже се да су издвојена средства у буџету за 2016. годину нешто

преко 400.000 динара и да нису потребна за 2017. годину. Претпостављам да је сада дошло до промене ситуације, па ако можете да дате неко појашњење у вези са средствима планираним за 2017. годину.

Коначно, не знам како теку преговори са тим државама. Дакле, овде је надлежни орган само Министарство унутрашњих послова, док су, компаративно, у Споразуму о сарадњи са Немачком и Министарство здравља и Министарство финансија. Ако можете само да кажете кратко, јер су слични споразуми и слична је тематика.

Седмо, Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Савезне Републике Немачке о сарадњи у области безбедности. Имала сам нека питања у вези са претходном регулативом на коју се наслања овај споразум, међутим, чула сам од вас да се ради о потпуно новом споразуму, који на нов начин дефинише однос ове две земље у погледу сузбијања кривичних дела организованог и тешког криминала. Остаје исто питање о буџету као и за претходни споразум; ради се о 141.000 динара планираној за 2016. годину, да ли ће се и како трошити у 2017. години.

Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о измени Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Бугарске о полицијској сарадњи. Немам никакав коментар, јасно је све, врло је добро ово образложено.

Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Чешке о сарадњи у области културе, образовања, науке, омладине и спорта. Влада га је поднела крајем јануара 2017. године. Посебно ми је драго због мојих колега са Катедре за бохемистику Филолошког факултета што ће овај споразум бити очигледно ратификован, јер подразумева размену лектора, наставника и стручњака за чешки, односно српски језик и књижевност.

Имам неколико питања у вези с овим споразумом. Он је потписан 2009. године од стране Србије и Црне Горе, а чешка страна га тада није потписала. Не знам које је образложење дала. Каже се овде да се ради о споразуму који је „скоро идентичан споразуму чије се потврђивање предлаже“. Дакле, само ако може појашњење зашто чешка страна тада ово није потписала и у чему је разлика између тадашњег споразума и садашњег? Такође, наводи се да су у буџету Републике Србије за 2017. годину планирана средства. Замолила бих министра да само каже колика су то средства, ако може.

Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Мађарске о пловидби реком Тисом. Ово је један од боље образложених предлога закона. Можда су мало пренаглашени билатерални односи будући да Споразум подразумева пловидбу бродова са заставама других држава, који вију заставе других држава, те је онда можда било добро нагласити да се ради о регионалној сарадњи.

Питање у вези са финансијама – предлагач наводи да се овим споразумом не стварају финансијске обавезе; остаје отворено питање како ће се финансирати рад и путовања десеточлане мешовите комисије. Дакле, у Споразуму се спомиње десеточлана мешовита комисија, где је пет чланова са мађарске стране а пет чланова са српске стране. Предвиђено је да они врше надзор над спровођењем Споразума и да се редовно састају, заборавила сам у ком ритму. Углавном, неки трошак овде свакако мора постојати и било би добро да се нађе у образложења овог закона. Поткрала се и нека словна грешка, али то је сад мање битно, обично их не видим, па, сад сам је видела, прескачем.

Предлог закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Државе Катар о узајамном подстицању и заштити улагања, који је поднела Влада 30. децембра 2016. године. Данас нема представника Владе; наведено је у оном документу да ће бити министар Расим Љајић. Оно што ми још недостаје овде јесте текст Споразума на енглеском језику, обично дођу са текстом на неком страном језику, али у реду.

Образложење прописа не садржи довољно анализу садашњег стања и проблема које намерава да реши, а по Пословнику би то морало да буде ту. Наиме, пропис решава проблем, цитирам, „непостојања правног основа и оквира, у коме ће се обезбедити додатно привлачење инвеститора“. Одавде следи да већ постоји правни основ и оквир за иницијално привлачење инвеститора, што би онда био Закон о улагањима, и то у обе земље. Дакле, није речено који основ постоји за иницијална улагања у Држави Катар.

Молим предлагача да појасни, или неко од присутних представника Владе, које је то садашње стање; који правни оквир обезбеђује иницијално привлачење инвеститора у обе државе. Затим, у складу са Пословником, да ли је разматрана могућност да се проблем додатног привлачења инвеститора који је овде констатован реши изменама постојећих прописа који се имплицирају овим образложењем? Ако јесте, зашто је одбачен? Ако није, зашто није? Због чега се не мењају прописи да подстакну све привреднике и заштите њихова улагања; дакле, зашто само одређене? Фали то у овом образложењу да бисмо могли да схватимо целину предлога.

Којим се тачно одредбама обезбеђује додатно привлачење инвеститора како у Србији тако и у Катару, пошто се ради, како је већ неко приметно, о узајамном подстицању улагања? Шта мотивише ову потребу, како у Србији тако и у Држави Катар? Наиме, молим предлагача да образложи и контекст узајамног подстицања улагања. Да ли Србија улаже у Држави Катар? Да ли Држава Катар улаже у Србији?

Зашто се третманом најповлашћеније нације, који је овде наглашен, и другим додатним одредбама привилегују недефинисани страни

инвеститори? Претпостављам да је у образложење могао да уђе, евентуално, и назив инвеститора чије се инвестиције очекују. Како је неко од предлагача рекао, постоји огроман инвестициони фонд од 170 милијарди долара. Зашто се третманом најповлашћеније нације и другим додатним одредбама привилегују неименовани, недефинисани страни инвеститори из Државе Катар, а не неки други, или било које друге државе, и зашто се њима дају... Делује исто, али се заправо ради о већим погодностима него за домаће привреднике, јер имају неке заштитне одредбе. То није објашњено, и очекивала бих, у складу са Пословником, пошто тамо пише шта све мора да се образложи.

Да ли наши привредници, теоријски, имају боље погодности за улагање у Држави Катар него у Србији? Да ли ово значи да ако домаћи привредни субјекат који нема ове погодности у Србији отвори фирму у Катару, инвестира у њу и онда та фирма реинвестира назад у Србију, може тиме да постигне ове погодности, односно да тако заштити своју инвестицију? Да ли је предлагач размотрио и ризик да се овим споразумом створи подлога за то да се илегално извуче новац евентуално из земље и врати у земљу као заштићена инвестиција?

Конечно, на чију иницијативу је у Споразум укључена – разумем да се ради о општој одредби, али би било добро да знамо – и накнада губитака, без одлагања, које инвеститор претрпи, а који су резултат догађаја или околности које се нису могле предвидети? Онда се набраја: рат, оружани сукоб, ванредно стање, побуна, устанак или немир. Разумем да долази из облигационог права, али бих волела да знам на чију иницијативу.

Као што је приметила колегиница Санда, у овом пропису израз „територија“ у случају Србије није дефинисан тако да обухвата ваздушни простор и унутрашње воде. У члану 1. прописа, у коме се наводе изрази који се дефинишу, односно појашњавају, став 6. не садржи израз. Молим, ако ово неко може да објасни, пошто делује доста компликовано. Дакле, зашто се тачка б) уопште нашла у члану 1. будући да каже следеће: „Свака промена облика у која су средства уложена или реинвестирана неће утицати на њихов карактер као улагања, под условом да таква промена није у супротности са одредбама овог споразума и законима стране уговорнице...“? Ово долази из Закона о улагањима, где се говори стриктно о страним улагањима и промени правног облика.

Предлог закона о потврђивању Споразума између Републике Србије и Румуније о социјалној сигурности Влада је поднела 30. децембра 2016. године. У питању је споразум који формално доноси добре новине у области социјалне сигурности грађанима Србије и Румуније, укључује пензије и инвалидско осигурање, сабирање периода осигурања навршених у обе државе ради остварења права на давање итд.

Образложење Споразума, међутим, није довољно експлицитно у погледу проблема које пропис треба да реши, јер не садржи анализу садашњег стања и само се посредно може закључити да је постојећи пропис из 1976. године у ствари покривао здравствено осигурање, и то хитне медицинске случајеве. Било би добро да те ствари буду експлицитније у образложењима.

Замолила бих предлагача да овај споразум стави, евентуално, у контекст *IPA II Interreg* Румунија–Србија програма будући да је један од програмских циљева *IPA II* социјална сигурност.

Није урађена финансијска процена средстава потребних за спровођење прописа, мада се каже да ће средства бити обезбеђена из буџета у оквиру лимита који одреди Министарство финансија. Не би било лоше да знамо о коликим средствима се ради. И, ако није могуће проценити, зашто није могуће проценити.

Такође молим предлагача да нагласи постоји ли ... Ја сад опет постављам, нисам сигурна да је тако, пошто предлагачи имају обавезу наглашавања да ли постоји обавеза усаглашавања са европском регулативом. Делује да је ово процес усаглашавања са Уредбом ЕУ 883/04, где постоји обавеза усаглашавања у области социјалне сигурности.

Споразум је потписан у октобру 2016. године. Ви сте најавили да ће бити нових споразума сличне природе са другим државама. Знаш да је након потписивања овог споразума председник Владе био у посети Румунији, да су тамо потписани још некакви додатни споразуми и један протокол који има директне везе и са протоколима којима се овде бавимо а тиче се сарадње на граници, оних патрола, као што је са Бугарском. Да ли можда знате да ли се очекује потписивање тог споразума и његова евентуална верификација?

И у овом споразуму је под тачком 11) уочљива несразмера дефиниција. Претпостављам да свако да своју дефиницију територије, али је несразмерна дефиниција територије у овом споразуму и у Споразуму са Државом Катар, пошто се и овде помињу ваздушни простор и водни путеви, а код нас не.

То је то што се тиче самих споразума. Још само једна примедба у вези са тиме да је можда требало укључити и неке друге споразуме који су се већ налазили у процедури, попут Предлога закона о потврђивању Споразума из Париза, који сам већ споменула и Предлога закона о потврђивању Споразума о оснивању регионалне канцеларије за сарадњу младих, јер је предат 30. новембра, исто када и *CEEPUS III*. Најлепше хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хоће ли министар да одговори?
Министар Недимовић има реч. Изволите.

БРАНИСЛАВ НЕДИМОВИЋ: Захваљујем. Извињавам се свим посланицима што ћу искористити ово време да говорим и о неким стварима које су изнете пре једно сат времена, пре ових дискусија које се нису односиле на предлоге закона, али немојте се љутити што ћу се кроз ову расправу, кроз дискусију са вама осврнути на неке ствари које су малопре речене.

Прва ствар, што се тиче потврђивања Конвенције о Европском шумарском институту, неће бити обавеза из буџета, ни од стране института. Они ће то финансирати из сопствених средстава, нема додатних финансијских трошкова за евентуалне наше учеснике зато што се буџет Европског шумарског института искључиво финансира од чланарина придружених чланова и од донација. Нема трошкова који могу настати са друге стране.

Било је питање зашто је тек сад. То могу да питам и ја вас. Могу само да изразим захвалност својој колегиници која је била министарка пре мене због тога што је поново покренула ту тему заједно са директором Европског шумарског института и директором Управе за шуме. То је било 2015. године. Зашто неко дванаест година ту тему није обрађивао? Ваљда му шуме нису биле важне. То је мој једини одговор. То је страшно, али је истинито. На нама је да ово усвојимо и да преузмемо сва савремена решења у управљању шумама која постоје данас у свету, која су модерна, да пробамо да пренесемо, имплементирамо код нас.

Што се тиче овог другог, Доха амандмана и уопште приче око Кјото протокола, Париску конвенцију је Влада Србије усвојила 1. децембра. Упутили смо је Скупштини. Надам се да је само због хронологије, јер прво су, временски, Доха амандмани; идеја је вероватно била да се то на следећој седници усвоји. Ми смо своју политичку вољу за усвајање тога јасно изразили, јер желимо да будемо са свим савременим земљама света које се боре за здравију животну средину.

Оно што не могу да разумем, не из нашег излагања, него из излагања једног претходног овлашћеног предлагача, јесте прича о занемаривању животне средине и о неком негативном контексту говорења о Кјото протоколу. Ја се извињавам, али ја се, господине Бошко, обраћам вама зато што сматрам да је животна средина ствар која је универзална вредност, универзално право. Ако је демократско право свих да говоре о свему, демократско право је, исто тако, да предлоге ових закона већина предложи. Они се налазе данас на дневном реду. Не можете ви нама одмах да спочитавате да ми не водимо рачуна о другим стварима. И ово су важне ствари. Животна средина је јако важна ствар. Можда она није толико била у првом плану, али је јако важна и ми желимо да је наметнемо као важну тему.

С друге стране, било је питање о квантификавању наших обавеза по Доха амандманима. Ми радимо на смањењу емисије штетних

гасова, кроз сектор инфраструктуре, кроз сектор енергетике, али немамо квантификовану обавезу као 35 најразвијенијих земаља које имају обавезу да у одређеном проценту то реше. Мислим да јако важно да кроз ове споразуме, које цео свет признаје (можда неки мисле да то није битна тема), покушамо да изразимо своју спремност да идемо у корак са савременим светом у погледу очувања животне средине. Наше обавезе ће бити квантификоване након 2020. године и прихватањем Париске конвенције. То је оно што је добро. Ми то радимо и овог тренутка; само, добили смо право, по овим Доха амандманима, да то немамо као обавезу од 2013. до 2020. године.

Још једна ствар је изнесена пре једно сат времена. Пазите, Кјото протокол је престао да важи још 2013. године, тако да су апсолутно нетачне ствари које су изнете, да се сад неке ствари тичу Кјото протокола. Он је престао да важи 2013. године. Сада важе Доха амандмани на Кјото протокол.

Овде је прича о правно уређеном систему заштите животне средине од емисије штетних гасова. Мислим да су ове ствари јако важне и за грађане Србије, јер ако погледате листу приоритета о којима грађани желе да разговарају, за шта се залажу, животна средина је јако високо. Ми се трудимо да у овој и наредној години кроз процес придруживања ЕУ што пре отворимо ово поглавље како би нам било на располагању што више средстава за финансирање наших потреба у области животне средине.

Још једну ствар да кажем, зашто су важни Доха амандмани – ми са овим имамо право да аплицирамо код Зеленог климатског фонда, имамо право да аплицирамо код других билатералних споразума, односно извора финансирања који постоје. Мислим да је то корисно и не видим ништа проблематично у тој ствари.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Реч има др Небојша Стефановић.

НЕБОЈША СТЕФАНОВИЋ: Покушаћу концизно да вам одговорим. Дакле, са наше стране укључена су министарства финансија и здравља зато што се фактички ради о међудржавном споразуму који у најширем облику обухвата борбу против прекограничног криминала, против нарко-трафикаинга. Ту су, кроз Министарство финансија, царине, а са Министарством здравља имамо заједничке тимове који се баве уништавањем дрога, начином складиштења и обезбеђивањем прекурсора и свега онога што се ради у тим областима. Зато су они укључени.

Што се тиче финансирања, ми нисмо знали које ће тачно године ступити на снагу, јер то није зависило од Министарства. Нисмо предвидели јер су средства иначе... Ако и буду потребна, она ће се обезбедити из текућих апропријација Министарства унутрашњих послова и биће заиста минимална. Због тога нисмо предвиђали било какву конкретну цифру. Видели сте да су 2016. године то била релативно скромна средства, тако да на тај начин можемо да решимо ова питања.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Реч има Александра Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважена председавајућа, поштовани министри, колеге посланици, данас је седница у једном светлу постизборног периода, када треба да констатујемо да је преко 2.012.788 грађана гласало за кандидата Српске напредне странке и коалиционих партнера и убедљиво, са 55%, победила на прошлим председничким изборима. Оно што је интересантно, на основу анализа 8.396 бирачких места можемо да видимо да су сви остали кандидати укупно добили 43,26% гласова. То показује да кандидат који је добио највећи број гласова има већи број гласова него сви остали кандидати заједно.

Зашто ово говорим? Зато што данашња седница има за дневни ред једанаест тачака које се односе на ратификацију споразума из различитих области, који су управо политичка платформа коју је Александар Вучић дао грађанима Србије да се изјасне и да кажу шта мисле о томе. Грађани су недвосмислено дали подршку наставку реформског курса Србије, али и наставку реформи у различитим областима. Тако су три споразума из области безбедности, полицијских активности и борбе против организованог криминала саставни део активности које Србија има по питању поглавља 23 и 24, када су у питању европске интеграције.

Треба рећи да нема демократски уређеног друштва уколико немамо уређене секторе безбедности, уколико немамо сарадњу са полицијским службама других земаља у окружењу, поготово са онима са којима се граничимо. Треба рећи и да велике државе не склапају споразуме са земљама у којима не влада стабилност, ред, рад и дисциплина и не постоје правила која се поштују. Србија, у сваком случају, поседује та правила, поседује Устав, поседује законе, које поштује.

Управо због тога данас имамо један споразум са Републиком Немачком, који је прошле године потписан у Берлину. То је споразум који се односи на безбедност и тачно дефинише шта треба заједнички Република Немачка и Србија да раде када су у питању ове области.

Када су у питању полицијске активности и борба против организованог криминала, очито се види на делу једна реформа система у којој можемо да видимо, када је у питању Бугарска, да је од великог значаја да управо са земљама са којима се граничимо имамо чвршћу сарадњу у том сектору. Један овакав уговор је оличење тога.

Грађани су показали на прошлим изборима да верују у институције управо зато што су подржали кандидата који је председник Владе, али су недвосмислено показали и да дају подршку миру и стабилности.

Оно што је питање данас, можда за министра унутрашњих послова, то је да ми имамо прилике да видимо да је остварено демократско право и оних који имају пет или десет пута мањи проценат добијених гласова на прошлим изборима, једноставно, они имају право да митингују,

да негодују због таквих резултата, али поставља се основно питање – ко је организатор таквих протеста? Увек када треба да организујете неки протест или скуп, нормално је да се пријавите Министарству унутрашњих послова Србије. Тај неко ко се пријављује као правно лице или физичко лице треба да се легитимише, значи, тачно да има свој назив, или организација да покаже своју регистрацију. Ми овде немамо тачно дефинисану регистрацију, ни особу која то организује. Мислим да је у питању прикривање иза младих људи, који су по природи увек бунтовни, и то је оно на чему ми као друштво треба доста да радимо. Треба да научимо младе људе да постоји систем и политички живот у Србији на основу кога могу на адекватан начин да реагују и организују одређене скупове, али да за то постоји закон и процедура и да треба да пријаве такав скуп, управо због тога да би комшије које живе у том делу града могле на адекватан начин да функционишу.

Други део уговора које данас имамо прилике да чујемо односи се на образовање. Мислимо да овај предлог споразума који се односи на универзитетску сарадњу даје могућност да се у будућности појача интензитет сарадње професора и студената, али и оних који желе да буду носиоци стипендија када су у питању докторске и постдокторске студије. Ова цифра коју смо чули од господина министра заиста показује велику жељу наших научних радника да у будућности повећамо овај број стипендија, али и сарадњу. На крају крајева, показује се да је Србија ипак стециште младих и паметних људи, јер је много већи број стипендија које постоје овде, него за које смо ми дужни да другима дајемо.

Оно што је иначе анализа свих истраживања земаља ЕУ, то је да у Србији постоје млади људи који брзо уче. Када кажу да је велико интересовање развијених земаља ЕУ за наше кадрове, то је управо због тога што се наши људи, чак и са незавршеним факултетима, а нарочито са завршеним факултетима, врло брзо прилагођавају системима образовања јако развијених земаља.

Начин на који су дефинисани програми за универзитетску сарадњу, као и споразум који се односи на чланство у Иницијативи земаља југоисточне Европе, који даје овде један модел да секретаријат овакве организације буде у Београду и да је наше учешће у овој организацији од изузетног значаја, у ствари показују став Министарства просвете, које жели да сектор науке, просвете на одређени начин подигне на виши ниво.

Споразум који се односи на Чешку није само из области образовања, него, очито, и културе, спорта и младих, и то је оно што недвосмислено не можете раздвојити. Због тога је сигурно један од споразума које треба подржати.

Што се тиче области заштите животне средине и шумарства, имали смо прилике да чујемо од министра да ће ратификацијом овог Доха амандмана на Кјото протокол Србија имати веће могућности да повлачи

одређена финансијска средства из фондова који се баве климатским променама.

Када причамо о томе, ми у крајњој инстанци увек мислимо на оно што нас је снашло, а то је могућност изливања река, односно одбрана од поплава као део превенције када су у питању климатске промене, да се Србији више никада не догоди оно што се догодило 2014. године.

Споразум који говори о слободној пловидби Тисом. Треба рећи да ратификацијом овог споразума између Мађарске и Србије, који је иначе потписан на заједничкој седници две владе у Нишу прошле године, престаје да важи протокол који је важио од 1955. године. Значи, до сада се нико није бавио детаљно водним саобраћајем и слободном пловидбом Тисом. Очито је ово министарство, под овом владом, на један озбиљан, крајње квалитетан начин направило предлог споразума, заједно са мађарском страном, и послало на ратификацију, која је од изузетног значаја не само за водни саобраћај, него уопште за промет роба и услуга.

На крају, имамо споразум са Катаром који се односи на заједничка улагања, односно подстицаје, који је очито у парламенту изазвао највеће интересовање неких странака из бившег режима. Ми сада више ни не знамо које су то странке, јер смо на прошлим изборима имали три ванстраначка кандидата која су подржале неке странке које сада нису имале своје кандидате. То је јако чудно због тога што су те странке имале економске подстицаје управо од стране неких фирми из Катара. Просто ме чуди што данас уопште причамо на такав начин о оваквом споразуму, јер је циљ да се заштите одређене инвестиције, па и инвестиције кроз одређени невладин сектор, оправдан, с обзиром на то да се плаћа порез и да имамо приходе 20% када је у питању ПДВ. Тако да мислим да би сви они који су се највише противили сада требало да подрже један овакав споразум.

С друге стране, имамо и део који сте сигурно заборавили, а то је да наше компаније функционишу на територији Катара и имају уговоре, као што је „Енергопројект“. Треба да заштитимо, на крају крајева, наше компаније које функционишу тамо, тако да не видим никакав спорни члан у овом делу када је у питању споразум са Катаром.

На крају, имамо споразум Републике Србије са Румунијом који се односи на социјалну заштиту, односно социјалну политику. Треба рећи да је овај споразум од изузетног значаја. Не знам да ли уопште грађани Србије имају сазнања да 22.500 грађана српског порекла живи у Румунији и да ми овим њима суштински помажемо, наравно и грађанима у Србији који су румунског порекла. Већ од данас, кад ратификујемо овакав споразум, питање њихових пензија више неће бити никакав проблем, поготово када је у питању исплаћивање у Румунији и Србији. Друго, неће имати проблем са здравственом заштитом када су у питању њихове здравствене књижице. Оно што је јако битно, то је да на потпуно транспарентан начин имамо сарадњу са Румунијом у овој области.

Треба похвалити рад овог министарства из ове области због тога што је преко двадесет земаља потписало овакав споразум, а с друге стране, шест је иницирано, три су у току, када су у питању општи споразуми о социјалној сигурности и здравственој заштити.

Када говоримо уопште о уговорима који се односе на Републику Србију, један део смо заборавили, у смислу потврђивања Протокола о елиминацији незаконите трговине дуванским производима. Он је овде у групи закона који се односе и на заштиту животне средине и на заштиту здравља. Већом контролом и елиминацијом свих активности које улазе у домен кривичног дела када је у питању трговина дуванским производима практично идемо ка томе да ће Србија имати све мање корисника када су у питању цигарете. Самим тим, долазимо до тога да својој земљи обезбеђујемо не само чистији ваздух, него и већи степен здравља грађана Србије.

Треба подржати овакав тип протокола, јер овим показујемо већу сарадњу са земљама у региону када је ова тема у питању, али показујемо и да узимамо практично стандарде ЕУ из ове теме и, самим тим, да се полако али сигурно припремамо за сва она поглавља која дотичу ову тему, са којом ћемо ми у датом тренутку, када се будемо суочили са отварањем таквих поглавља, моћи на одређен и одговоран начин да се носимо. То је, рецимо, питање Поглавља 27, зато што је овај протокол у групи са потврђивањем Конвенције о Европском шумарском институту, и део који се односи на Доха амандман на Кјото протокол, када је у питању Оквирна конвенција УН о промени климе. Стога није случајно што је овакав дневни ред урађен.

Треба рећи да је идеја Србије, када говоримо о овом протоколу, да треба да постоје лиценце. То значи да фирме које се баве овим треба да падну под поступак лиценцирања. И, у делу који се односи на глобални систем функционисања када је у питању трговина дуванским производима, постајемо саставни део таквог једног система.

На крају бих само поновила, када говоримо о завршеним изборима у Републици Србији, да је кандидат Александар Вучић показао да завршетком ових избора на 8.396 бирачких места није постојао кандидат који је могао да га на одређени начин угрози, из много разлога. Пре свега, зато што политичка платформа коју је понудио Александар Вучић једноставно није имала било какву политичку противтежу, у смислу неког програма. Због тога је осталих десет кандидата добило од пет до десет пута мање гласова. И због тога се показало да једино одговорна политика, спољна и унутрашња политика Србије, као премијера Владе Републике Србије, код грађана Србије добија увек највеће поверење.

То треба да буде смерница за сваку политичку странку, па чак и ону која није изашла на изборе, појединца који жели сада да прави овде политичке странке кроз одређене посланичке групе у будућности – да

једино са изградњом институција и адекватним политичким програмом можете да изађете пред грађане Србије и добијете одређени глас. У сваком другом тренутку, у сваком другом случају, грађани ће вас јако пуно казнити тиме што ће вас послати у политички заборав.

Стога, у дану за гласање, позивам и странке које су из бившег режима, ратификовале ове споразуме, које треба да гласају, од пре пет година, које су биле на дневном реду па нису практично се нашле на овој седници – имају моралну обавезу да притисну тастер и да гласају за предлоге који су данас на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Поштовани посланици, нисам продужила рад после 18 часова, тако да ћемо овде да направимо паузу. Настављамо сутра у 10.00 часова. Хвала.

(Седница је прекинута у 17.55 минута.)